

Официален вестник

на Европейския съюз

С 38 Е

Издание
на български език

Информация и известия

Година 52
17 февруари 2009 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	III <i>Подготвителни актове</i>	
	СЪВЕТ	
2009/С 38 Е/01	Обща позиция (ЕО) № 3/2009 от 20 ноември 2008 г., приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед на приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно статистиката за продукти за растителна защита ⁽¹⁾	1
2009/С 38 Е/02	Обща позиция (ЕО) № 4/2009 от 17 декември 2008 г., приета от Съвета в съответствие с процедурата, посочена в член 251 от Договора за създаване на Европейската общност, с оглед на приемането на регламент на Европейския парламент и на Съвета за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност ⁽²⁾	26

Съобщение за читателите (Виж стр. 3 от корицата)

BG

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

⁽²⁾ Текст от значение за ЕИП и за Швейцария

III

(Подготвителни актове)

СЪВЕТ

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 3/2009

приета от Съвета на 20 ноември 2008 година

с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ...
относно статистиката за продукти за растителна защита

(текст от значение за ЕИП)

(2009/C 38 E/01)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската
общност, и по-специално член 285, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и
социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от
Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и
на Съвета от 22 юли 2002 г. за установяване на Шеста
програма за действие на Общността за околната среда ⁽³⁾
призна необходимостта от по-нататъшно намаляване на
въздействието на пестицидите върху човешкото здраве и
околната среда и по-специално на въздействието,
дължащо се на употребата на продукти за растителна
защита в селското стопанство. Това решение подчерта
необходимостта от постигане на по-устойчива употреба на
пестициди и призова за значително цялостно намаляване
на рисковете и за употреба на пестициди, съответстваща
на необходимата защита на културите.

⁽¹⁾ ОВ С 256, 27.10.2007 г., стр. 86.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 12 март 2008 г. (все още
непубликувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от
20 ноември 2008 г. и Позиция на Европейския парламент от ... (все
още непубликувана в Официален вестник).

⁽³⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

(2) В своето съобщение до Съвета, Европейския парламент и
Европейския икономически и социален комитет,
озаглавено „Към тематична стратегия за устойчива
употреба на пестициди“, Комисията призна необходи-
мостта от подробна, хармонизирана и осъвременена
статистика за продажбата и употребата на пестициди на
равнище Общността. Такава статистика е необходима за
оценка на политиките на Европейския съюз по отношение
на устойчивото развитие и за изчисляване на подходящи
показатели относно рисковете за здравето и околната
среда, свързани с употребата на пестициди.

(3) Наличието на хармонизирана и съпоставима статистика на
Общността относно продажбите и употребата на пести-
циди е от съществено значение за разработване и контрол
на законодателството и политиките на Общността в
контекста на тематичната стратегия за устойчива употреба
на пестициди.

(4) Тъй като ефектът от Директива 98/8/ЕО на Европейския
парламент и на Съвета от 16 февруари 1998 г. относно
пускането на пазара на биоциди ⁽⁴⁾ ще стане ясен много
след 2006 г., по времето, когато бъде завършена първата
оценка на активните вещества, използвани в биоциди,
нито Комисията, нито повечето държави-членки в
момента имат достатъчно знания или опит, за да
предложат по-нататъшни мерки относно биоцидите.
Следователно обхватът на настоящия регламент следва да
се ограничи до продуктите за растителна защита, обхва-
нати от Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския
парламент и на Съвета от ... относно пускането на пазара
на продукти за растителна защита ⁽⁵⁾, във връзка с които
вече е налице значителен опит при събирането на данни.

⁽⁴⁾ ОВ L 123, 24.4.1998 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L ...

- (5) Многогодишният опит на Комисията при събиране на данни за продажбата и употребата на продукти за растителна защита показва необходимостта от хармонизирана методология за събиране на статистически данни на равнището на Общността, както от етапа на пускане на пазара, така и от потребителите. Освен това, като се има предвид целта за изчисляване на подходящи показатели на риска в съответствие с целите на тематичната стратегия за устойчива употреба на пестициди, статистиката трябва да е подробна, като включва и нивото на активните вещества.
- (6) Сред различните варианти за събиране на данни, разгледани при оценяване на въздействието на тематичната стратегия за устойчива употреба на пестициди, задължителното събиране на данни беше препоръчано като най-добър вариант, тъй като би дало възможност за създаване на точни и надеждни данни относно пускането на пазара и употребата на продукти за растителна защита по бърз и икономически ефективен начин.
- (7) Регламент (ЕО) № 322/97 на Съвета от 17 февруари 1997 г. относно статистиката на Общността ⁽¹⁾ представлява референтната рамка за разпоредбите на настоящия регламент. По-специално той изисква спазване на стандартите за безпристрастност, надеждност, адекватност, съотношение „стойност-ефикасност“, статистическа поверителност и прозрачност.
- (8) Предаването на поверителни статистически данни се урежда с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 322/97 и Регламент (Евратом, ЕИО) № 1588/90 на Съвета от 11 юни 1990 г. за предоставянето на поверителна статистическа информация на Статистическата служба на Европейските общности ⁽²⁾. Мерките, предприети в съответствие с тези регламенти, осигуряват физическата и логическа защита на поверителните данни и гарантират, че при изготвянето и разпространяването на статистиката на Общността не се извършва неправомерно разкриване и използване на данни за нестатистически цели.
- (9) Необходимата защита на поверителността на данни с търговска стойност следва да се осигурява, наред с другите начини, чрез съответно обобщаване при публикуване на статистиката.
- (10) За да се осигурят съпоставими резултати, статистиката за продукти за растителна защита следва да се изготвя в съответствие с конкретно определена разбивка, в подходяща форма и в определен срок след края на референтната година, съгласно приложенията към настоящия регламент.
- (11) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (12) По-специално, на Комисията следва да се предостави правомощието да определи третираната площ и да адаптира приложение III. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, включително чрез допълването му чрез нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (13) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно установяването на обща рамка за системно изготвяне на статистика на Общността относно пускането на пазара и употребата на продукти за растителна защита, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, посочен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (14) Проведена е консултация със Статистическия програмен комитет, създаден с Решение 89/382/ЕИО, Евратом ⁽⁴⁾ на Съвета,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет, обхват и цели

1. Настоящият регламент установява обща рамка за системно изготвяне на статистика на Общността относно пускането на пазара и употребата на продукти за растителна защита.
2. Статистиката се отнася за:
 - годишните количества продукти за растителна защита, пуснати на пазара, в съответствие с приложение I;
 - годишните количества на употребените в селското стопанство продукти за растителна защита, в съответствие с приложение II.
3. Статистиката, както и други свързани с тях данни, се използва по-специално за целите на член 14 от Директива 2009/.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета от ... за създаване на рамка за действие на Общността за постигане на устойчива употреба на пестициди ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 52, 22.2.1997 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 151, 15.6.1990 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.⁽⁴⁾ ОВ L 181, 28.6.1989 г., стр. 47.⁽⁵⁾ ОВ L ...

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „продукти за растителна защита“ означава продукти за растителна защита съгласно посоченото в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- б) „вещества“ означава вещества съгласно определеното в член 3, точка 2 от Регламент (ЕО) № .../2009, включително активни вещества, антидоти и синергисти;
- в) „активни вещества“ означава активни вещества посочени в член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- г) „антидоти“ означава антидоти съгласно посоченото в член 2, параграф 3, буква а) от Регламент (ЕО) № .../2009;
- д) „синергисти“ означава синергисти съгласно посоченото в член 2, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕО) № .../2009;
- е) „пускане на пазара“ е пускане на пазара съгласно определеното в член 3, точка 8 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- ж) „притежател на разрешението“ означава притежател на разрешението съгласно определеното в член 3, точка 20 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- з) „селскостопанска употреба“ означава всеки вид употреба на продукт за растителна защита, свързана пряко или непряко с производството на растителни продукти в рамките на стопанската дейност на дадено земеделско стопанство;
- и) „професионален ползвател“ означава професионален ползвател съгласно определеното в член 3, точка 1 от Директива 2009/.../ЕО;
- й) „земеделско стопанство“ означава земеделско стопанство съгласно определеното в Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ... относно изследвания на структурата на земеделските стопанства и изследване на селскостопанските производствени методи ⁽¹⁾.

Член 3

Събиране, предаване и обработка на данните

1. Държавите-членки събират данните, необходими за определяне на характеристиките, изброени в приложения I и II, чрез:

- изследвания;
- задължения относно пускането на пазара на продукти за растителна защита; по-специално, задължение съгласно член 67 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- задължения, приложими към професионални ползватели, въз основа на водена документация за употребата на продукти за растителна защита; по-специално, задължения по член 67 от Регламент (ЕО) № .../2009;
- административни източници; или

⁽¹⁾ OBL ...

— съчетание от тези средства, включително процедури за статистически прогнози, основани на експертни мнения или модели.

2. Държавите-членки предават на Комисията (Евростат) статистическите резултати, включително поверителни данни, съгласно графика и периодичността, посочени в приложения I и II. Данните се представят в съответствие с класификацията в приложение III.

3. Държавите-членки предават данните в електронна форма, в съответствие с подходящия технически формат, който Комисията (Евростат) следва да приеме в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 6, параграф 2.

4. Поради съображения за поверителност, преди публикуването Комисията (Евростат) обобщава данните според класовете химични вещества или категориите продукти, посочени в приложение III, като надлежно отчита защитата на поверителните данни на равнище отделна държава-членка. В съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 322/97, поверителните данни се използват от националните органи и от Комисията (Евростат) само за статистически цели.

Член 4

Оценка на качеството

1. За целите на настоящия регламент по отношение на предаваните данни се прилагат следните измерения за оценка на качеството:

- „относимост“ се отнася до степента, в която статистическите данни отговарят на настоящите и потенциалните нужди на ползвателите;
- „точност“ се отнася до близостта на прогнозите до неизвестните действителни стойности;
- „актуалност“ се отнася до времето, изминало между момента, в който информацията става достъпна, и възникването на събитието или явлението, което тя описва;
- „навременност“ се отнася до времето, изминало между датата на оповестяване на данните и набелязаната дата, на която е трябвало те да бъдат предоставени;
- „достъпност“ и „яснота“ се отнасят до условията и реда, при които ползвателите могат да получават, използват и тълкуват данните;
- „съпоставимост“ се отнася до измерването на въздействието на различията в приложените статистически концепции, средства и процедури за измерване, когато статистическите данни се съпоставят по географски области, сектори или във времето;
- „съгласуваност“ се отнася до възможността данните да бъдат надеждно съчетавани по различни начини и за различни цели.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) доклади относно качеството на предадените данни, както е посочено в приложения I и II. Комисията (Евростат) извършва оценка на качеството на предадените данни.

Член 5

Мерки за прилагане

1. Комисията приема подходящия технически формат за предаване на данни в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 6, параграф 2.

2. Комисията приема определение на „третирана площ“, посочена в раздел 2 от приложение II. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 6, параграф 3.

3. Комисията може да измени хармонизираната класификация на веществата съгласно определеното в приложение III с цел да я адаптира към промените в списъка на активни вещества, приет в съответствие с член 78, параграф 3 от Регламент (ЕО) № .../2009. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 6, параграф 3.

Член 6

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Статистическия програмнен комитет.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент
Председател

...

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1-4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 7

Доклад

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящия регламент на всеки пет години. Този доклад оценява по-специално качеството на предадените данни съгласно член 4, тежестта за бизнеса, земеделските стопанства и националните администрации, както и ползата от тази статистика в контекста на тематичната стратегия за устойчива употреба на пестицидите, по-специално по отношение на целите, определени в член 1. Ако е подходящо, той съдържа предложения предназначени да повишат по-нататък качеството на данните и да ограничат тежестта за бизнеса, земеделските стопанства и националните администрации.

Първият доклад се представя до 1 януари ... (*).

Член 8

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

За Съвета
Председател

...

(*) Осем години след годината на приемане на настоящия регламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СТАТИСТИКА ЗА ПУСКАНЕ НА ПАЗАРА НА ПРОДУКТИ ЗА РАСТИТЕЛНА ЗАЩИТА

РАЗДЕЛ 1

Обхват

Статистиката обхваща веществата, изброени в приложение III, които се съдържат в продуктите за растителна защита, пуснати на пазара във всяка държава-членка. Обръща се специално внимание на избягването на двойното броене в случай на повторна обработка на даден продукт или прехвърляне на разрешение между притежатели на разрешение.

РАЗДЕЛ 2

Променливи величини

Изчислява се количеството на всяко от веществата, изброени в приложение III, които се съдържат в продукти за растителна защита, пуснати на пазара.

РАЗДЕЛ 3

Мерна единица за докладване

Данните се изразяват в килограми вещество.

РАЗДЕЛ 4

Референтен период

Референтен период е календарната година.

РАЗДЕЛ 5

Първи референтен период, периодичност и предаване на резултати

1. Първият референтен период е втората календарна година ... (*).
2. Държавите-членки предоставят данни за всяка календарна година след първия референтен период.
3. Данните се предават на Комисията (Евростат) в срок 12 месеца от края на референтната година.

РАЗДЕЛ 6

Доклад за качеството

Държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) доклад за качеството, посочен в член 34, който указва:

- методологията, използвана за събиране на данните;
- свързани с качеството аспекти в зависимост от методологията, използвана за събиране на данните;
- описание на използваните методи за прогнозиране, обобщаване и изключване.

Този доклад се предава на Комисията (Евростат) в срок 15 месеца от края на референтната година.

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СТАТИСТИКА ЗА УПОТРЕБАТА НА ПРОДУКТИ ЗА РАСТИТЕЛНА ЗАЩИТА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

РАЗДЕЛ 1

Обхват

1. Статистиката обхваща вещества, изброени в приложение III, които се съдържат в продукти за растителна защита, използвани в селското стопанство за всяка избрана култура във всяка държава-членка.
2. Всяка държава-членка определя съвкупност от култури, които следва да бъдат обхванати в рамките на петгодишния период, посочен в раздел 5. Тази съвкупност е избрана така, че да е представителна за отглежданите в държавите-членки култури и за употребените вещества.

При избора на култури се вземат предвид най-подходящите култури за националните планове за действие, посочени в член 4 от Директива 2009/.../ЕО.

РАЗДЕЛ 2

Променливи величини

За всяка избрана култура се изчисляват следните променливи величини:

- а) количеството на всяко вещество, посочено в приложение III, което се съдържа в продуктите за растителна защита, употребени за тази култура, и
- б) площта, третирана с всяко вещество.

РАЗДЕЛ 3

Мерни единици за докладване

1. Данните за количествата вещества се изразяват в килограми.
2. Тритираните площи се посочват в хектари.

РАЗДЕЛ 4

Референтен период

1. Референтният период по принцип е период не по-дълъг от 12 месеца, който обхваща всички случаи на третиране за растителна защита, свързани с културата.
2. Референтният период се отчита като годината, в която е започнало събирането на реколтата.

РАЗДЕЛ 5

Първи референтен период, периодичност и предаване на резултати

1. За всеки петгодишен период държавите-членки изготвят статистика за употреба на продукти за растителна защита за всяка избрана култура в рамките на референтен период съгласно определеното в раздел 4.
2. Държавите-членки могат да изберат референтния период по всяко време на петгодишния период. Изборът може да бъде направен поотделно за всяка избрана култура.
3. Първият петгодишен период започва с първата календарна година след ... (*).
4. Държавите-членки предоставят данни за всеки петгодишен период.
5. Данните се предават на Комисията (Евростат) в срок 12 месеца от края на всеки петгодишен период.

(*) Дата на влизане в сила на настоящия регламент.

РАЗДЕЛ 6

Доклад за качеството

При предаване на резултатите държавите-членки предоставят на Комисията (Евростат) доклад за качеството, в съответствие с член 4, който указва:

- принципа на методологията за получаване на извадка;
 - методологията, използвана за събиране на данните;
 - прогноза на относителното значение на обхванатите култури с оглед на общото количество употребени продукти за растителна защита;
 - свързани с качеството аспекти в зависимост от методологията, използвана за събиране на данните;
 - съпоставяне на данните за продуктите за растителна защита, употребени през петгодишния период, и продуктите за растителна защита, пуснати на пазара през съответните пет години.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ХАРМОНИЗИРАНА КЛАСИФИКАЦИЯ НА ВЕЩЕСТВА

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
Фунгициди и бактерициди	F0				
Неорганични фунгициди	F1				
	F1.1	МЕДНИ СЪЕДИНЕНИЯ	ВСИЧКИ МЕДНИ СЪЕДИНЕНИЯ		44
	F1.1		БОРДОЛЕЗОВ РАЗТВОР	8011-63-0	44
	F1.1		МЕДЕН ХИДРОКСИД	20427-59-2	44
	F1.1		МЕДЕН ОКСИХЛОРИД	1332-40-7	44
	F1.1		ТРИОСНОВЕН МЕДЕН СУЛФАТ	1333-22-8	44
	F1.1		МЕДЕН (I) ОКСИД	1319-39-1	44
	F1.1		ДРУГИ МЕДНИ СОЛИ		44
	F1.2	НЕОРГАНИЧНА СЯРА	СЯРА	7704-34-9	18
	F1.3	ДРУГИ НЕОРГАНИЧНИ ФУНГИЦИДИ	ДРУГИ НЕОРГАНИЧНИ ФУНГИЦИДИ		
Фунгициди на основата на карба- мати и дитиокарбамати	F2				
	F2.1	КАРБАНИЛАТНИ ФУНГИЦИДИ	ДИЕТОФЕНКАРБ	87130-20-9	513
	F2.2	КАРБАМАТНИ ФУНГИЦИДИ	БЕНТИАВАЛИКАРБ	413615-35-7	744
	F2.2		ИПРОВАЛИКАРБ	140923-17-7	620
	F2.2		ПРОПАМОКАРБ	24579-73-5	399
	F2.3	ДИТИОКАРБАМАТНИ ФУНГИЦИДИ	МАНКОЦЕБ	8018-01-7	34
	F2.3		МАНЕБ	12427-38-2	61
	F2.3		МЕТИРАМ	9006-42-2	478
	F2.3		ПРОПИНЕБ	12071-83-9	177
	F2.3		ТИРАМ	137-26-8	24
	F2.3		ЦИРАМ	137-30-4	31
Фунгициди на основата на бензимидазоли	F3				
	F3.1	БЕНЗИМИДАЗОЛОВИ ФУНГИЦИДИ	КАРБЕНДАЗИМ	10605-21-7	263
	F3.1		ФУБЕРИДАЗОЛ	3878-19-1	525
	F3.1		ТИАБЕНДАЗОЛ	148-79-8	323
	F3.1		ТИОФАНАТ-МЕТИЛ	23564-05-8	262

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
Фунгициди на основата на имидазоли и триазоли	F4				
	F4.1	КОНАЗОЛОВИ ФУНГИЦИДИ	БИТЕРАНОЛ	55179-31-2	386
	F4.1		БРОМУКОНАЗОЛ	116255-48-2	680
	F4.1		ЦИПРОКОНАЗОЛ	94361-06-5	600
	F4.1		ДИФЕНОКОНАЗОЛ	119446-68-3	687
	F4.1		ДИНИКОНАЗОЛ	83657-24-3	690
	F4.1		ЕПОКСИКОНАЗОЛ	106325-08-0	609
	F4.1		ЕТРИДИАЗОЛ	2593-15-9	518
	F4.1		ФЕНБУКОНАЗОЛ	114369-43-6	694
	F4.1		ФЛУКВИНКОНАЗОЛ	136426-54-5	474
	F4.1		ФЛУЗИЛАЗОЛ	85509-19-9	435
	F4.1		ФЛУТРИАФОЛ	76674-21-0	436
	F4.1		ХЕКСАКОНАЗОЛ	79983-71-4	465
	F4.1		ИМАЗАЛИЛ (ЕНИЛКОНАЗОЛ)	58594-72-2	335
	F4.1		МЕТКОНАЗОЛ	125116-23-6	706
	F4.1		МИКЛОБУТАНИЛ	88671-89-0	442
	F4.1		ПЕНКОНАЗОЛ	66246-88-6	446
	F4.1		ПРОПИКОНАЗОЛ	60207-90-1	408
	F4.1		ПРОТИОКОНАЗОЛ	178928-70-6	745
	F4.1		ТЕБУКОНАЗОЛ	107534-96-3	494
	F4.1		ТЕТРАКОНАЗОЛ	112281-77-3	726
	F4.1		ТРИАДИМЕНОЛ	55219-65-3	398
	F4.1		ТРИЦИКЛАЗОЛ	41814-78-2	547
	F4.1		ТРИФЛУМИЗОЛ	99387-89-0	730
	F4.1		ТРИТИКОНАЗОЛ	131983-72-7	652
	F4.2	ИМИДАЗОЛОВИ ФУНГИЦИДИ	ЦИАЗОФАМИД	120116-88-3	653
	F4.2		ФЕНАМИДОН	161326-34-7	650
	F4.2		ТРИАЗОКСИД	72459-58-6	729
Фунгициди на основата на морфолини	F5				
	F5.1	МОРФОЛИНОВИ ФУНГИЦИДИ	ДИМЕТОМОРФ	110488-70-5	483
	F5.1		ДОДЕМОРФ	1593-77-7	300
	F5.1		ФЕНПРОПИМОРФ	67564-91-4	427

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
Други фунгициди	F6				
	F6.1	АЛИФАТНИ АЗОТНИ ФУНГИЦИДИ	ЦИМОКСАНИЛ	57966-95-7	419
	F6.1		ДОДИН	2439-10-3	101
	F6.1		ГУАЗАТИН	108173-90-6	361
	F6.2	АМИДНИ ФУНГИЦИДИ	БЕНАЛАКСИЛ	71626-11-4	416
	F6.2		БОСКАЛИД	188425-85-6	673
	F6.2		ФЛУТОЛАНИЛ	66332-96-5	524
	F6.2		МЕПРОНИЛ	55814-41-0	533
	F6.2		МЕТАЛАКСИЛ	57837-19-1	365
	F6.2		МЕТАЛАКСИЛ-М	70630-17-0	580
	F6.2		ПРОХЛОРАЗ	67747-09-5	407
	F6.2		СИЛТИОФАМ	175217-20-6	635
	F6.2		ТОЛИФЛУАНИД	731-27-1	275
	F6.2		ЗОКСАМИД	156052-68-5	640
	F6.3	АНИЛИДНИ ФУНГИЦИДИ	КАРБОКСИН	5234-68-4	273
	F6.3		ФЕНХЕКСАМИД	126833-17-8	603
	F6.4	АНТИБИОТИЧНИ ФУНГИЦИ- ДИ-БАКТЕРИЦИДИ	КАСУТАМИЦИН	6980-18-3	703
	F6.4		ПОЛИОКСИНИ	11113-80-7	710
	F6.4		СТРЕПТОМИЦИН	57-92-1	312
	F6.5	АРОМАТНИ ФУНГИЦИДИ	ХЛОРТАЛЮНИЛ	1897-45-6	288
	F6.5		ДИКЛОРАН	99-30-9	150
	F6.6	ДИКАРБОКСИМИДНИ ФУНГИЦИДИ	ИПРОДИОН	36734-19-7	278
	F6.6		ПРОЦИМИДОН	32809-16-8	383
	F6.7	ДИНИТРОАНИЛИНОВИ ФУНГИЦИДИ	ФЛУАЗИНАМ	79622-59-6	521
	F6.8	ДИНИТРОФЕНОЛНИ ФУНГИЦИДИ	ДИНОКАП	39300-45-3	98
	F6.9	ОРГАНОФОСФОРНИ ФУНГИЦИДИ	ФОСЕТИЛ	15845-66-6	384
	F6.9		ТОЛКЛОФОС-МЕТИЛ	57018-04-9	479
	F6.10	ОКСАЗОЛОВИ ФУНГИЦИДИ	ХИМЕКСАЗОЛ	10004-44-1	528
	F6.10		ФАМОКСАДОН	131807-57-3	594
	F6.10		ВИНКЛОЗОЛИН	50471-44-8	280
	F6.11	ФЕНИЛПИРОЛНИ ФУНГИЦИДИ	ФЛУДИОКСОНИЛ	131341-86-1	522

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	F6.12	ФТАЛИМИДНИ ФУНГИЦИДИ	КАПТАН	133-06-2	40
	F6.12		ФОЛПЕТ	133-07-3	75
	F6.13	ПИРИМИДИНОВИ ФУНГИЦИДИ	БУПИРИМАТ	41483-43-6	261
	F6.13		ЦИПРОДИНИЛ	121552-61-2	511
	F6.13		ФЕНАРИМОЛ	60168-88-9	380
	F6.13		МЕПАНИПИРИМ	110235-47-7	611
	F6.13		ПИРИМЕТАНИЛ	53112-28-0	714
	F6.14	КВИНОЛИНОВИ ФУНГИЦИДИ	КВИНОКСИФЕН	124495-18-7	566
	F6.14		8-ХИДРОКСИКВИНОЛИН СУЛФАТ	134-31-6	677
	F6.15	ХИНОНОВИ ФУНГИЦИДИ	ДИТИАНОН	3347-22-6	153
	F6.16	СТРОБИЛУРИНОВИ ФУНГИЦИДИ	АЗОКСИСТРОБИН	131860-33-8	571
	F6.16		ДИМОКСИСТРОБИН	149961-52-4	739
	F6.16		ФЛУОКАСТРОБИН	361377-29-9	746
	F6.16		КРЕЗОКСИМ-МЕТИЛ	143390-89-0	568
	F6.16		ПИКОКСИСТРОБИН	117428-22-5	628
	F6.16		ПИРАКЛОСТРОБИН	175013-18-0	657
	F6.16		ТРИФЛОКСИСТРОБИН	141517-21-7	617
	F6.17	ФУНГИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА УРЕЯ	ПЕНЦИКУРОН	66063-05-6	402
	F6.18	НЕКЛАСИФИЦИРАНИ ФУНГИЦИДИ	АЦИБЕНЗОЛАР	126448-41-7	597
	F6.18		БЕНЗОЕНА КИСЕЛИНА	65-85-0	622
	F6.18		ДИХЛОРОФЕН	97-23-4	325
	F6.18		ФЕНПРОПИДИН	67306-00-7	520
	F6.18		МЕТРАФЕНОН	220899-03-6	752
	F6.18		2-ФЕНИЛФЕНОЛ	90-43-7	246
	F6.18		СПИРОКСАМИН	118134-30-8	572
	F6.19	ДРУГИ ФУНГИЦИДИ	ДРУГИ ФУНГИЦИДИ		
Хербициди, продукти за унищожаване на стъбла и на мъх	H0				
Хербициди на основата на фенок- сифитохормони	H1				
	H1.1	ФЕНОКСИ ХЕРБИЦИДИ	2,4-D	94-75-7	1
	H1.1		2,4-DB	94-82-6	83
	H1.1		ДИХЛОРПРОП-Р	15165-67-0	476
	H1.1		МСРА	94-74-6	2

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	H1.1		МСРВ	94-81-5	50
	H1.1		МЕКОПРОП	7085-19-0	51
	H1.1		МЕКОПРОП-Р	16484-77-8	475
Хербициди на основата на триазинови и триазинони	H2				
	H2.1	МЕТИЛТИОТРИАЗИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	МЕТОПРОТРИН	841-06-5	94
	H2.2	ТРИАЗИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	СИМЕТРИН	1014-70-6	179
	H2.2		ТЕРБУТИЛАЗИН	5915-41-3	234
	H2.3	ТРИАЗИНОНОВИ ХЕРБИЦИДИ	МЕТАМИТРОН	41394-05-2	381
	H2.3		МЕТРИБУЗИН	21087-64-9	283
Хербициди на основата на амиди и анилиди	H3				
	H3.1	АМИДНИ ХЕРБИЦИДИ	БЕФЛУБУТАМИД	113614-08-7	662
	H3.1		ДИМЕТЕНАМИД	87674-68-8	638
	H3.1		ФЛУПОКСАМ	119126-15-7	8158
	H3.1		ИЗОКСАБЕН	82558-50-7	701
	H3.1		НАПРОПАМИД	15299-99-7	271
	H3.1		ПЕТОКСАМИД	106700-29-2	665
	H3.1		ПРОПИЗАМИД	23950-58-5	315
	H3.2	АНИЛИДНИ ХЕРБИЦИДИ	ДИФЛУФЕНИКАН	83164-33-4	462
	H3.2		ФЛОРАСУЛАМ	145701-23-1	616
	H3.2		ФЛУФЕНАЦЕТ	142459-58-3	588
	H3.2		МЕТОСУЛАМ	139528-85-1	707
	H3.2		МЕТАЗАХЛОР	67129-08-2	411
	H3.2		ПРОПАНИЛ	709-98-8	205
	H3.3	ХЛОРАЦЕТАНИЛИДНИ ХЕРБИЦИДИ	АЦЕТОХЛОР	34256-82-1	496
	H3.3		АЛАХЛОР	15972-60-8	204
	H3.3		ДИМЕТАХЛОР	50563-36-5	688
	H3.3		ПРЕТИЛАХЛОР	51218-49-6	711
	H3.3		ПРОПАХЛОР	1918-16-7	176
	H3.3		S-МЕТОЛАХЛОР	87392-12-9	607

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
Хербициди на основата на карбамати и бискарбамати	H4				
	H4.1	БИСКАРБАМАТНИ ХЕРБИЦИДИ	ХЛОРПРОФАМ	101-21-3	43
	H4.1		ДЕСМЕДИФАМ	13684-56-5	477
	H4.1		ФЕНМЕДИФАМ	13684-63-4	77
	H4.2	КАРБАМАТНИ ХЕРБИЦИДИ	АСУЛАМ	3337-71-1	240
	H4.2		КАРБЕТАМИД	16118-49-3	95
Хербициди на основата на динитроанилинови производни	H5				
	H5.1	ДИНИТРОАНИЛИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	БЕНФЛУРАЛИН	1861-40-1	285
	H5.1		БУТРАЛИН	33629-47-9	504
	H5.1		ЕТАЛФЛУРАЛИН	55283-68-6	516
	H5.1		ОРИЗАЛИН	19044-88-3	537
	H5.1		ПЕНДИМЕТАЛИН	40487-42-1	357
	H5.1		ТРИФЛУРАЛИН	2582-09-8	183
Хербициди на основата на производни на урея, на урацил или на сулфонилурея	H6				
	H6.1	СУЛФОНИЛУРЕЙНИ ХЕРБИЦИДИ	АМИДОСУЛФУРОН	120923-37-7	515
	H6.1		АЗИМСУЛФУРОН	120162-55-2	584
	H6.1		БЕНСУЛФУРОН	99283-01-9	502
	H6.1		ХЛОРСУЛФУРОН	64902-72-3	391
	H6.1		ЦИНОСУЛФУРОН	94593-91-6	507
	H6.1		ЕТОКСИСУЛФУРОН	126801-58-9	591
	H6.1		ФЛАЗАСУЛФУРОН	104040-78-0	595
	H6.1		ФЛУПИРСУЛФУРОН	150315-10-9	577
	H6.1		ФОРАМСУЛФУРОН	173159-57-4	659
	H6.1		ИМАЗОСУЛФУРОН	122548-33-8	590
	H6.1		ЙОДОСУЛФУРОН	185119-76-0	634
	H6.1		МЕЗОСУЛФУРОН	400852-66-6	663
	H6.1		МЕТСУЛФУРОН	74223-64-6	441
	H6.1		НИКОСУЛФУРОН	111991-09-4	709
	H6.1		ОКСАСУЛФУРОН	144651-06-9	626
	H6.1		ПРИМИСУЛФУРОН	113036-87-6	712
	H6.1		ПРОСУЛФУРОН	94125-34-5	579

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	H6.1		РИМСУЛФУРОН	122931-48-0	716
	H6.1		СУЛФОСУЛФУРОН	141776-32-1	601
	H6.1		ТИФЕНСУЛФУРОН	79277-67-1	452
	H6.1		ТРИАСУЛФУРОН	82097-50-5	480
	H6.1		ТРИБЕНУРОН	106040-48-6	546
	H6.1		ТРИФЛУСУЛФУРОН	135990-29-3	731
	H6.1		ТРИТОСУЛФУРОН	142469-14-5	735
	H6.2	ХЕРБИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА УРАЦИЛ	ЛЕНАЦИЛ	2164-08-1	163
	H6.3	ХЕРБИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА УРЕЯ	ХЛОРОТОЛУРОН	15545-48-9	217
	H6.3		ДИУРОН	330-54-1	100
	H6.3		ФЛУОМЕТУРОН	2164-17-2	159
	H6.3		ИЗОПРОТУРОН	34123-59-6	336
	H6.3		ЛИНУРОН	330-55-2	76
	H6.3		МЕТАБЕНЗТИАЗУРОН	18691-97-9	201
	H6.3		МЕТОБРОМУРОН	3060-89-7	168
	H6.3		МЕТОКСУРОН	19937-59-8	219
Други хербициди	H7				
	H7.1	АРИЛОКСИФЕНОКСИПРОПИО-НОВИ ХЕРБИЦИДИ	КЛОДИНАФОП	114420-56-3	683
	H7.1		ЦИХАЛОФОП	122008-85-9	596
	H7.1		ДИКЛОФОП	40843-25-2	358
	H7.1		ФЕНОКСАПРОП-П	113158-40-0	484
	H7.1		ФЛУАЗИФОП-П-БУТИЛ	79241-46-6	395
	H7.1		ХАЛОКСИФОП	69806-34-4	438
	H7.1		ХАЛОКСИФОП-R	72619-32-0	526
	H7.1		ПРОПАКВИЗАФОП	111479-05-1	713
	H7.1		КВИЗАЛОФОП	76578-12-6	429
	H7.1		КВИЗАЛОФОП-П	94051-08-8	641
	H7.2	БЕНЗОФУРАНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ЕТОФУМЕЗАТ	26225-79-6	233
	H7.3	ХЕРБИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА БЕНЗОЕНА КИСЕЛИНА	ХЛОРТАЛ	2136-79-0	328
	H7.3		ДИКАМБА	1918-00-9	85
	H7.4	БИПИРИДИЛОВИ ХЕРБИЦИДИ	ДИКВАТ	85-00-7	55
	H7.4		ПАРАКВАТ	4685-14-7	56

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	H7.5	ЦИКЛОХЕКСАН ДИОНОВИ ХЕРБИЦИДИ	КЛЕТОДИМ	99129-21-2	508
	H7.5		ЦИКЛОКСИДИМ	101205-02-1	510
	H7.5		ТЕПРАЛОКСИДИМ	149979-41-9	608
	H7.5		ТРАЛКОКСИДИМ	87820-88-0	544
	H7.6	ДИАЗИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ПИРИДАТ	55512-33-9	447
	H7.7	ДИКАРБОКСИМИДНИ ХЕРБИЦИДИ	ЦИНИДОН-ЕТИЛ	142891-20-1	598
	H7.7		ФЛУМИОКСАЗИН	103361-09-7	578
	H7.8	ДИФЕНИЛ ЕТЕРНИ ХЕРБИЦИДИ	АКЛЮНИФЕН	74070-46-5	498
	H7.8		БИФЕНОКС	42576-02-3	413
	H7.8		НИТРОФЕН	1836-75-5	170
	H7.8		ОКСИФЛУОРФЕН	42874-03-3	538
	H7.9	ИМИДАЗОЛИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ИМАЗАМЕТАБЕНЗ	100728-84-5	529
	H7.9		ИМАЗАМОКС	114311-32-9	619
	H7.9		ИМАЗЕТАПИР	81335-77-5	700
	H7.10	НЕОРГАНИЧНИ ХЕРБИЦИДИ	АМОНИЕВ СУЛФАМАТ	7773-06-0	679
	H7.10		ХЛОРАТИ	7775-09-9	7
	H7.11	ИЗОКСАЗОЛНИ ХЕРБИЦИДИ	ИЗОКСАФЛУТОЛ	141112-29-0	575
	H7.12	МОРФАКТИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ФЛУРЕНОЛ	467-69-6	304
	H7.13	НИТРИЛНИ ХЕРБИЦИДИ	БРОМОКСИНИЛ	1689-84-5	87
	H7.13		ДИХЛОБЕНИЛ	1194-65-6	73
	H7.13		ЙОКСИНИЛ	1689-83-4	86
	H7.14	ОРГАНОФОСФОРНИ ХЕРБИЦИДИ	ГЛУФОСИНАТ	51276-47-2	437
	H7.14		ГЛИФОСАТ	1071-83-6	284
	H7.15	ФЕНИЛПИРАЗОЛНИ ХЕРБИЦИДИ	ПИРАФЛУФЕН	129630-19-9	605
	H7.16	ПИРИДАЗИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ХЛОРИДАЗОН	1698-60-8	111
	H7.16		ФЛУРТАМОН	96525-23-4	569
	H7.17	ПИРИДИНКАРБОКСАМИДНИ ХЕРБИЦИДИ	ПИКОЛИНАФЕН	137641-05-5	639
	H7.18	ХЕРБИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА ПИРИДИНКАРБОКСИЛНА КИСЕЛИНА	КЛОПИРАЛИД	1702-17-6	455
	H7.18		ПИКЛОРАМ	1918-02-1	174

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	CIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	H7.19	ХЕРБИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА ПИРИДИЛОКСИ-ОЦЕТНА КИСЕЛИНА	ФЛУРОКСИПИР	69377-81-7	431
	H7.19		ТРИКЛОПИР	55335-06-3	376
	H7.20	КВИНОЛИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	КВИНКЛОРАК	84087-01-4	493
	H7.20		КВИНМЕРАК	90717-03-6	563
	H7.21	ТИАДИАЗИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	БЕНТАЗОН	25057-89-0	366
	H7.22	ТИОКАРБАМАТНИ ХЕРБИЦИДИ	ЕРТС	759-94-4	155
	H7.22		МОЛИНАТ	2212-67-1	235
	H7.22		ПРОСУЛФОКАРБ	52888-80-9	539
	H7.22		ТИОБЕНКАРБ	28249-77-6	388
	H7.22		ТРИАЛАТ	2303-17-5	97
	H7.23	ТРИАЗОЛОВИ ХЕРБИЦИДИ	АМИТРОЛ	61-82-5	90
	H7.24	ТРИАЗОЛИНОВИ ХЕРБИЦИДИ	КАРФЕНТРАЗОН	128639-02-1	587
	H7.25	ТРИАЗОЛОНОВИ ХЕРБИЦИДИ	ПРОПОКСИКАРБАЗОН	145026-81-9	655
	H7.26	ТРИКЕТОНОВИ ХЕРБИЦИДИ	МЕЗОТРИОН	104206-82-8	625
	H7.26		СУЛКОТРИОН	99105-77-8	723
	H7.27	НЕКЛАСИФИЦИРАНИ ХЕРБИЦИДИ	КЛОМАЗОН	81777-89-1	509
	H7.27		ФЛУРОХЛОРИДОН	61213-25-0	430
	H7.27		КВИНОКЛАМИН	2797-51-5	648
	H7.27		МЕТАЗОЛ	20354-26-1	369
	H7.27		ОКСАДИАРГИЛ	39807-15-3	604
	H7.27		ОКСАДИАЗОН	19666-30-9	213
	H7.27	ДРУГИ ХЕРБИЦИДИ, ПРОДУКТИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА СТЬБЛА И НА МЪХ	ДРУГИ ХЕРБИЦИДИ, ПРОДУКТИ ЗА УНИЩОЖАВАНЕ НА СТЬБЛА И НА МЪХ		
Инсектициди и акарициди	Ю				
Инсектициди на основата на пиретроиди	П1				
	П1.1	ПИРЕТРОИДНИ ИНСЕКТИЦИДИ	АКРИНАТРИН	101007-06-1	678
	П1.1		АЛФА-ЦИПЕРМЕТРИН	67375-30-8	454
	П1.1		БЕТА-ЦИФЛУТРИН	68359-37-5	482
	П1.1		БЕТА-ЦИПЕРМЕТРИН	65731-84-2	632
	П1.1		БИФЕНТРИН	82657-04-3	415
	П1.1		ЦИФЛУТРИН	68359-37-5	385
	П1.1		ЦИПЕРМЕТРИН	52315-07-8	332

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	I1.1		ДЕЛТАМЕТРИН	52918-63-5	333
	I1.1		ЕСФЕНВАЛЕРАТ	66230-04-4	481
	I1.1		ЕТОФЕНПРОКС	80844-07-1	471
	I1.1		ГАМА-ЦИХАЛОТРИН	76703-62-3	768
	I1.1		ЛАМБДА-ЦИХАЛОТРИН	91465-08-6	463
	I1.1		ТАУ-ФЛУВАЛИНАТ	102851-06-9	432
	I1.1		ТЕФЛУТРИН	79538-32-2	451
	I1.1		ЗЕТА-ЦИПЕРМЕТРИН	52315-07-8	733
Инсектициди на основата на хлорирани въглеводороди	I2				
	I2.1	ОРГАНОХЛОРНИ ИНСЕКТИЦИДИ	ДИКОФОЛ	115-32-2	123
	I2.1		ТЕТРАСУЛ	2227-13-6	114
Инсектициди на основата на карбамати и оксим карбамати	I3				
	I3.1	ОКСИМ КАРБАМАТНИ ИНСЕКТИЦИДИ	МЕТОМИЛ	16752-77-5	264
	I3.1		ОКСАМИЛ	23135-22-0	342
	I3.2	КАРБАМАТНИ ИНСЕКТИЦИДИ	БЕНФУРАКАРБ	82560-54-1	501
	I3.2		КАРБАРИЛ	63-25-2	26
	I3.2		КАРБОФУРАН	1563-66-2	276
	I3.2		КАРБОСУЛФАН	55285-14-8	417
	I3.2		ФЕНОКСИКАРБ	79127-80-3	425
	I3.2		ФОРМЕТАНАТ	22259-30-9	697
	I3.2		МЕТИОКАРБ	2032-65-7	165
	I3.2		ПИРИМИКАРБ	23103-98-2	231
Инсектициди на основата на орга-нофосфати	I4				
	I4.1	ОРГАНОФОСФОРНИ ИНСЕКТИЦИДИ	АЗИНФОС-МЕТИЛ	86-50-0	37
	I4.1		КАДУЗАФОС	95465-99-9	682
	I4.1		ХЛОРПИРИФОС	2921-88-2	221
	I4.1		ХЛОРПИРИФОС-МЕТИЛ	5589-13-0	486
	I4.1		КУМАФОС	56-72-4	121
	I4.1		ДИАЗИНОН	333-41-5	15

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	I4.1		ДИХЛОРФОС	62-73-7	11
	I4.1		ДИМЕТОАТ	60-51-5	59
	I4.1		ЕТОПРОФОС	13194-48-4	218
	I4.1		ФЕНАМИФОС	22224-92-6	692
	I4.1		ФЕНИТРОТИОН	122-14-5	35
	I4.1		ФОСТИАЗАТ	98886-44-3	585
	I4.1		ИЗОФЕНФОС	25311-71-1	412
	I4.1		МАЛАТИОН	121-75-5	12
	I4.1		МЕТАМИДОФОС	10265-92-6	355
	I4.1		НАЛЕД	300-76-5	195
	I4.1		ОКСИДЕМЕТОНМЕТИЛ	301-12-2	171
	I4.1		ФОСАЛОН	2310-17-0	109
	I4.1		ФОСМЕТ	732-11-6	318
	I4.1		ФОКСИМ	14816-18-3	364
	I4.1		ПИРИМИФОСМЕТИЛ	29232-93-7	239
	I4.1		ТРИХЛОРФОН	52-68-6	68
Инсектициди на основата на биологични и ботанически продукти	I5				
	I5.1	БИОЛОГИЧНИ ИНСЕКТИЦИДИ	АЗАДИРАХТИН	11141-17-6	627
	I5.1		НИКОТИН	54-11-5	8
	I5.1		ПИРЕТРИН	8003-34-7	32
	I5.1		РОТЕНОН	83-79-4	671
Други инсектициди	I6				
	I6.1	ИНСЕКТИЦИДИ, ПОЛУЧЕНИ ЧРЕЗ ФЕРМЕНТАЦИЯ	АБАМЕКТИН	71751-41-2	495
	I6.1		МИЛБЕМЕКТИН	51596-10-2 51596-11-3	660
	I6.1		СПИНОЗАД	168316-95-8	636
	I6.3	ИНСЕКТИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА БЕНЗОИЛ УРЕЯ	ДИФЛУБЕНЗУРОН	35367-38-5	339
	I6.3		ФЛУФЕНОКСУРОН	101463-69-8	470
	I6.3		ХЕКСАФЛУМУРОН	86479-06-3	698
	I6.3		ЛУФЕНУРОН	103055-07-8	704
	I6.3		НОВАЛУРОН	116714-46-6	672

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	I6.3		ТЕФЛУБЕНЗУРОН	83121-18-0	450
	I6.3		ТРИФЛУМУРОН	64628-44-0	548
	I6.4	КАРБАЗАТНИ ИНСЕКТИЦИДИ	БИФЕНАЗАТ	149877-41-8	736
	I6.5	ДИАЗИЛ ХИДРАЗИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	МЕТОКСИФЕНОЗИД	161050-58-4	656
	I6.5		ТЕБУФЕНОЗИД	112410-23-8	724
	I6.6	РЕГУЛАТОРИ НА РАСТЕЖА НА НАСЕКОМИТЕ	БУПРОФЕЗИН	69327-76-0	681
	I6.6		ЦИРОМАЗИН	66215-27-8	420
	I6.6		ХЕКСИТААЗОКС	78587-05-0	439
	I6.7	ФЕРОМОНИ НА НАСЕКОМИ	(E,Z)-9-ДОДЕЦЕНИЛ АЦЕТАТ	35148-19-7	422
	I6.8	НИТРОГУАНИДИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	КЛОТИАНИДИН	210880-92-5	738
	I6.8		ТИАМЕТОКСАМ	153719-23-4	637
	I6.9	ОРГАНОКАЛАЕНИ ИНСЕКТИЦИДИ	АЗОЦИКЛОТИН	41083-11-8	404
	I6.9		ЦИХЕКСАТИН	13121-70-5	289
	I6.9		ФЕНБУТАКАЛАЕН ОКСИД	13356-08-6	359
	I6.10	ОКСАДИАЗИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	ИНДОКСАКАРБ	173584-44-6	612
	I6.11	ИНСЕКТИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА ФЕНИЛ-ЕТЕР	ПИРИПРОКСИФЕН	95737-68-1	715
	I6.12	(ФЕНИЛ-) ПИРАЗОЛОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	ФЕНПИРОКСИМАТ	134098-61-6	695
	I6.12		ФИПРОНИЛ	120068-37-3	581
	I6.12		ТЕБУФЕНПИРАТ	119168-77-3	725
	I6.13	ПИРИДИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	ПИМЕТРОЗИН	123312-89-0	593
	I6.14	ПИРИДИЛ МЕТИЛАМИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	АЦЕТАМИПРИД	135410-20-7	649
	I6.14		ИМИДАКЛОПРИД	138261-41-3	582
	I6.14		ТИАКЛОПРИД	111988-49-9	631
	I6.15	СУЛФИТ ЕСТЕРНИ ИНСЕКТИЦИДИ	ПРОПАРГИТ	2312-35-8	216
	I6.16	ТЕТРАЗИНОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	КЛОФЕНТЕЗИН	74115-24-5	418

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	I6.17	ИНСЕКТИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА ТЕТРОНОВА КИСЕЛИНА	СПИРОДИКЛОФЕН	148477-71-8	737
	I6.18	(КАРБАМОИЛ-) ТРИАЗОЛОВИ ИНСЕКТИЦИДИ	ТРИАЗАМАТ	112143-82-5	728
	I6.19	ИНСЕКТИЦИДИ НА ОСНОВАТА НА УРЕЯ	ДИАФЕНТИУРОН	80060-09-9	8097
	I6.20	НЕКЛАСИФИЦИРАНИ ИНСЕКТИЦИДИ	ЕТОКСАЗОЛ	153233-91-1	623
	I6.20		ФЕНАЗАКВИН	120928-09-8	693
	I6.20		ПИРИДАБЕН	96489-71-3	583
	I6.21	ДРУГИ ИНСЕКТИЦИДИ-АКАРИЦИДИ	ДРУГИ ИНСЕКТИЦИДИ-АКАРИЦИДИ		
Молускоциди, общо:	M0				
Молускоциди	M1				
	M1.1	КАРБАМАТНИ МОЛУСКОЦИДИ	ТИОДИКАРБ	59669-26-0	543
	M1.2	ДРУГИ МОЛУСКОЦИДИ	ЖЕЛЕЗЕН ФОСФАТ	10045-86-0	629
	M1.2		МЕТАЛДЕХИД	108-62-3	62
	M1.2		ДРУГИ МОЛУСКОЦИДИ		
Регулатори на растежа на растенията, общо:	PGR0				
Физиологични регулатори на растежа на растенията	PGR1				
	PGR1.1	ФИЗИОЛОГИЧНИ РЕГУЛАТОРИ НА РАСТЕЖА НА РАСТЕНИЯТА	ХЛОРМЕКВАТ	999-81-5	143
	PGR1.1		ЦИКЛАНИЛИД	113136-77-9	586
	PGR1.1		ДАМИНОЗИД	1596-84-5	330
	PGR1.1		ДИМЕТИПИН	55290-64-7	689
	PGR1.1		ДИФЕНИЛАМИН	122-39-4	460
	PGR1.1		ЕТЕФОН	16672-87-0	373
	PGR1.1		ЕТОКСИКВИН	91-53-2	517
	PGR1.1		ФОРХЛОРФЕНУРОН	68157-60-8	633
	PGR1.1		ФЛУРПРИМИДОЛ	56425-91-3	696
	PGR1.1		ИМАЗАКВИН	81335-37-7	699
	PGR1.1		МАЛЕИНОВ ХИДРАЗИД	51542-52-0	310

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	PGR1.1		МЕПИКВАТ	24307-26-4	440
	PGR1.1		1-МЕТИЛЦИКЛОПРОПЕН	3100-04-7	767
	PGR1.1		ПАКЛОБУТРАЗОЛ	76738-62-0	445
	PGR1.1		ПРОХЕКСАДИОН-КАЛЦИЙ	127277-53-6	567
	PGR1.1		НАТРИЕВ 5-НИТРОГВАИАКОЛАТ	67233-85-6	718
	PGR1.1		НАТРИЕВ О-НИТРОФЕНОЛАТ	824-39-5	720
	PGR1.1		ТРИНЕКСАПАК-ЕТИЛ	95266-40-3	8349
Инхибитори на кълненето	PGR2				
	PGR2.2	ИНХИБИТОРИ НА КЪЛНЕНЕТО	КАРВОН	99-49-0	602
	PGR2.2		ХЛОПРОФАМ	101-21-3	43
Други регулатори на растежа на растенията	PGR3				
	PGR3.1	ДРУГИ РЕГУЛАТОРИ НА РАСТЕЖА НА РАСТЕНИЯТА	ДРУГИ РЕГУЛАТОРИ НА РАСТЕЖА НА РАСТЕНИЯТА		
Други продукти за растителна защита, общо:	ZR0				
Минерални масла	ZR1				
	ZR1.1	МИНЕРАЛНО МАСЛО	НЕФТЕНИ МАСЛА	64742-55-8	29
Растителни масла	ZR2				
	ZR2.1	РАСТИТЕЛНО МАСЛО	КАТРАНОВИ МАСЛА		30
Продукти за стерилизация на почвите (вкл. нематоциди)	ZR3				
	ZR3.1	МЕТИЛБРОМИД	МЕТИЛБРОМИД	74-83-9	128
	ZR3.2	ДРУГИ ПРОДУКТИ ЗА СТЕРИЛИЗАЦИЯ НА ПОЧВИТЕ	ХЛОРОПИКРИН	76-06-2	298
	ZR3.2		ДАЗОМЕТ	533-74-4	146
	ZR3.2		1,3-ДИХЛОРОПРОПЕН	542-75-6	675
	ZR3.2		МЕТАМ-НАТРИЙ	137-42-8	20
	ZR3.2		ДРУГИ ПРОДУКТИ ЗА СТЕРИЛИЗАЦИЯ НА ПОЧВИТЕ		
Родентициди	ZR4				
	ZR4.1	РОДЕНТИЦИДИ	БРОДИФАКУМ	56073-10-0	370
	ZR4.1		БРОМАДИОЛОН	28772-56-7	371
	ZR4.1		ХЛОРАЛОЗА	15879-93-3	249

Основни групи	Код	Химичен клас	Вещества общоприети имена	CAS RN ⁽¹⁾	СIPAC ⁽²⁾
Категории продукти			Общоприета номенклатура		
	ZR4.1		ХЛОРОФАЦИНОН	3691-35-8	208
	ZR4.1		КУМАТЕТРАЛИЛ	5836-29-3	189
	ZR4.1		ДИФЕНАКУМ	56073-07-5	514
	ZR4.1		ДИФЕТИАЛОН	104653-34-1	549
	ZR4.1		ФЛОКУМАФЕН	90035-08-8	453
	ZR4.1		ВАРФАРИН	81-81-2	70
	ZR4.1		ДРУГИ РОДЕНТИЦИДИ		
Всички други продукти за растителна защита	ZR5				
	ZR5.1	ДЕЗИНФЕКТАНТИ	ДРУГИ ДЕЗИНФЕКТАНТИ		
	ZR5.2	ДРУГИ ПРОДУКТИ ЗА РАСТИТЕЛНА ЗАЩИТА	ДРУГИ ПРОДУКТИ ЗА РАСТИТЕЛНА ЗАЩИТА		

⁽¹⁾ Регистрационен номер по CAS (Chemical Abstracts Service).

⁽²⁾ Аналитичен съвет за международно сътрудничество по пестицидите.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

На 12 декември 2006 г. Комисията, въз основа на член 285, параграф 1 от Договора за ЕО, представи на Съвета предложение ⁽¹⁾ за регламент относно статистиката за продукти за растителна защита.

Европейският парламент прие становището си на първо четене през март 2008 г. (вж. док. 7412/08).

Икономическият и социален комитет прие становището си през юли 2007 г. ⁽²⁾ През юни 2007 г. Комитетът на регионите реши, че няма да представи становище.

На 20 ноември 2008 г. Съветът прие своята обща позиция в съответствие с член 251 от Договора за ЕО.

II. ЦЕЛИ

Предложението има за цел да гарантира, че във всички държави-членки се събират сравними статистически данни, което позволява изчисляването, наред с други свързани данни, на хармонизирани показатели на риска.

По-специално то предвижда хармонизирани правила за събирането и разпространяването на данни относно пускането на пазара и използването на продукти за растителна защита. Предложението съдържа и указания към държавите-членки да събират данни редовно, както и как да събират и изпращат данни на Комисията.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

1. Общи наблюдения

На първото си четене на 12 март 2008 г. Европейският парламент прие 26 изменения. В своята обща позиция Съветът взе предвид 5 изменения. От тях изменение 5 е изцяло възприето, а изменения 10, 13, 18 и 32 са приети по същество или възприети отчасти.

Общата позиция включва и други изменения, които не са предвидени от Европейския парламент и които отчитат редица опасения, изразени от държавите-членки в процеса на преговорите.

Бяха въведени и редица технически и редакционни изменения с оглед определяне на приложното поле на някои разпоредби, внасяне на повече яснота във формулировките в регламента и гарантиране на правна сигурност или постигане на по-голяма степен на съответствие с други правни инструменти на Общността.

2. Конкретни бележки

— *Разширяване на обхвата на регламента*

Изменения 1, 6, 7, 8, 12, 15, 21 и 26 не бяха приети от Съвета, който сче, че разширяването на приложното поле отвъд продажбата и използването би обременило респондентите и администрациите.

— *Включване на биоциди*

Изменения 11, 12, 22, 33 и 34 не бяха приети от Съвета, тъй като познанията и опита с биоциди са все още ограничени, а въздействието им е неизвестно, предвид развиващия се сектор.

⁽¹⁾ ОВ С 126, 7.6.2007 г., стр. 5.

⁽²⁾ ОВ С 256, 27.10.2007 г., стр. 86.

— *Избор на източници на данни*

Изменение 14

Изискването Комисията да одобрява методите би довело до скъпоструваща и обременителна процедура. В съответствие с принципа на субсидиарност изборът на методи за събиране на данни или на източници на данни е от компетентността на държавите-членки.

— *Оценка на събраните данни от квалифицирана експертна група*

Изменение 31

Съветът не може да приеме подобна оценка, тъй като тя надхвърля целите на регламента.

— *Редовно адаптиране на списъка с вещества в контекста на продължаващата оценка на активните вещества*

Изменение 19

Това предложение може да доведе до ненужно увеличаване на административната тежест.

— *Поверителност*

Изменение 16, 25, 30

Комисията има задължението да взема всички необходими мерки, за да гарантира защитата на поверителни данни, изпращани от държавите-членки, съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 322/97. Ето защо не е необходимо да се въвеждат нови разпоредби или позовавания в това отношение.

— *Задължение за ежегодно докладване относно количествата продукти за растителна защита*

Изменение 15 и 23

В регламента е предвидено задължението държавите-членки да изпращат на Комисията необходимите статистически данни. Държавите-членки избират методите за събиране на данни или източници на данни, които считат за най-подходящи. Задължението да се докладва относно количествата продукти за растителна защита, които са произведени, внесени или изнесени, следва да се обмисли в контекста на регламента относно пускането на пазара на продукти за растителна защита.

— *Публикуване на данни*

Изменение 25 и 28

Съветът не може да приеме въвеждането в този регламент на задължението държавите-членки да публикуват статистическите данни. В регламента е предвидено задължението държавите-членки да събират необходимите данни и да изпращат статистическите резултати на Комисията.

— *Определения*

Определенията са изменени, за да се постигне съответствие и да се вземат предвид определенията, използвани в регламента относно пускането на пазара на продукти за растителна защита.

— *Ръководни принципи*

Прецизността не е сред изброените ръководни принципи, на които се подчинява статистиката на Общността съгласно Регламент (ЕО) № 322/97, на който се прави позоваване в съображение 8. Ето защо Съветът не може да приеме изменение 3. Съветът обаче запазва този принцип като част от критериите за качество в член 4.

— *Позоваване на Регламент (ЕО) № 322/97 и Регламент (ЕО) № 1588/90*

Въвежда се ново съображение 8 с цел внасяне на яснота относно рамките, в които трябва да се извършва изпращането на данни, и припомняне как се гарантира поверителността на данни.

— Цели

Съветът приема да направи в член 1 позоваване на член 14 от Директивата относно устойчивото използване на пестициди. Съветът обаче не може да приеме, че целта на регламента следва да бъде прилагането и оценката на Тематичната стратегия относно устойчивото използване на пестициди, както е предложено от ЕП в изменение 10.

— Оценка на качеството

Съветът въведе член относно оценка на качеството (член 4). Параметрите на оценката на качеството вече са включени в други статистически досиета като например регламентите на Европейския парламент и на Съвета относно статистическите данни за преброяване на населението и жилищния фонд, относно статистиката за месо и добитък, относно статистиката за енергийния сектор и относно свободните работни места в Общността.

— Мерки за прилагане

Тъй като въведеният от Съвета член за оценка на качеството е доста конкретен, позоваването на регулаторните процедури за отчетите за качество и мерките за докладване беше заличено. Освен това определението за „третирана площ“ беше преместено от приложение II в член 5, а възможността Комисията да внася изменения в хармонизираната класификация беше преместена от приложение III в член 5.

— Приложение II, раздел I, обхват

Съветът предпочете да предостави на държавите-членки широко поле на преценка относно това кои култури да бъдат обхванати. Предвиденият в член 7 доклад относно прилагането на регламента ще даде възможност да се направи оценка на необходимостта от промяна в подбора на култури.

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът счита, че общата му позиция представлява балансирано и реалистично решение на редица опасения относно този първи опит за събиране на сравними данни относно продукти за растителна защита. Той се надява на плодотворна дискусия с Европейския парламент с оглед постигането на конструктивно съгласие по настоящия регламент.

ОБЩА ПОЗИЦИЯ (ЕО) № 4/2009**приета от Съвета на 17 декември 2008 година****с оглед приемането на Регламент .../2009 на Европейския парламент и на Съвета от ... за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност****(Текст от значение за ЕИП и за Швейцария)**

(2009/C 38 E/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 42 и 308 от него,

като взеха предвид Регламент (ЕО) № 883/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социална сигурност ⁽¹⁾ и по-специално член 89 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Регламент (ЕО) № 883/2004 осъвременява правилата за координация на системите за социална сигурност на държавите-членки, като определя мерките и реда за тяхното прилагане и ги опростява за всички участващи страни. Следва да бъдат определени правила за прилагане.
- (2) По-тясното и ефективно сътрудничество между институциите за социална сигурност е основен фактор, даващ възможност на лицата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004, да се възползват от правата си във възможно най-кратък срок и при оптимални условия.
- (3) Електронната комуникация е подходящо средство за бърз и надежден обмен на данни между институциите на държавите-членки. Електронното обработване на данни следва да спомогне за ускоряването на процедурите за всички участващи страни. Съответните лица следва да се възползват и от всички гаранции, предвидени в разпоредбите на Общността за закрила на физическите лица с оглед на обработката и свободното движение на лични данни.
- (4) Наличието на данните (включително в електронен форма) на националните органи, които вероятно ще участват в прилагането на Регламент (ЕО) № 883/2004, във форма, позволяваща актуализирането им в реално време, следва да улесни обмена между институциите на държавите-членки. Този подход, който се съсредоточава върху чисто фактическата информация и непосредствения достъп до нея от страна на гражданите, представлява ценно улеснение, което следва да бъде въведено с настоящия регламент.

- (5) Постигането на възможно най-гладко функциониране и ефективно управление на сложните процедури по прилагане на правилата за координация на системите за социална сигурност изисква създаването на система за незабавно актуализиране на приложение IV. Подготовката и прилагането на разпоредби в този смисъл изисква тясно сътрудничество между държавите-членки и Комисията, като изпълнението им следва да става бързо предвид последствията от забавянето както за гражданите, така и за административните органи. Ето защо на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за създаване и управление на база данни и за осигуряване на функционирането на тази база не по-късно от датата на влизане в сила на настоящия регламент. Комисията следва по-специално да предприеме необходимите мерки за интегриране в тази база данни на информацията, посочена в приложение IV.

- (6) Подобряването на определени процедури следва да осигури по-голяма правна сигурност и прозрачност за лицата, които се ползват от Регламент (ЕО) № 883/2004. Например, определянето на общи срокове за изпълнението на дадени задължения или извършването на дадени административни задачи следва да спомогне за изясняването и структурирането на отношенията между осигурените лица и институциите.

- (7) На държавите-членки, техните компетентни органи и институциите за социална сигурност следва да се осигури възможност да се споразумеят помежду си за опростени процедури и административни договорености, които считат за по-ефективни и по-добре съобразени с особеностите на съответните им системи за социална сигурност. Тези договорености обаче не следва да засягат правата на лицата, попадащи в обхвата на Регламент (ЕО) № 883/2004.

- (8) Сложността, присъща на областта на социалната сигурност, изисква всички институции на държавите-членки да положат особени усилия в подкрепа на осигурените лица, за да се избегне санкционирането на онези, които не са подали искане или не са предоставили определена информация на институцията, отговорна за обработването на това искане в съответствие с правилата и процедурите, определени в Регламент (ЕО) № 883/2004 и в настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1. Поправена версия в ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 324, 30.12.2006 г., стр. 59.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 9 юли 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник), Обща позиция на Съвета от 17 декември 2008 година и Решение на Съвета от ... (все още не публикувано в Официален вестник).

- (9) За да се определи компетентната институция, а именно тази, чието законодателство се прилага или която е отговорна за изплащането на определени обезщетения, данните на осигуреното лице и на членовете на семейството му трябва да се проверят от институциите на повече от една държава-членка. За да се гарантира, че съответното лице е защитено по време на необходимата комуникация между институциите, следва да се предвиди разпоредба за предварително членство в система за социална сигурност.
- (10) Държавите-членки следва да си сътрудничат за определяне мястото на пребиваване на лицата, за които се прилагат настоящият регламент и Регламент (ЕО) № 883/2004 и, в случай на спор, да вземат предвид всички приложими критерии за разрешаване на въпроса. Държавите-членки могат включат критериите, посочени в съответния член на настоящия регламент.
- (11) Много от предвидените в настоящия регламент мерки и процедури имат за цел да осигурят по-голяма прозрачност относно критериите, които трябва да се прилагат от институциите на държавите-членки съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004. Такива мерки и процедури произтичат от практиката на Съда на Европейските общности, решенията на Административната комисия и повече от 30 години опит в осъществяване на координацията на системите за социална сигурност в контекста на основните свободи, залегнали в Договора.
- (12) Настоящият регламент предвижда мерки и процедури за насърчване на мобилността на заетите и безработните лица. Погранични работници, които са станали напълно безработни, могат да се регистрират към службите по заетостта както в държавата на пребиваване, така и в държавата-членка, където последно са били заети. Но при всички случаи те следва да имат право на обезщетения само от държавата-членка на пребиваване.
- (13) Изискват се определени специални правила и процедури с оглед определяне на законодателството, приложимо за отчитане на периодите, през които едно осигурено лице е посветило време на отглеждането на деца в различните държави-членки.
- (14) Също така, определени процедури следва да отразяват необходимостта от балансирано поделение на разходите между държавите-членки. Особено в областта на осигуряването при болест, такива процедури следва да отчитат позицията на държавите-членки, които поемат разходите за предоставяне на достъп на осигурените лица до системата си за здравеопазване, и позицията на държавите-членки, чиито институции поемат разходите за обезщетенията в натура, получавани от техните осигурени лица в държава-членка, различна от държавата, в която пребивават.
- (15) В специфичния контекст на Регламент (ЕО) № 883/2004 е необходимо да се изяснят условията за поемане на разходите по обезщетенията за болест в натура като част от лечението по график, тоест такива, за които осигуреното лице отива в държава-членка, различна от онази, в която е осигурено или пребивава. Следва да се уточнят задълженията на осигуреното лице във връзка със искането за предварително разрешение, както и задълженията на институцията към пациента във връзка с условията за разрешение. Следва да се изяснят също и последствията от таксуването на разходите за медицински грижи, получени в друга държава-членка въз основа на разрешение.
- (16) Настоящият регламент и особено разпоредбите, засягащи престоя извън компетентната държава-членка и лечението по график, не следва да възпрепятстват прилагането на по-благоприятни национални разпоредби по-специално по отношение на възстановяването на разходите, извършени в друга държава-членка.
- (17) Наличието на повече задължителни процедури, които да намалят времето, необходимо за извършване на разплащанията по тези вземания между институциите на държавите-членки, е от основно значение за поддържането на доверие в този обмен и за удовлетворяване на потребността от добро управление на системите за социална сигурност на държавите-членки. Ето защо процедурите за разглеждане на искания за обезщетения за болест и за безработица следва да бъдат подоброени.
- (18) Процедурите между институциите за взаимопомощ при събирането на вземания в областта на социалната сигурност следва да бъдат засилени, за да се гарантира по-ефективно събиране и гладко функциониране на правилата за координация. Ефективното събиране е също и средство за предотвратяване на злоупотребите и измамите и справяне с тях, и начин да се гарантира устойчивостта на схемите за социална сигурност. Това включва приемането на нови процедури, като се вземат за основа съществуващите разпоредби в Директива 2008/55/ЕО на Съвета от 26 май 2008 г. относно взаимопомощта при събиране на вземания, свързани с някои видове налози, мита, данъци и други мерки ⁽¹⁾. Такива нови процедури за събиране следва да бъдат преразгледани предвид придобития опит след пет години прилагане и адаптирани, ако е необходимо, по-специално за да се гарантира, че са напълно действащи.
- (19) За целите на разпоредбите за взаимна помощ по отношение на събиране на предоставени, но недължими обезщетения, събиране на предварителни плащания и вноски, прихващане и съдействие за събиране, компетентността на държавата-членка, получила искането, е ограничена до действия, свързани с мерките за изпълнение. Всички останали действия попадат в кръга на компетентността на държавата-членка, отпратила искането.
- (20) Мерките за изпълнение, взети в държавата-членка, получила искането, не предполагат признаване от тази държава-членка на вземането по същество или на основанието му.

⁽¹⁾ OBL 150, 10.6.2008 г., стр. 28.

- (21) Уведомяването на осигурените лица за техните права и задължения е решаващ елемент от отношенията на доверие с компетентните органи и институциите на държавите-членки.
- (22) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно приемането на мерки за координация, за да се гарантира ефективното упражняване на правото на свободното движение на хора, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и ефекта му, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в

член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- (23) Настоящият регламент следва да замени Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 г. за определяне на реда за прилагане на Регламент (ЕИО) № 1408/71 за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и техните семейства, които се движат в рамките на Общността ⁽¹⁾,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Определения

Член 1

Определения

- За целите на настоящия регламент:
 - „основен регламент“ означава Регламент (ЕО) № 883/2004;
 - „регламент по прилагане“ означава настоящият регламент; и
 - прилагат се определенията, уредени в основния регламент.
- В допълнение към посочените в параграф 1 определения,
 - „точка за достъп“ означава образуване, което предоставя:
 - електронна точка за контакт;
 - автоматична маршрутизация въз основа на адреса; и
 - интелигентна маршрутизация въз основа на софтуер, който позволява автоматична проверка и маршрутизация (например приложение за изкуствен интелект) и/или човешка намеса.
 - „орган за връзка“ означава органът, определен от компетентния орган на държава-членка за един или повече клонове на социалната сигурност, посочени в член 3 от основния регламент, който отговаря на искания за информация и съдействие за целите на прилагането на основния регламент и регламента по прилагане, и който трябва да изпълнява задачите, възложени му съгласно дял IV от регламента по прилагане;
 - „документ“ означава съвкупност от данни, независимо от използвания носител, структурирани по начин, който позволява обменянето им по електронен път, които трябва да бъдат съобщени, за да се позволи функционирането на основния регламент и на регламента по прилагане;
 - „структуриран електронен документ“ означава всеки документ, структуриран във формат, предназначен за електронен обмен на информация между държавите-членки;
 - „предаване по електронен път“ означава предаване чрез използване на електронни средства за обработване (включно

чително цифрова компресия) на данни и използване на кабели, радиопредаване, оптични технологии или други електромагнитни средства;

- е) „Одиторски съвет“ означава органът, предвиден в член 74 от основния регламент.

ГЛАВА II

Разпоредби относно сътрудничеството и обмена на данни

Член 2

Приложно поле и правила за обмен между институциите

- За целите на регламента по прилагане, обмена между органи и институции на държавите-членки и лица, попадащи в приложното поле на основния регламент, се основава на принципите на обществени услуги, ефективност, активно подпомагане, бързо предоставяне и достъпност, включително. електронна достъпност, особено за лицата с увреждания и възрастните хора.
- Институциите незабавно предоставят или обменят всички данни, необходими за установяването и определянето на правата и задълженията на лицата, за които е приложен основният регламент. Предаването на такива данни между държавите-членки се извършва пряко от самите институции или косвено посредством органите за връзка.
- В случаите, когато лице погрешно е подало информация, документи или искания до институция на територията на държава-членка, различна от тази, в която се намира посочената в съответствие с регламента по прилагане институция, информацията, документите или исканията се пренасочват незабавно от първата институция към институцията, определена съгласно регламента по прилагане, като се посочва първоначалната дата на подаването им. Тази дата е обвързваща за последната институция. Независимо от това, институциите на държава-членка не носят отговорност, нито се счита, че са взели решение въз основа на своето бездействие поради късно предоставяне на информация, документи или искове от институции на други държави-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 74, 27.3.1972 г., стр. 1.

4. Когато данните се предават косвено посредством органа за връзка на държавата-членка по местоназначение, сроковете за отговор на подадените искания започват да текат от датата, на която този орган за връзка е получил искането, така както ако то е било получено от институцията на тази държава-членка.

Член 3

Приложно поле и правила за обмен между заинтересованите лица и институциите

1. От лицата, за които се прилага основния регламент, се изисква да препращат на съответната институция информацията, документите и подкрепящите ги доказателства, необходими за установяване на тяхното положение или това на техните семейства, за установяване или запазване на техните права и задължения, и за определяне на приложимото законодателство и задълженията им съгласно него.

2. Когато събират, изпращат или обработват лични данни съгласно своето законодателство за целите на прилагането на основния регламент, държавите-членки гарантират, че съответните лица имат възможност да упражняват напълно правата си във връзка със защитата на лични данни, в съответствие с разпоредбите на Общността относно защитата на физическите лица при обработването на лични данни и свободното движение на такива данни.

3. Доколкото е необходимо за прилагането на основния регламент и на регламента по прилагане, съответните институции незабавно препращат информацията и издават документите на заинтересованите лица.

Съответната институция уведомява за своето решение претендиращото за обезщетение лице, което пребивава или е в престой в друга държава-членка, пряко или чрез органа за връзка на държавата-членка на пребиваване или престой. В случай че откаже обезщетения, тя посочва също основанията за отказа, правните средства за обжалване и предвидените за това срокове. Копие от това решение се изпраща на другите заинтересовани институции.

Член 4

Формат и метод за обмен на данни

1. Административната комисия определя структурата, съдържанието, формата и подробните способы за обмен на документите и структурираните електронни документи.

2. Предаването на данни между институциите или органите за връзка се извършва по електронен път пряко или косвено посредством точките за достъп в защитена обща рамка, която може да гарантира поверителността и защитата на обмена на данни.

3. При комуникацията си със заинтересованите лица, съответните институции използват подходящите за всеки случай способы и доколкото е възможно отдават предпочитание на използването на електронни средства. Административната комисия определя практическите условия и ред за изпращането

на информация, документи или решения по електронен път до заинтересованото лице.

Член 5

Правна стойност на документи и подкрепящи доказателства, издадени в друга държава-членка

1. Документи, които са издадени от институция на държава-членка и показват положението на дадено лице за целите на прилагането на основния регламент и на регламента по прилагане, и подкрепящите доказателства, въз основа на които са издадени документите, се приемат от институциите на останалите държави-членки, доколкото не са отнети или обявени за невалидни от държавата-членка, в която са били издадени.

2. При съмнение относно валидността на документ или точността на фактите, на които се основават съдържащите се в него сведения, институцията на държавата-членка, която получава документа, се отправя питане до издаващата институция за необходимите разяснения и, когато е уместно, отнемането на този документ. Издаващата институция преценява отново основанията за издаването на документа и, при необходимост, го отнема.

3. По силата на параграф 2, когато има съмнение относно предоставената от заинтересованите лица информация, валидността на даден документ или подкрепящи доказателства, или относно точността на фактите, на които се основават съдържащите се в съответния документ сведения, институцията по мястото на престой или пребиваване извършва доколкото е възможно, по искане на компетентната институция, необходимата проверка на тази информация или документ.

4. Ако не бъде постигнато споразумение между съответните институции, въпросът може да бъде отнесен до Административната комисия посредством компетентните органи не по-рано от един месец след датата, на която институцията, получила документа, е отправила искането си. Административната комисия полага усилия за отстраняване на различията в становищата в срок от шест месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до нея.

Член 6

Временно прилагане на законодателството и предварително предоставяне на обезщетения

1. Освен ако в регламента по прилагане не е предвидено друго, при различия в становищата на институциите или органите на две или повече държави-членки относно определянето на приложимото законодателство, спрямо заинтересованото лице временно се прилага законодателството на една от тези държави-членки, като приоритетът се определя, както следва:

а) законодателството на държавата-членка, където лицето в действителност упражнява дейност като заето или самостоятелно заето лице, при положение че тази дейност се упражнява само в една държава-членка;

- б) законодателството на държавата-членка на пребиваване, където заинтересованото лице упражнява част от своята(ите) дейност(и), или където лицето не е заето или самостоятелно заето;
- в) законодателството на държавата-членка, чието прилагане е било поискано най-напред, когато лицето упражнява дейност или дейности в две или повече държави-членки;

2. Когато има различия в становищата на институциите или органите на две или повече държави-членки относно това коя институция следва да предостави парични обезщетения или обезщетения в натура, съответното лице, което би могло да претендира за обезщетения, ако нямаше спор, има право предварително да получава обезщетенията, предвидени в законодателството, прилагано от институцията по мястото му на пребиваване, или, ако това лице не пребивава на територията на нито една от съответните държави-членки, обезщетенията, предвидени в законодателството, прилагано от институцията, до която първо е било подадено искането.

3. Когато между съответните институции и органи не се постигне споразумение, въпросът може да бъде отнесен до Административната комисия посредством компетентните органи не по-рано от един месец след датата, на която са възникнали различията в становищата, посочени в параграфи 1 или 2. Административната комисия се стреми да отстрани различията в становищата в срок от шест месеца от датата, на която въпросът е бил отнесен до нея.

4. Когато се установи, че или приложимото законодателство не е това на държавата-членка на предварителното членство или институцията, която предварително е предоставила обезщетенията, не е компетентната институция, определената за компетентна институция се счита да е била такава със задна дата, сякаш не е имало такова различие в становищата, най-късно от датата на предварителното членство или от първото предварително предоставяне на съответните обезщетения.

5. Ако е необходимо, определената за компетентна институция и институцията, която предварително е изплатила паричните обезщетения или която предварително е получила вноските, определят финансовото състояние на съответното лице по отношение на предварително изплатените вноски и парични обезщетения, когато е целесъобразно, в съответствие с дял IV, глава III от регламента по прилагане.

Обезщетенията в натура, предварително предоставени от институция в съответствие с параграф 2, се възстановяват от компетентната институция в съответствие с разпоредбите на дял IV от регламента по прилагане.

Член 7

Предварително изчисляване на обезщетенията и вноските

1. Освен ако в регламента по прилагане не е предвидено друго, когато дадено лице има право на обезщетение или е задължено да плати вноски в съответствие с основния регламент,

но компетентната институция не разполага с цялата информация относно положението в друга държава-членка, която е необходима за окончателното изчисляване на размера на обезщетението или вноската, тази институция по искане на заинтересованото лице предоставя обезщетението или предварително изчислява вноската, ако изчислението е възможно въз основа на информацията, с която разполага.

2. Когато на съответната институция се предоставят всички необходими подкрепящи доказателства или документи, съответното обезщетение или вноска се преизчислява.

ГЛАВА III

Други общи разпоредби за прилагането на основния регламент

Член 8

Административни договорености между две или повече държави-членки

1. Разпоредбите на регламента по прилагане заменят разпоредбите, установени в договореностите за прилагане на конвенциите, посочени в член 8, параграф 1 от основния регламент, с изключение на разпоредбите, свързани с договореностите относно конвенциите, посочени в приложение II към основния регламент, при условие че разпоредбите на тези договорености са включени в приложение I към регламента по прилагане.

2. При необходимост държавите-членки могат да сключват помежду си договорености относно прилагането на конвенциите, посочени в член 8, параграф 2 от основния регламент, при условие че тези договорености не се отразяват неблагоприятно на правата и задълженията на съответните лица и са включени в приложение I към регламента по прилагане.

Член 9

Други процедури между органите и институциите

1. Две или повече държави-членки или компетентните им органи може да се договорят за процедури, различни от предвидените в регламента по прилагане, при условие че такива процедури не се отразяват неблагоприятно върху правата и задълженията на съответните лица.

2. Всички споразумения, сключени с тази цел, се съобщават на Административната комисия и се изброяват в приложение I към регламента по прилагане.

3. Разпоредбите, съдържащи се в сключените между две или повече държави-членки споразумения за прилагане, със същата цел като или подобни на посочените в параграф 2, които са в сила в деня, предхождащ влизането в сила на регламента по прилагане, и които са включени в приложение V към Регламент (ЕИО) № 574/72, продължават да се прилагат за целите на отношенията между тези държави-членки, при условие че са включени и в приложение I към регламента по прилагане.

Член 10

Предотвратяване на съвпадането на обезщетения

Независимо от други разпоредби в основния регламент, когато обезщетенията, дължими по силата на законодателството на две или повече държави-членки, взаимно се намаляват, спират или прекратяват, сумите, които не биха били изплатени в случай на строго прилагане на правилата за намаляване, спиране или прекратяване, установени в законодателството на съответните държави-членки, се разделят на броя на обезщетенията, които подлежат на намаление, спиране или прекратяване.

Член 11

Елементи за определяне на пребиваването

1. При различия в становищата на институциите на две или повече държави-членки относно определяне на пребиваването на лице, за което се прилага основният регламент, тези институции установяват с взаимно съгласие центъра на интересите на съответното лице въз основа на цялостна оценка на наличната и информацията относно релевантните факти, които може по целесъобразност да включват:

- a) продължителността и непрекъснатото пребиваване на територията на съответните държави-членки;
- b) положението на лицето, включително:
 - i) естеството и специфичните характеристики на упражняваната дейност, по-специално мястото, където обичайно се упражнява тази дейност, постоянният характер на дейността и продължителността на евентуален трудов договор;
 - ii) семейното положение и роднинските връзки на лицето;
 - iii) упражняването на неплатена дейност;
 - iv) когато става въпрос за студенти, източникът на техните доходи;
 - v) жилищното положение на лицето, по-специално доколко е постоянен характерът му;
 - vi) държавата-членка, в която се счита, че лицето пребивава за целите на данъчното облагане.

2. Когато съобразяването на различните критерии, основаващи се на приложимите факти, посочени в параграф 1, не води до постигане на съгласие между съответните институции, намерението на лицето, което произтича от тези факти и обстоятелства, особено причините за преместването на лицето, се приемат за решаващи при определяне на действителното място на пребиваване на това лице.

Член 12

Сумиране на периоди

1. За целите на прилагането на член 6 от основния регламент, компетентната институция се свързва с институциите на държавите-членки, чието законодателство също се е прилагало спрямо съответното лице, с цел установяване на всички периоди, завършени съгласно тяхното законодателство.

2. Съответните периоди на осигуряване, заетост, самостоятелна заетост или пребиваване, завършени съгласно законодателството на държава-членка, се прибавят към тези, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, доколкото това е необходимо за целите на прилагането на член 6 от основния регламент, при условие че тези периоди не съвпадат.

3. Когато период на осигуряване или на пребиваване, който е завършен в съответствие с осигуряване, което е задължително съгласно законодателството на една държава-членка, съвпадне с период на осигуряване, завършен въз основа на доброволно осигуряване или продължено по избор осигуряване съгласно законодателството на друга държава-членка, се отчита единствено периодът, завършен въз основа на задължителното осигуряване.

4. Когато период на осигуряване или пребиваване, различен от приравнен период, завършен съгласно законодателството на една държава-членка, съвпадне с приравнен период, основаващ се на законодателството на друга държава-членка, се отчита единствено периодът, различен от съответния приравнен период.

5. Всеки период, считан за приравнен съгласно законодателството на две или повече държави-членки, се отчита само от институцията на държавата-членка, чието законодателство последно задължително се е прилагало спрямо съответното лице преди споменатия период. В случай че законодателството на държава-членка не се е прилагало задължително спрямо съответното лице преди споменатия период, този период се отчита от институцията на държавата-членка, чието законодателство задължително се е прилагало спрямо съответното лице за първи път след споменатия период.

6. В случай че не може точно да се определи времето, в което определени периоди на осигуряване или пребиваване, които са завършени съгласно законодателството на една държава-членка, се приема, че тези периоди не съвпадат с периоди на осигуряване или пребиваване, завършени съгласно законодателството на друга държава-членка, и те се отчитат, когато това е благоприятно за съответното лице, и доколкото може основателно да се вземат предвид.

Член 13

Правила за преобразуване на периоди

1. Когато периоди, завършени съгласно законодателството на една държава-членка, са изразени в единици, различни от тези, предвидени в законодателството на друга държава-членка, необходимото преобразуване за целите на сумирането по член 6 от основния регламент се извършва при спазване на следните правила:

- a) периодът, който трябва да се използва като базисен за преобразуването, е този, който се съобщава от институцията на държавата-членка съгласно чието законодателство е бил завършен периодът.
- b) в случай на схеми, където периодите са изразени в дни, преобразуването от дни в други единици и обратно, както и между различни схеми на основата на дни, се изчислява по следната таблица:

Схема на основата на	1 ден отговаря на	1 седмица отговаря на	1 месец отговаря на	1 тримесечие отговаря на	Максимален брой дни в една календарна година
5 дни	9 часа	5 дни	22 дни	66 дни	264 дни
6 дни	8 часа	6 дни	26 дни	78 дни	312 дни
7 дни	6 часа	7 дни	30 дни	90 дни	360 дни

- в) В случай на схеми, където периодите са изразени в единици, различни от дни,
- три месеца или тринадесет седмици се равняват на едно тримесечие и обратно;
 - една година се равнява на четири тримесечия, 12 месеца или 52 седмици и обратно;
 - за преобразуването на седмици в месеци и обратното, седмиците и месеците се преобразуват в дни в съответствие с правилата за преобразуване за схемите на основата на шест дни съгласно таблицата в буква б).
- г) В случай на периоди, изразени в дробни числа, тези числа се преобразуват в следващата по-малка цяла единица, като се прилагат правилата, предвидени в букви б) и в). Части от години се преобразуват в месеци, освен ако съответната схема не се основава на тримесечия.
- д) Ако при преобразуването по настоящия параграф се получи част от единица, като резултат на преобразуването по настоящия параграф се отчита следващата по-висока цяла единица.

2. За общия сбор на периодите, завършени в рамките на една календарна година, прилагането на параграф 1 не води до размер, надвишаващ броя на дните, посочени в последната колона на таблицата в параграф 1, буква б), 52 седмици, 12 месеца или четири тримесечия.

Ако периодите, които се преобразуват, отговарят на максималната годишна продължителност на периодите съгласно законодателството на държавата-членка, в която са завършени, прилагането на параграф 1 не води в рамките на една календарна година до периоди, които са по-кратки от максимално възможната годишна продължителност на периодите, предвидена съгласно съответното законодателство.

3. Преобразуването се извършва или чрез една единствена операция, обхващаща всички периоди, представени като сбор, или за всяка година, ако периодите са представени по години.

4. Когато институция предоставя информация за периодите, изразена в дни, едновременно с това тя посочва дали схемата, която използва, се основава на пет, шест или седем дни.

ДЯЛ II

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ПРИЛОЖИМОТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Член 14

Подробности относно членове 12 и 13 от основния регламент

1. За целите на прилагането на член 12, параграф 1 от основния регламент, „лице, което осъществява дейност като заето лице в държава-членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея, и което е командировано от този работодател в друга държава-членка“ включва лице, което е наето с цел да бъде командировано в друга държава-членка, при условие че непосредствено преди да започне работа спрямо съответното лице вече се е прилагало законодателството на държавата-членка, в която е установен неговият работодател.

2. За целите на прилагането на член 12, параграф 1 от основния регламент, изразът „което обичайно осъществява дейността си в нея“ се отнася до работодател, който обичайно извършва значителни по обхват дейности, различни от чисто вътрешни управленски дейности, на територията на държавата-членка, в която е установен, като се вземат под внимание всички критерии, характерни за дейностите, извършвани от въпросното предприятие. Приложимите критерии трябва да отговарят на специфичните характеристики на всеки работодател и на действителния характер на извършваните дейности.

3. За целите на прилагането на член 12, параграф 2 от основния регламент, изразът „което обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице“ се отнася до лице, което обичайно извършва значителни по обхват дейности на територията на държавата-членка, в която е установено. По-специално, това лице трябва да е упражнявало дейността си определено време преди датата, на която би искало да се възползва от разпоредбите на същия член, като за всеки период, в който упражнява временна дейност в друга държава-членка, трябва да продължи да отговаря на изискванията за упражняване на дейността си в държавата-членка, в която е установено, за да може да я извършва след завръщането си.

4. За целите на прилагането на член 12, параграф 2 от основния регламент, критерият за определяне на това дали дейността, която самостоятелно заето лице отива да упражнява в друга държава-членка, е „подобна“ на обичайно упражняваната дейност при самостоятелната заетост, е самото естество на дейността, а не определянето ѝ като дейност на заето или самостоятелно заето лице от друга държава-членка.

5. За целите на прилагането на член 13, параграф 1 от основния регламент, лице, което „обичайно осъществява дейност като заето лице в две или повече държави-членки“ се отнася, по-специално, до лице, което:

а) докато извършва дейност в една държава-членка, същевременно упражнява отделна дейност в една или повече държави-членки, независимо от продължителността или естеството на тази отделна дейност;

б) продължително време редува дейности, с изключение на такива, които са незначителни по своето естество, в две или повече държави-членки, независимо от честотата или периодичността на редуването им.

6. За целите на прилагането на член 13, параграф 2 от основния регламент, лице, което „обичайно осъществява дейност като самостоятелно заето лице в две или повече държави-членки“ се отнася, по-специално, до лице, което едновременно извършва или редува една или повече отделни дейности като самостоятелно заето лице, независимо от естеството на тези дейности, в две или повече държави-членки.

7. За целите на разграничаването на дейностите по параграфи 5 и 6 от положенията, описани в член 12, параграфи 1 и 2 от основния регламент, определящ критерий е продължителността на дейността в една или повече други държави-членки (независимо дали е от постоянно естество или от еднократно или временно естество). За тази цел се прави цялостна оценка на всички приложими факти, включително и по-специално, когато става въпрос за заето лице — мястото на работа, определено в трудовия договор.

8. За целите на прилагането на член 13, параграфи 1 и 2 от основния регламент, „значителна част от дейността като заето или самостоятелно заето лице“, упражнявана в държава-членка означава, че значителна като количество част от всички дейности на заето или самостоятелно заето лице се извършва там, без непременно да представлява основната част от тези дейности.

За да се определи дали значителна част от дейностите се упражняват в държава-членка, се вземат предвид следните примерни критерии:

- а) в случай на извършване на дейност като заето лице — работното време и/или възнаграждението; и
- б) в случай на извършване на дейност като самостоятелно заето лице — оборотът, работното време, броят на предоставените услуги и/или доходът.

В рамките на цялостната оценка, по-малък от 25 % дял по отношение на посочените по-горе критерии представлява показател за това, че в съответната държава-членка не се извършва значителна част от дейностите.

9. За целите на прилагането на член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, „мястото на съсредоточаване“ на дейността, извършвана в качество на самостоятелно заето лице, се определя, като се вземат предвид всички аспекти на професионалната дейност на това лице и по-специално местонахождението на постоянното седалище, обичайното естество или продължителността на упражняваната дейност, броят на предоставените услуги и намерението на съответното лице, за което свидетелстват всички обстоятелства.

10. За определяне на приложимото законодателство по параграфи 7 и 8, съответните институции отчитат предполагаемото бъдещо положение през следващите 12 календарни месеца.

11. Ако едно лице извършва дейност като заето лице в две или повече държави-членки от името на работодател, установен извън територията на Съюза, и това лице пребивава в държава-членка без да упражнява значителна дейност в нея, спрямо него се прилага законодателството на държавата-членка на пребиваване.

Член 15

Процедури за прилагането на член 11, параграф 3, буква б) и г), член 11, параграф 4 и член 12 от основния регламент

(относно предоставянето на информация на съответните институции)

1. Освен ако в член 16 от регламента по прилагане не е предвидено друго, когато дадено лице упражнява дейността си в държава-членка, различна от компетентната държава-членка съгласно дял II от основния регламент, работодателят, или когато става въпрос за лице, което не упражнява дейност като заето лице, — съответното лице информира, при възможност предварително, компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство се прилага. Тази институция незабавно предоставя информация относно приложимото законодателство спрямо съответното лице, съгласно член 11, параграф 3, буква б) или член 12 от основния регламент, на институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка, в която се упражнява дейността.

2. Параграф 1 се прилага *mutatis mutandis* за лицата, попадащи в обхвата на член 11, параграф 3, буква г) от основния регламент.

3. Работодател по смисъла на член 11, параграф 4 от основния регламент, чието заето лице работи на борда на плавателен съд, плаващ под знамето на друга държава-членка, информира при възможност предварително компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство се прилага. Тази институция незабавно предоставя информация относно законодателството, приложимо спрямо съответното лице съгласно член 11, параграф 4 от основния регламент, на институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка, под чието знаме плава плавателния съд, на борда на който заетото лице извършва дейността.

Член 16

Процедура за прилагането на член 13 от основния регламент

1. Лице, което упражнява дейности в две или повече държави-членки, уведомява за това институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка по пребиваване.

2. Определената институция по мястото на пребиваване незабавно определя законодателството, приложимо спрямо съответното лице, като взема предвид член 13 от основния регламент и член 14 от регламента по прилагане. Това първоначално определяне е временно. Институцията уведомява определените институции на всяка държава-членка, в която се извършва дейността, за временното определяне.

3. Временното определяне на приложимото законодателство, предвидено в параграф 2, става окончателно в срок от два месеца след информирането на институциите, определени от компетентните власти на заинтересованите държави-членки, в съответствие с параграф 2, освен ако законодателството вече не е окончателно определено въз основа на параграф 4 или поне една от заинтересованите институции не е информирала институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка на пребиваване до изтичане на двумесечния срок, че не приема определянето или има различно становище по въпроса.

4. Когато поради съмнения при определяне на приложимото законодателство възникне необходимост от контакт между институции или органи на две или повече държави-членки, по искане на една или повече от институциите, определени от компетентните органи на заинтересованите държави-членки или на самите компетентни органи, законодателството, приложимо за съответното лице се определя по взаимно съгласие, като се отчитат член 13 от основния регламент и съответните разпоредби на член 14 от регламента по прилагане.

При различие в становищата на съответните институции или компетентни органи, те се стремят към постигане на съгласие в съответствие с посочените по-горе условия и се прилага член 6 от регламента по прилагане.

5. Компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство е определено за приложимо временно или окончателно, незабавно информира съответното лице.

6. Ако съответното лице не предостави информацията, посочена в параграф 1, разпоредбите на настоящия член се прилагат по инициатива на институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка на пребиваване веднага след като се изясни положението на лицето, евентуално чрез друга заинтересована институция.

Член 17

Процедура за прилагането на член 15 от основния регламент

Договорно наетият персонал на Европейските общности упражнява правото на избор, предвидено в член 15 от основния регламент, при сключване на трудовия договор. Органът, упълномощен да сключи този договор, уведомява определената институция на държавата-членка, чието законодателство е избрал членът на договорно наетия персонал на Европейските общности.

Член 18

Процедура за прилагането на член 16 от основния регламент

Искане от работодателя или от съответното лице за допускане на изключения от членове 11-15 от основния регламент се представя, при възможност предварително, на компетентния орган или на органа, определен от този орган на държавата-членка, за прилагането на чието законодателство заетото или съответното лице са отправили искане.

Член 19

Предоставяне на информация на съответните лица и на работодателите

1. Компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство става приложимо по силата на дял II от основния регламент, информира съответното лице и, когато е уместно, неговият(ите) работодател(и) относно задълженията, установени от същото законодателство. Тя им осигурява необходимото съдействие при изпълнението на изискванията от това законодателство формалности.

2. По искане на съответното лице или на работодателя компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство е приложимо по силата на дял II от основния регламент, предоставя атестация, че такова законодателство е приложимо и, където е уместно, посочва до коя дата и при какви условия.

Член 20

Сътрудничество между институциите

1. Съответните институции съобщават на компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство се прилага за дадено лице по силата на дял II от основния регламент, необходимата информация за установяване на датата, на която същото законодателство става приложимо, и вноските, които това лице и неговият(ите) работодател(и) са длъжни да плащат съгласно това законодателство.

2. Компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство става приложимо за дадено лице по силата на дял II от основния регламент, предоставя информацията, посочваща датата, на която прилагането на това законодателство поражда действие, на институцията, определена от компетентния орган на държавата-членка, чието законодателство последно се е прилагало.

Член 21

Задължения на работодателя

1. Работодател, чието седалище или място на дейност се намира извън компетентната държава-членка, изпълнява всички задължения, произтичащи от законодателството, приложимо за това заето лице, по-специално задължението за плащане на вноските, предвидени в това законодателство, така както ако седалището или място му на дейност се намираха в компетентната държава-членка.

2. Работодател, чието място на дейност не е в държавата-членка, чието законодателство се прилага, и заетото лице могат да се договорят последното да изпълнява от свое име задълженията на работодателя по плащането на вноски без да се засягат основните задължения на работодателя. Работодателят изпраща известие за тази договореност на компетентната институция на тази държава-членка.

ДЯЛ III

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО РАЗЛИЧНИТЕ КАТЕГОРИИ ОБЕЗЩЕТЕНИЯ

ГЛАВА I

Член 25

Обезщетения за болест, за майчинство и съответните ил обезщетения за гледане на малко дете от бащата

Член 22

Общи разпоредби за прилагане

1. Компетентните органи или институции гарантират, че осигурените лица имат достъп до необходимата информация относно процедурите и условията за предоставяне на обезщетения в натура, в случаите когато такива обезщетения се получават на територията на държава-членка, различна от държавата на компетентната институция.

2. Независимо от член 5, буква а) от основния регламент, държава-членка може да носи отговорност за разходите за обезщетения в съответствие с член 22 от основния регламент, само ако осигуреното лице е подало искане за пенсия съгласно законодателството на същата държава-членка или ако то в съответствие с членове 23-30 от основния регламент получава пенсия съгласно законодателството на същата държава-членка.

Член 23

Режим, който се прилага в случаите на повече от един режим в държавата-членка на пребиваване или престой

Ако законодателството на държавата-членка на пребиваване или престой обхваща повече от една схема на осигуряване за болест, майчинство и за гледане на малко дете от бащата, за повече от една категории осигурени лица, приложимите разпоредби по силата на член 17, член 19, параграф 1 и членове 20, 22, 24 и 26 от основния регламент са разпоредбите на законодателството относно общата схема за заети лица.

Член 24

Пребиваване в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

1. За целите на прилагането на член 17 от основния регламент, осигуреното лице и/или членовете на неговото семейство са длъжни да се регистрират в институцията по мястото на пребиваване. Правото им на обезщетения в натура в държавата-членка на пребиваване се удостоверява с документ, издаден от компетентната институция, при поискване от осигуреното лице, или при поискване от институцията по мястото на пребиваване.

2. Документът, посочен в параграф 1, остава валиден, докато компетентната институция уведоми институцията по мястото на пребиваване за отмяната му.

Институцията по мястото на пребиваване информира компетентната институция за всяка регистрация по реда на параграф 1, както и за всяка промяна или отмяна на тази регистрация.

3. Настоящият член се прилага *mutatis mutandis* по отношение на лицата, посочени в членове 22, 24, 25 и 26 от основния регламент.

Престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

А) Процедура и обхват на правото

1. За целите на прилагането на член 19 от основния регламент, осигуреното лице представя пред осигуряващите здравни услуги в държавата-членка на престой документ, издаден от компетентната институция, удостоверяващ правото му на обезщетения в натура. Ако осигуреното лице не разполага с подобен документ, институцията по мястото на престой се свързва, при поискване или ако е необходимо, с компетентната институция, за да получи такъв документ.

2. Този документ удостоверява, че осигуреното лице има право на обезщетения в натура съгласно условията, установени в член 19 от основния регламент, при същите условия, както за лицата, осигурени съгласно законодателството на държавата-членка на престой.

3. Обезщетенията в натура, посочени в член 19, параграф 1 от основния регламент се отнасят за обезщетенията в натура, които са предоставяни в държавата-членка на престой, в съответствие с нейното законодателство, необходимостта от които е медицински обоснована, с оглед на това да се избегне принудителното връщане на осигуреното лице в компетентната държава-членка преди края на предвидената продължителност на престоя, с цел получаване на необходимото лечение.

Б) Процедура и условия за покриване на разходите и възстановяване на обезщетенията в натура

4. Ако осигуреното лице в действителност е изплатило разходите за пълния или частичен размер на обезщетенията в натура по член 19 от основния регламент, и ако прилаганото законодателство от институцията по мястото на престой позволява възстановяване на тези разходи на осигуреното лице, то може да изпрати искане за възстановяване до институцията по мястото на престой. В такъв случай, тази институция възстановява пряко на това лице сумата на разходите за тези обезщетения при ограниченията и условията на предвидените в законодателството ставки за възстановяване на разходи.

5. В случай че възстановяването на такива разходи не е поискано пряко от институцията по мястото на престой, извършените разходи се възстановяват на съответното лице от страна на компетентната институция съгласно ставките за възстановяване, регулирани от институцията по мястото на престой или съгласно сумите, които биха подлежали на възстановяване на институцията по мястото на престой, ако в съответния случай е бил приложен член 62 от регламента по прилагане.

При поискване институцията по мястото на престой предоставя на компетентната институция цялата необходима информация за тези ставки или суми.

6. Чрез дерогация от параграф 5, компетентната институция може да извърши възстановяване на направените разходи при ограниченията на и при условията на ставките за възстановяване, предвидени в нейното законодателство, при условие че осигуреното лице се е съгласило тази разпоредба да се прилага спрямо него.

7. В случай че законодателството на държавата-членка на престой не предвижда възстановяване съгласно параграфи 4 и 5 в конкретния случай, компетентната институция може възстанови разходите при ограниченията и условията на ставките за възстановяване, предвидени в нейното законодателство, без съгласието на осигуреното лице.

8. При всички случаи, възстановяването на разходи на осигуреното лице не превишава сумата на реално извършените от него разходи.

9. В случай на съществени разходи, компетентната институция може да изплати на осигуреното лице съответен аванс при подаване на искането от лицето за възстановяване.

В) Членове на семейството

10. Параграфи 1-9 се прилагат *mutatis mutandis* за членовете на семейството на осигуреното лице.

Член 26

Лечение по график

А) Процедура за получаване на разрешение

1. За целите на прилагането на член 20, параграф 1 от основния регламент, осигуреното лице представя на институцията по мястото на престой документ, издаден от компетентната институция. За целите на настоящия член, компетентната институция означава институцията, която поема разходите за лечението по график; в случаите, посочени в член 20, параграф 4 и член 27, параграф 5 от основния регламент, при които обезщетенията в натура, предоставени в държавата-членка на пребиваване, се възстановяват въз основа на фиксирани суми, компетентната институция означава институцията по мястото на пребиваване.

2. Ако осигуреното лице не пребивава в компетентната държава-членка, то отправя искане за получаване на разрешение от институцията по мястото на пребиваване, която незабавно го препраща на компетентната институция.

В този случай, институцията по мястото на пребиваване удостоверява с декларация дали условията, уредени в член 20, параграф 2, второ изречение от основния регламент, са изпълнени в държавата-членка на пребиваване.

Компетентната институция може да откаже да даде исканото разрешение, само ако в съответствие с оценката, извършена от институцията по мястото на пребиваване, условията, уредени в член 20, параграф 2, второ изречение от основния регламент, не са изпълнени в държавата-членка на пребиваване на осигуреното лице, или в случай че същото лечение може да бъде осигурено в самата компетентна държава-членка, в рамките на медицински обоснован срок, като се вземе предвид здравословното състояние на съответното лице към момента и вероятното протичане на болестта му.

Компетентната институция уведомява институцията на държавата-членка на пребиваване за своето решение.

При липса на отговор в сроковете, определени от нейното национално законодателство, разрешението се счита за предоставено от компетентната институция.

3. Ако осигурено лице, което не пребивава в компетентната държава-членка, се нуждае от спешно жизнено необходимо лечение и разрешението не може да бъде отказано в съответствие с член 20, параграф 2, второ изречение от основния регламент, то разрешението се предоставя от институцията по мястото на пребиваване от името на компетентната институция, която незабавно бива уведомена от институцията по мястото на пребиваване.

Компетентната институция приема констатациите и възможностите за лечение, посочени от лекарите, одобрени от институцията по мястото на пребиваване, която издава разрешението относно нуждата от спешно жизнено необходимо лечение.

4. Във всеки един момент по време на процедурата за издаване на разрешение, компетентната институция запазва правото да изиска осигуреното лице да бъде прегледано от посочен от нея лекар в държавата-членка на престой или пребиваване.

5. Без да се засяга решението относно разрешението, институцията по мястото на престой уведомява компетентната институция, ако се окаже медицински целесъобразно да се допълни лечението, обхванато от действащото разрешение.

Б) Покриване на разходите за обезщетенията в натура, извършени от осигуреното лице

6. Без да се засяга параграф 7, *mutatis mutandis* се прилага член 25, параграфи 4 и 5 от регламента по прилагане.

7. Ако осигуреното лице действително е поело пълния размер или част от разходите за разрешеното медицинско лечение, и разходите, които компетентната институция е задължена да възстанови на институцията по мястото на престой или на осигуреното лице в съответствие с параграф 6 (действителни разходи), са по-малки от разходите, които би поела за същото лечение в компетентната държава-членка (условни разходи), компетентната институция възстановява, при поискване, разходите за лечението, поети от осигуреното лице до сумата, с която условните разходи надвишават действителните разходи. Възстановената сума обаче не може да надвишава разходите, действително направени от осигуреното лице, и може да отчита сумата, която лицето би трябвало да плати, ако лечението е било предоставено в компетентната държава-членка.

В) Поемане на пътните разходи и разходите за престой като част от лечението по график

8. В случаите, когато националното законодателство на компетентната институция предвижда възстановяването на пътните разходи и разходите за престой, които са неделима част от лечението на осигуреното лице, такива разходи за съответното лице и, при необходимост, за лице, което се налага да го/я придружава, се поемат от институцията, при издадено разрешение в случай на лечение в друга държава-членка.

Г) Членове на семейството

9. Параграфи 1-8 се прилагат *mutatis mutandis* за членовете на семейството на осигурените лица.

Член 27

Парични обезщетения за неработоспособност в случай на престой или пребиваване в държава-членка, различна от компетентната държава-членка*А) Процедура, която да бъде следвана от осигуреното лице*

1. Ако законодателството на компетентната държава-членка изисква осигуреното лице да представи удостоверение, за да има право на парични обезщетения за неработоспособност съгласно член 21, параграф 1 от основния регламент, осигуреното лице отправя искане към лекаря от държавата-членка на пребиваване, който е установил здравословното му състояние, да удостовери неговата неработоспособност и вероятната ѝ продължителност.

2. Осигуреното лице изпраща удостоверението на компетентната институция в срока, установен в законодателството на компетентната държава-членка.

3. Когато лекарите, осигуряващи лечение в държавата-членка на пребиваване, не издават удостоверения за неработоспособност, а тези удостоверения се изискват съгласно законодателството на компетентната държава-членка, съответното лице подава искане пряко към институцията по мястото на пребиваване. Тази институция незабавно осигурява извършването на медицинска оценка на неработоспособността на лицето и издаването на удостоверение, посочено в параграф 1. Удостоверението незабавно се препраща на компетентната институция.

4. Препращането на посочения в параграфи 1, 2 и 3 документ не освобождава осигуреното лице от изпълнение на задълженията, предвидени от приложимото законодателство, и по-специално задълженията към работодателя му. Работодателят и/или компетентната институция могат да потърсят заетото лице, когато е целесъобразно, за да участва в дейности, предназначени да съдействат и да подпомогнат връщането на лицето към трудова заетост.

Б) Процедура, която да бъде следвана от институцията на държавата-членка на пребиваване

5. По искане на компетентната институция, институцията по мястото на пребиваване извършва необходимите административни проверки или медицински прегледи на съответното лице в съответствие със законодателството, прилагано от последната. Докладът на преглеждащия лекар, засягащ по-специално вероятната продължителност на неработоспособността, се препраща незабавно на компетентната институция от институцията по мястото на пребиваване.

В) Процедура, която да бъде следвана от компетентната институция

6. Компетентната институция си запазва правото да поиска осигуреното лице да бъде прегледано от посочен от нея лекар.

7. Без да се засяга член 21, параграф 1, второ изречение от основния регламент, компетентната институция изплаща паричните обезщетения директно на съответното лице и, при необходимост, уведомява за това институцията по мястото на пребиваване.

8. За целите на прилагането на член 21, параграф 1 от основния регламент, сведенията от удостоверението за неработос-

пособност на осигурено лице, съставено в друга държава-членка на базата на медицинските заключения на преглеждащия лекар или институция, имат същата юридическа стойност като удостоверение, съставено в компетентната държава-членка.

9. Ако компетентната институция откаже паричните обезщетения, тя уведомява за решението си осигуреното лице и едновременно с това уведомява институцията по мястото на пребиваване.

Г) Процедура при престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

10. Параграфи 1-9 се прилагат *mutatis mutandis*, когато осигуреното лице има престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка.

Член 28

Парични обезщетения за дългосрочна грижа при престой или пребиваване в държава-членка, различна от компетентната държава-членка*А) Процедура, която да бъде следвана от осигуреното лице*

1. За да има право на парични обезщетения за дългосрочна грижа съгласно член 21, параграф 1 от основния регламент, осигуреното лице подава искане до компетентната институция. При необходимост, компетентната институция уведомява за това институцията по мястото на пребиваване.

Б) Процедура, която да бъде следвана от институцията по мястото на пребиваване

2. По искане от компетентната институция, институцията по мястото на пребиваване проучва състоянието на осигуреното лице по отношение на неговата необходимост от дългосрочна грижа. Компетентната институция предоставя на институцията по мястото на пребиваване цялата необходима информация за такова проучване.

В) Процедура, която да бъде следвана от компетентната институция

3. За да определи доколко има необходимост от дългосрочна грижа, компетентната институция има право да изиска осигуреното лице да бъде прегледано от посочен от нея лекар или друг специалист.

4. Член 27, параграф 7 от регламента по прилагане се прилага *mutatis mutandis*.

Г) Процедура при престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

5. Параграфи 1-4 се прилагат *mutatis mutandis*, когато осигуреното лице има престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка.

Д) Членове на семейството

6. Параграфи 1-5 се прилагат *mutatis mutandis* към членовете на семейството на осигуреното лице.

Член 29

Прилагане на член 28 от основния регламент

Ако държавата-членка, в която бившият пограничен работник е упражнявал последно своята дейност, вече не е компетентна държава-членка, и съответният работник или член на неговото семейство пътува в тази посока с цел получаване на обезщетения в натура по силата на член 28 от основния регламент, той представя на институцията по мястото на престой документ, издаден от компетентната институция.

Член 30

Вноски от пенсионери

Ако дадено лице получава пенсия от повече от една държава-членка, сумата на вноските, приспадната от всички изплатени пенсии, при никакви обстоятелства не надвишава сумата, приспадната по отношение на лице, което получава пенсия в същия размер от компетентната държава-членка.

Член 31

Прилагане на член 34 от основния регламент

А) Процедура, която да бъде следвана от компетентната институция

1. Компетентната институция уведомява съответното лице за разпоредбата, която се съдържа в член 34 от основния регламент, относно предотвратяване съвпадането на обезщетения. Прилагането на подобни правила гарантира, че лицето, което не пребивава в компетентната държава-членка, има право на обезщетения с общ размер или стойност не по-малки от тези, на които би имало право, ако пребиваваше в тази държава-членка.

2. Компетентната институция също така уведомява институцията по мястото на пребиваване или престой за изплащането на парични обезщетения за дългосрочна грижа, когато законодателството, прилагано от последната институция, предвижда обезщетения в натура за дългосрочна грижа, включени в списъка, посочен в член 34, параграф 2 от основния регламент.

Б) Процедура, която да бъде следвана от институцията по мястото на пребиваване или на престой

3. След като получи информацията, предвидена в параграф 2, институцията по мястото на пребиваване или престой уведомява незабавно компетентната институция за всяко обезщетение в натура за дългосрочна грижа, предвидено за същата цел, което тя предоставя съгласно своето законодателство на съответното лице, както и приложимата към него ставка за възстановяване на разходи.

4. При необходимост Административната комисия определя мерки за прилагане на настоящия член.

Член 32

Специални мерки за прилагане

1. В случаите, когато дадено лице или група лица са освободени, при поискване, от задължително осигуряване за болест и по този начин такива лица не са обхванати от осигурителната схема за болест, за която се прилага основният регламент, институцията на друга държава-членка не носи отговорност,

единствено поради това освобождаване, за поемането на разходите за парични обезщетения или обезщетения в натура, предоставяни на такива лица или на член от тяхното семейство съгласно дял III, глава I от основния регламент.

2. За държавите-членки, посочени в приложение II, разпоредбите на дял III, глава I от основния регламент относно обезщетенията в натура се прилагат за лицата с право на обезщетения в натура единствено въз основа на специална схема за държавни служители, до съответно уточнената степен.

Институцията на друга държава-членка не носи отговорност само на тези основания за поемането на разходите за парични обезщетения или обезщетения в натура, предоставяни на тези лица или на членове на тяхното семейство.

3. Когато лицата, посочени в параграфи 1 и 2, и членовете на техните семейства пребивават в дадена държава-членка, в която правото за получаване на обезщетения в натура не подлежи на условия за осигуряване или за извършване на дейност като заето или самостоятелно заето лице, те са отговорни за изплащането на пълните разходи за обезщетенията в натура, предоставяни в тяхната държава на пребиваване.

ГЛАВА II

Обезщетения при трудови злополуки и професионални болести

Член 33

Право на парични обезщетения и на обезщетения в натура при пребиваване или престой в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

1. За целите на прилагането на член 36 от основния регламент процедурите, предвидени в членове 24-27 от регламента по прилагане, се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Когато предоставя специални обезщетения в натура във връзка с трудови злополуки или професионални заболявания съгласно националното законодателство на държавата-членка на престой или пребиваване, институцията на тази държава-членка незабавно уведомява компетентната институция.

Член 34

Процедура при трудова злополука или професионално заболяване, настъпили в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

1. Ако е настъпила трудова злополука или е поставена диагноза за професионално заболяване за първи път в държава-членка, различна от компетентната държава-членка, декларацията или уведомяването за трудова злополука или професионална болест, когато декларацията или уведомяването съществуват съгласно националното законодателство, се прави в съответствие със законодателството на компетентната държава-членка, без да се засягат, когато е целесъобразно, каквито и да е други действащи приложими правни разпоредби в държавата-членка, в която е настъпила трудовата злополука, или съответно в която е поставена първата медицинска диагноза за професионално заболяване, които в тези случаи остават приложими. Декларацията или уведомяването се адресират до компетентната институция.

2. Институцията на държавата-членка, на чиято територия е настъпила трудовата злополука или в която за първи път е поставена диагноза за професионалното заболяване, уведомява компетентната институция за медицинските свидетелства, изготвени на територията на тази държава-членка.

3. Когато в резултат на настъпила по време на пътуване до или от работното място злополука на територията на държава-членка, различна от територията на компетентната държава-членка, е необходимо да се извърши проучване на територията на първата държава-членка, за да се определят евентуалните права за обезщетения, компетентната институция може да назначи вещо лице за тази цел, което информира органите на тази държава-членка. Институциите си сътрудничат при оценяване на цялата полезна информация и при справка с докладите и всички други документи, свързани със злополуката.

4. След края на лечението по искане на компетентната институция се изпраща подробен доклад, придружен от медицински удостоверения за трайните последици от злополуката или заболяването, и по-специално за текущото състояние на пострадалия и за възстановяването или стабилизирането на уврежданията. Съответните разходи се заплащат според случая от институцията по мястото на пребиваване или на престой по ставката, прилагана от тази институция, за сметка на компетентната институция.

5. По искане на институцията по мястото на пребиваване или на престой, по целесъобразност, компетентната институция уведомява същата за решението, с което се определя датата на възстановяване или на стабилизиране на уврежданията, и при необходимост, за решението за отпускане на пенсия.

Член 35

Спор относно професионалния характер на злополуката или заболяването

1. Когато компетентната институция оспорва прилагането на законодателството за трудовите злополуки или професионалните заболявания съгласно член 36, параграф 2 от основния регламент, тя незабавно информира институцията по мястото на пребиваване или на престой, предоставила обезщетенията в натура, които в такъв случай ще се считат за обезщетения за болест.

2. След като по този въпрос бъде взето окончателно решение, компетентната институция незабавно информира институцията по мястото на пребиваване или на престой, която е предоставила обезщетенията в натура.

Когато не бъде установена трудова злополука или професионално заболяване, тогава обезщетенията в натура продължават да се предоставят под формата на обезщетения за болест, ако съответното лице има право на тях.

Когато бъде установена трудова злополука или професионално заболяване, предоставените на съответното лице обезщетения в натура се считат за обезщетения за трудова злополука или за професионално заболяване от датата, на която е настъпила трудовата злополука или на която за първи път е била поставена медицинска диагноза за професионално заболяване.

3. Член 6, параграф 5, втора алинея от регламента по прилагане се прилага *mutatis mutandis*.

Член 36

Процедура при излагане на риск от професионално заболяване в повече от една държава-членка

1. В случая, посочен в член 38 от основния регламент, декларацията или уведомяването за професионално заболяване се изпраща на компетентната институция за професионални болести на последната държава-членка, съгласно чието законодателство съответното лице е упражнявало дейност, която би могла да причини въпросното заболяване.

Когато институцията, до която е изпратена декларацията или уведомяването, установи, че дейността, която би могла да причини въпросното професионално заболяване, е била последно упражнявана съгласно законодателството на друга държава-членка, тя изпраща декларацията или уведомяването и всички придружаващи ги удостоверения на съответната институция в тази държава-членка.

2. Когато институцията на последната държава-членка, съгласно чието законодателство съответното лице е упражнявало дейност, която би могла да причини въпросното професионално заболяване, установи, че съответното лице или преживелите го лица не отговарят на изискванията на това законодателство, *inter alia* поради факта, че съответното лице никога не е упражнявало в тази държава-членка дейност, която е причинила професионалното заболяване, или че тази държава-членка не признава професионалния характер на заболяването, посочената институция препраща незабавно декларацията или уведомяването и всички придружаващи ги удостоверения, включително констатациите и докладите от медицинските прегледи, извършени от първата институция на институцията на предишната държава-членка, съгласно чието законодателство съответното лице е упражнявало дейност, която би могла да причини въпросното професионално заболяване.

3. По целесъобразност институциите повтарят процедурата, установена в параграф 2 докато стигнат до съответната институция в държавата-членка, по чието законодателство съответното лице за първи път е упражнявало дейност, която би могла да причини въпросното професионално заболяване.

Член 37

Обмен на информация между институциите и авансови плащания при обжалване на отказ

1. При обжалване на решение за отказ на обезщетения, взето от институцията на една от държавите-членки, по чието законодателство съответното лице е извършвало дейност, която би могла да причини въпросното професионално заболяване, тази институция информира институцията, до която е изпратена декларацията или уведомяването, при спазване на процедурата, предвидена в член 36, параграф 2 от регламента по прилагане, а впоследствие я информира за взетото окончателно решение.

2. Когато дадено лице има право на обезщетения съгласно законодателството, прилагано от институцията, до която е изпратена декларацията или уведомяването, тази институция извършва авансовите плащания в размер, който се определя по целесъобразност след провеждане на консултации с институцията, взела обжалваното решение, и по такъв начин, че да се избегнат надплащания. Последната институция възстановява направените авансови плащания, ако в резултат на обжалването бъде задължена да предостави тези обезщетения. След това тази сума се приспада от дължимите на съответното лице обезщетения в съответствие с процедурата, предвидена в членове 73 и 74 от регламента по прилагане.

3. Член 6, параграф 5, втора алинея от регламента по прилагане се прилага *mutatis mutandis*.

Член 38

Влошаване на професионално заболяване

В случаите обхванати от член 39 от основния регламент претендиращото за обезщетение лице трябва да представи на институцията в държавата-членка, пред която претендира за право на обезщетения, всички данни относно обезщетенията, отпуснати му до този момент за съответното професионално заболяване. Тази институция може да се свърже с всяка друга институция, която преди това е била компетентна, за да получи информацията, която счита за необходима.

Член 39

Оценка на степента на неработоспособност в случай на трудови злополуки или професионални заболявания, настъпили в миналото или впоследствие

Когато предишна или последваща неработоспособност е причинена от злополука, настъпила в момент, когато спрямо съответното лице се е прилагало законодателството на държава-членка, която не прави разграничение според причините за неработоспособността, компетентната институция или структура, определени от компетентния орган на въпросната държава-членка:

- а) по искане на компетентната институция на друга държава-членка, предоставя информация за степента на предишната или последваща неработоспособност и по възможност информация, позволяваща да се определи дали неработоспособността е резултат от трудова злополука по смисъла на законодателството, прилагано от институцията в другата държава-членка;
- б) взема предвид степента на неработоспособност, причинена от тези предишни или последващи случаи, когато определя правото на обезщетения и техния размер в съответствие с приложимото законодателство.

Член 40

Подаване и проучване на искания за пенсии или допълнителни помощи

За да получи пенсия или допълнителна помощ по законодателството на дадена държава-членка, съответното лице или прежи-

вите го лица, пребиваващи на територията на друга държава-членка, подават искане, когато е целесъобразно, до компетентната институция или съответно до институцията по мястото на пребиваване, която го препраща до компетентната институция.

Искането се придружава от информацията, изисквана съгласно законодателството, прилагано от компетентната институция.

Член 41

Специални мерки за прилагане

1. По отношение на държавите-членки, посочени в приложение II, разпоредбите на дял III, глава 2 от основния регламент относно обезщетенията в натура се прилагат за лицата с право на обезщетения в натура единствено въз основа на специална схема за държавни служители и само в определения в същата обхват.

2. Член 32, параграф 2, второ изречение и член 32, параграф 3 от регламента по прилагане се прилагат *mutatis mutandis*.

ГЛАВА III

Помощи при смърт

Член 42

Искане за помощи при смърт

За целите на прилагането на членове 42 и 43 от основния регламент, искането за помощи при смърт се изпраща до компетентната институция или до институцията по мястото на пребиваване на претендиращото за обезщетение лице, която го изпраща до компетентната институция.

Искането се придружава от информацията, изисквана съгласно законодателството, прилагано от компетентната институция.

ГЛАВА IV

Обезщетения за инвалидност, пенсии за старост и пенсии за преживели лица

Член 43

Допълнителни разпоредби за изчисляване на обезщетение

1. За целите на изчисляването на теоретичния и на действителния размер на обезщетението в съответствие с член 52, параграф 1, буква б) от основния регламент, се прилагат правилата, предвидени в член 12, параграфи 3, 4, 5 и 6 от регламента по прилагане.

2. Когато периодите на доброволно или продължено осигуряване по избор не са взети предвид съгласно член 12, параграф 3 от регламента по прилагане, институцията на държавата-членка, съгласно чието законодателство са завършени тези периоди, изчислява размера, съответстващ на тези периоди, съобразно прилаганото от нея законодателство. Действителният размер на обезщетението, изчислен в съответствие с член 52, параграф 1, буква б) от основния регламент, се увеличава с размера, съответстващ на периодите на доброволно или продължено осигуряване по избор.

3. Институцията на всяка държава-членка изчислява съгласно прилаганото от нея законодателство дължимата сума, съответстваща на периодите на доброволно или продължено осигуряване по избор, по отношение на която съгласно член 53, параграф 3, буква в) от основния регламент, не се прилагат разпоредбите за прекратяване, намаляване или спиране на друга държава-членка.

Когато прилаганото от компетентната институция законодателство не позволява размерът да бъде определен пряко, тъй като това законодателство установява различни стойности за периодите на осигуряване, може да бъде определен условен размер. Административната комисия определя подробните условия за определянето на този условен размер.

Член 44

Отчитане на период за гледане на малко дете

1. За целите на настоящия член, „период за гледане на малко дете“ се отнася до всеки период, който се зачита по силата на пенсионното законодателство на държава-членка или който осигурява добавка към пенсията изрично по причина, че лицето е отглеждало малко дете, независимо от метода, използван за изчисляване на тези периоди, и дали те се натрупват по време на гледането на малко дете или са признати с обратна сила.

2. Когато съгласно законодателството на държавата-членка, която е компетентна съгласно дял II от основния регламент, периодът за отглеждане на малко дете не се отчита, институцията на държавата-членка, чието законодателство съгласно дял II от основния регламент е било приложимо към съответното лице, тъй като то е осъществявало дейност като заето или самостоятелно заето лице към датата, на която, съгласно това законодателство, за съответното дете е започнал да се отчита периодът за отглеждане на малко дете, продължава да отговаря за отчитането на този период като период за отглеждане на малко дете съгласно собственото си законодателство, така както ако отглеждането на детето е било осъществено на собствената ѝ територия.

3. Параграф 2 не се прилага, ако спрямо съответното лице се прилага, или започва да се прилага, законодателството на друга държава-членка поради осъществяването на дейност като заето или самостоятелно заето лице.

Член 45

Искане за обезщетение

А) *Подаване на искане за обезщетение съгласно законодателство тип А на основание член 44, параграф 2 от основния регламент*

1. За да получи обезщетение съгласно законодателство тип А на основание член 44, параграф 2 от основния регламент, претендиращото за обезщетение лице подава искане пред институцията на държавата-членка, чието законодателство е било приложимо към момента на настъпване на неработоспособността, последвана от инвалидност, или влошаване на тази инвалидност, или пред институцията по мястото на пребиваване, която препраща искането до първата институция.

2. Ако са отпуснати парични обезщетения за болест, датата на изтичане на срока за отпускане на тези обезщетения, когато е целесъобразно, се счита за дата на подаване на искането за пенсия.

3. В случая, посочен в член 47, параграф 1 от основния регламент, институцията, в която съответното лице последно е било осигурено, информира институцията, която първоначално е изплатила обезщетенията, за размера и началната дата на обезщетенията съгласно приложимото законодателство. От тази дата обезщетенията, дължими преди влошаването на инвалидността, се прекратяват или намаляват до размера на добавката, посочена в член 47, параграф 2 от основния регламент.

Б) *Подаване на други искания за обезщетение*

4. В случаи, различни от посочените в параграф 1, претендиращото за обезщетение лице подава искане до институцията по мястото на неговото пребиваване или до институцията на последната държава-членка, чието законодателство е било приложимо. Ако съответното лице никога не се е подчинявало на законодателството, прилагано от институцията по мястото на пребиваване, тази институция препраща искането до институцията от последната държава-членка, чието законодателство е било приложимо.

5. Датата на подаване на искането се зачита във всички съответни институции.

6. Чрез дерогация от параграф 5, ако претендиращото за обезщетение лице не съобщи, въпреки че е било приканено да го направи, факта, че е било заето или е пребивавало в други държави-членки, датата, на която лицето допълва своето първоначално искане или подава ново искане за липсващите периоди на заетост или/и пребиваване в държава-членка, се счита за дата на подаване на искането до институцията, прилагаща въпросното законодателство, при спазване на по-благоприятните разпоредби на това законодателство.

Член 46

Удостоверения и информация, подавани заедно с искането от претендиращото за обезщетение лице

1. Искането се подава от лицето в съответствие с разпоредбите на законодателството, прилагано от институцията, посочена в член 45, параграфи 1 или 4 от регламента по прилагане, и се придружава от необходимите подкрепящи документи, изисквани съгласно това законодателство. По-специално претендиращото за обезщетение лице предоставя всякаква налична информация по въпроса и подкрепящи документи относно периодите на осигуряване (институции, идентификационни номера), периодите на заетост (работодатели) или периодите на самостоятелна заетост (естество и място на дейността) и периодите на пребиваване (адреси), които могат да бъдат завършени по друго законодателство, както и относно продължителността на тези периоди.

2. Когато в съответствие с член 50, параграф 1 от основния регламент, претендиращото за обезщетение лице поиска отлагане на отпускането на обезщетение за старост по силата на законодателството на една или повече държави-членки, то заявява това в искането си и конкретизира съгласно кое законодателство е поискано отлагането. За да се позволи на претендиращото за обезщетение лице да упражни това право, съответните институции, по искане на лицето, му съобщават цялата информация, с която разполагат, така че то да може да прецени последиците от паралелно или последователно отпускане на обезщетения, за които може да претендира.

3. Ако лицето, претендиращо за обезщетение, оттегли искането си за обезщетения, предвидени в законодателството на определена държава-членка, това оттегляне не се счита за паралелно оттегляне на исканията за обезщетения съгласно законодателството на други държави-членки.

Член 47

Проучване на искания от съответните институции

А) Институция за контакт

1. Институцията, до която се подава или препраща искане за обезщетение в съответствие с член 45, параграфи 1 или 4 от регламента по прилагане, се нарича по-нататък „институция за контакт“. Институцията по мястото на пребиваване не се посочва като институция за контакт, ако съответното лице никога не се е подчинявало на законодателството, което тази институция прилага.

Освен че проучва искането за обезщетение съгласно законодателството, което прилага, тази институция, в качеството си на институция за контакт, насърчава обмена на данни, съобщаването на решения и операциите, необходими за проучване на искането от съответните институции, и предоставя на лицето, при поискване, всякаква информация, свързана с общностните аспекти на проучването, както и го информира за хода на проучването.

Б) Проучване на искания за обезщетение съгласно законодателство тип А по член 44 от основния регламент

2. В случая, посочен в член 44, параграф 3 от основния регламент, институцията за контакт изпраща всички документи на съответното лице до институцията, в която то е било осигурено по-рано, която на свой ред проучва случая.

3. Членове 48-52 от регламента по прилагане не се прилагат при проучване на исканията, посочени в член 44 от основния регламент.

В) Проучване на други искания за обезщетения

4. В случаи, различни от тези, посочени в параграф 2, институцията за контакт незабавно изпраща исканията за обезщетения и всички документи, с които разполага, и когато е уместно, съответните документи, предоставени от претендиращото за обезщетение лице до всички въпросни институции, за да могат те да започнат едновременно проучване на искането. Институцията за контакт уведомява останалите институции за периодите на осигуряване или пребиваване, подчинени на нейното законодателство. Тя също така посочва кои документи се подават на по-късен етап и допълва искането при първа възможност.

5. Всяка от въпросните институции уведомява при първа възможност институцията за контакт и останалите институции за периодите на осигуряване или пребиваване, подчинени на нейното законодателство.

6. Всяка от въпросните институции изчислява размера на обезщетенията в съответствие с член 52 от основния регламент и

уведомява институцията за контакт и съответните други институции за решението си, за размера на дължимите обезщетения и за всяка друга информация, необходима за целите на членове 53-55 от основния регламент.

7. Ако въз основа на информацията, посочена в параграфи 4 и 5 от настоящия член, някоя институция установи, че са приложими член 46, параграф 2 или член 57, параграфи 2 или 3 от основния регламент, тя информира институцията за контакт и съответните други институции.

Член 48

Уведомяване за решенията на претендиращото за обезщетение лице

1. Всяка институция уведомява претендиращото за обезщетение лице за своето решение, взето в съответствие с приложимото законодателство. Във всяко решение се посочват правните средства за защита и предвидените срокове за обжалване. След като институцията за контакт бъде уведомявана за всички решения, взети от всяка институция, тя изпраща на претендиращото за обезщетение лице и на съответните други институции обобщение на тези решения. Образец на това резюме се изготвя от Административната комисия. Обобщението се изпраща на лицето, което претендира за обезщетения, на езика на институцията или по искане на лицето, претендиращо за обезщетение, на език по негов избор, който е признат за официален език на институциите на Общността в съответствие с член 290 от Договора.

2. Ако след получаване на обобщението претендиращото за обезщетение лице сметне, че правата му са засегнати от взаимодействието на решения, взети от две или повече институции, то има право на преразглеждане на решенията от съответните институции в сроковете, установени в съответното национално законодателство. Сроковете започват да текат от датата на получаване на обобщението. Претендиращото за обезщетение лице се уведомява писмено за резултата от преразглеждането.

Член 49

Определяне на степента на инвалидност

1. Когато се прилага член 46, параграф 3 от основния регламент, единствената институция, оправомощена да вземе решение относно степента на инвалидност на претендиращото за обезщетение лице, е институцията за контакт, ако законодателството, прилагано от същата институция, е включено в приложение VII или ако това е невъзможно, институцията, чието законодателство е включено в приложение VII и на което последно се е подчинявало лицето. Институцията взема това решение веднага щом бъде възможно да се определи дали са изпълнени условията за допустимост, предвидени в приложимото законодателство, вземайки предвид, където е целесъобразно, членове 6 и 51 от основния регламент. Тя незабавно уведомява за това решение на останалите съответни институции.

Когато не са изпълнени критериите за допустимост, предвидени в приложимото законодателство, различни от критериите, отнасящи се до степента на инвалидност, вземайки предвид членове 6 и 51 от основния регламент, институцията за контакт незабавно информира компетентната институция на последната държава-членка, на чието законодателство се е подчинявало претендиращото за обезщетение лице. Последната институция има правото да вземе решение относно степента на инвалидност на претендиращото за обезщетение лице, ако са изпълнени условията за допустимост, предвидени в приложимото законодателство. Тя незабавно уведомява за своето решение съответните други институции.

Когато се определя допустимостта, ако е необходимо, въпросът може да бъде отнесен обратно при същите условия до компетентната по отношение на инвалидността институция на държавата-членка, на чието законодателство първоначално се е подчинявала претендиращото за обезщетение лице.

2. Когато член 46, параграф 3 от основния регламент не е приложим, всяка институция в съответствие със своето законодателство има възможност да поиска претендиращото за обезщетение лице да бъде прегледано от посочен от нея лекар или друг експерт, за да се определи степента на инвалидност. Институцията на една държава-членка, обаче, взема предвид документите, медицинските доклади и административните данни, събрани от институцията на всяка друга държава-членка, така както би направила, ако те са изготвени в нейната държава-членка.

Член 50

Предварителни вноски и авансово изплащане на обезщетения

1. Независимо от член 7 от регламента по прилагане, всяка институция, която в процеса на проучване на дадено искане за обезщетение установи, че лицето, претендиращо за обезщетение, има право на независимо обезщетение съгласно приложимото законодателство, в съответствие с член 52, параграф 1, буква а) от основния регламент изплаща това обезщетение *незабавно*. Това плащане се счита за предварително, ако размерът му би могло да бъде променен вследствие на процедурата по проучване на искането.

2. Когато от наличната информация е очевидно, че претендиращото за обезщетение лице има право на плащане от институция по член 52, параграф 1, буква б) от основния регламент, тази институция извършва авансово плащане в размер, възможно най-близък до този, който вероятно ще бъде изплатен съгласно член 52, параграф 1, буква б) от основния регламент.

3. Всяка институция, която има задължение да изплаща предварителните обезщетения или авансовите плащания по параграфи 1 и 2, информира незабавно претендиращото за обезщетение лице, като насочва вниманието му върху предварителния характер на мярката и всички права на обжалване съгласно нейното законодателство.

Член 51

Преизчисляване на обезщетения

1. Когато се извършва преизчисляване на обезщетения в съответствие с член 48, параграфи 3 и 4, член 50, параграф 4 и

член 59, параграф 1 от основния регламент, член 50 от регламента по прилагане се прилага *mutatis mutandis*.

2. Когато обезщетението се преизчислява, прекратява или спира, институцията, взела решението, уведомява незабавно съответното лице и информира всяка от институциите, от които съответното лице има право да получава обезщетения.

Член 52

Мерки за ускоряване на процеса на изчисляване на пенсиите

1. За да се улесни и ускори проучването на исканията и изплащането на обезщетения, институциите, на чието законодателство се подчинява лицето:

а) обменят или предоставят на институциите на други държави-членки елементите за идентифициране на лицата, които преминават от едно приложимо национално законодателство към друго, и заедно гарантират, че тези елементи за идентифициране се запазват и са в съответствие, или в противен случай, предоставят на тези лица средства за пряк достъп до елементите за идентифицирането им;

б) достатъчно преди минималната възраст за придобиване на пенсионни права или преди навършване на определена от националното законодателство възраст, обменят или осигуряват на съответното лице и на институциите на други държави-членки информация (завършени периоди или други важни елементи) относно пенсионните права на лицата, които са преминали от едно приложимо законодателство към друго, или в противен случай, информират тези лица относно бъдещите им права на обезщетения или им осигуряват възможност за запознаване с тях.

2. За целите на прилагането на параграф 1, Административната комисия определя елементите на информацията, която се обменя или предоставя, и установява подходящи процедури и механизми, отчитайки характеристиките, административната и техническата организация, и технологичните средства, с които разполагат националните пенсионни схеми. Административната комисия гарантира изпълнението на тези пенсионни схеми като организира последващ контрол върху предприетите мерки и тяхното прилагане.

3. За целите на прилагането на параграф 1, посочената по-горе информация следва да се предоставя на институцията в първата държава-членка, където на лицето е предоставен личен идентификационен номер (PIN) за целите на администрацията за социална сигурност.

Член 53

Мерки за координация в държавите-членки

1. Без да се засяга член 51 от основния регламент, когато националното законодателство предвижда разпоредби за определяне на отговорната институция или на приложимата схема или за определяне на периоди на осигуряване към конкретна схема, тези разпоредби се прилагат, като се вземат предвид само периодите на осигуряване, завършени съгласно законодателството на съответната държава-членка.

2. Когато националното законодателство предвижда разпоредби за координация на специалните схеми за държавни служители и на общата схема за заети лица, тези разпоредби не се засягат от разпоредбите на основния регламент и на регламента по прилагане.

ГЛАВА V

Обезщетения за безработица

Член 54

Сумиране на периоди и изчисляване на обезщетения

1. Член 12, параграф 1 от регламента по прилагане се прилага *mutatis mutandis* спрямо член 61 от основния регламент. Без да се засягат задълженията на ангажираните институции, съответното лице може да представи пред компетентната институция документ, издаден от институцията на държавата-членка, на чието законодателство се е подчинявала дейността му като заето или самостоятелно заето лице, като посочи завършените периоди по силата на това законодателство.

2. За целите на прилагането на член 62, параграф 3 от основния регламент, компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство се е прилагало спрямо съответното лице по отношение на неговата последна дейност като заето или самостоятелно заето лице, предоставя незабавно, по искане на институцията по мястото на пребиваване, цялата информация, необходима за изчисляване на обезщетенията за безработица, която може да се получи в държавата-членка на пребиваване, по-специално, получаваната заплата или професионален доход.

3. За целите на прилагането на член 62 от основния регламент и независимо от член 63 от него, компетентната институция на държава-членка, чието законодателство предвижда изчисляването на обезщетенията да варира в зависимост от броя на членовете на семейството, взема предвид също така членовете на семейството на съответното лице, пребиваващи в друга държава-членка, както ако биха пребивавали в компетентната държава-членка. Тази разпоредба не се прилага, когато в държавата-членка на пребиваване на членовете на семейството, друго лице има право на обезщетения за безработица, изчислени на базата на броя на членовете на семейството.

Член 55

Условия и ограничения относно запазването на правото на обезщетения за безработни лица, отиващи в друга държава-членка

1. За да попадне в обхвата на член 64 от основния регламент, безработно лице, което отива в друга държава-членка, информира компетентната институция преди заминаването си и изисква документ, удостоверяващ, че то запазва правото си на обезщетения при условията, предвидени в член 64, параграф 1, буква б) от основния регламент.

Тази институция информира съответното лице за неговите задължения и му предоставя посочения по-горе документ, който включва следната информация:

а) датата, на която безработното лице е престанало да бъде на разположение на службите по заетостта на компетентната държава;

б) срокът, предвиден в съответствие с член 64, параграф 1, буква б) от основния регламент, за регистрацията като търсещо работа лице в държавата-членка, в която е отишло безработното лице;

в) максималният срок, през който правото на обезщетения може да бъде запазено в съответствие с член 64, параграф 1, буква в) от основния регламент;

г) обстоятелствата, които биха могли да повлияят на правото на получаване на обезщетения.

2. Безработното лице се регистрира като търсещо работа лице в службите по заетостта на държавата-членка, в която отива в съответствие с член 64, параграф 1, буква б) от основния регламент, и предоставя документа, посочен в параграф 1, на институцията на тази държава-членка. Ако то е информирало компетентната институция в съответствие с параграф 1, но не успее да представи този документ, институцията в държавата-членка, където е отишло безработното лице, се обръща към компетентната институция, за да получи необходимата информация.

3. Службите по заетостта в държавата-членка, в която безработното лице е отишло да търси работа, информират безработното лице за неговите задължения.

4. Институцията в държавата-членка, където е отишло безработното лице, незабавно изпраща на компетентната институция документ, в който е посочена датата, на която това лице се е регистрирало в службите по заетостта, и неговия нов адрес.

Ако по време на периода, в който безработното лице запазва правото си на обезщетения, възникне каквото и да било обстоятелство, което би могло да засегне правото на обезщетения, институцията в държавата-членка, където безработното лице е отишло, незабавно изпраща на компетентната институция и на засегнатото лице документ, съдържащ съответната информация.

По искане на компетентната институция, институцията в държавата-членка, където е отишло безработното лице, предоставя ежесечно съответна информация относно проследяването на положението на безработното лице, по-специално дали последното все още е регистрирано в службите по заетостта и дали спазва организирани процедури за проверка.

5. Институцията в държавата-членка, където е отишло безработното лице, извършва или урежда извършването на проверки така, както ако съответното лице е безработно лице, получаващо обезщетения съгласно собственото му законодателство. При необходимост тази институция незабавно информира компетентната институция за възникването на някое от обстоятелствата, посочени в параграф 1, буква г).

6. Компетентните органи или компетентните институции на две или повече държави-членки могат да се споразумеят помежду си за специфични процедури и срокове за проследяване на положението на безработното лице, както и за други мерки за улесняване на дейностите по търсене на работа на безработни лица, които отиват в една от тези държави-членки, по силата на член 64 от основния регламент.

Член 56

Безработни лица, които са пребивавали в държава-членка, различна от компетентната държава-членка

1. Когато в съответствие с член 65, параграф 2 от основния регламент, безработното лице реши да бъде на разположение на службите по заетостта в държавата-членка, в която е упражнявало последната си дейност като заето или самостоятелно заето лице, като се регистрира там като лице, търсещо работа, то информира за това институцията и службите по заетостта на държавата-членка по мястото му на пребиваване.

По искане на службите по заетостта на държавата-членка, в която то е упражнявало последната си дейност като заето или самостоятелно заето лице, службите по заетостта по мястото на пребиваване изпращат необходимата информация, отнасяща се до регистрацията и търсенето на работа от безработното лице.

2. Когато приложимото законодателство в съответната държава-членка изисква изпълнението на определени задължения и/или дейности за търсене на работа от безработното лице, предимство имат задълженията и/или дейностите за търсене на работа, извършвани от безработното лице в държавата-членка на пребиваване.

Неизпълнението от страна на безработното лице на всички задължения и/или дейности за търсене на работа в държавата-членка, в която то е упражнявало последната си дейност, не засяга обезщетенията, отпуснати в държавата-членка на пребиваване.

3. За целите на прилагането на член 65, параграф 5, буква б) от основния регламент, институцията на държавата-членка, чието законодателство последно се е прилагало спрямо работника, информира институцията по мястото на пребиваване, по поискване от последната, дали работникът има право на обезщетения по член 64 от основния регламент.

Член 57

Разпоредби за прилагането на членове 61, 62, 64 и 65 от основния регламент по отношение на лица, обхванати от специална схема за държавни служители

1. Членове 54 и 55 от регламента по прилагане се прилагат *mutatis mutandis* за лица, обхванати от специална схема за безработица за държавни служители.

2. Член 56 от регламента по прилагане не се прилага за лица, обхванати от специална схема за безработица за държавни служители. Безработно лице, което е обхванато от специална схема за безработица за държавни служители и е частично или напълно безработно и което по време на последната си работа е пребивавало на територията на държава-членка, различна от компетентната държава, получава обезщетения съгласно специалната схема за безработица за държавни служители в съответствие с разпоредбите на законодателството на компетентната държава-членка, както ако е пребивавало на територията на тази държава-членка. Тези обезщетения се предоставят от компетентната институция за нейна сметка.

ГЛАВА VI

Семейни обезщетения

Член 58

Правила за предимство в случай на съвпадане

За целите на прилагането на член 68, параграф 1, буква б), подточки i) и ii) от основния регламент, в случаите, когато редът на предимство не може да бъде установен на базата на мястото на пребиваване на децата, всяка от заинтересованите държави-членки изчислява размера на обезщетенията, включвайки децата, които не пребивават на нейна територия. При прилагане на член 68, параграф 1, буква б), подточка i) компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство предвижда най-висок размер на обезщетения, изплаща пълния размер на тези обезщетения и си възстановява половината от тази сума от компетентната институция на другата държава-членка до размера, предвиден в законодателството на последната държава-членка.

Член 59

Приложими правила при промяна в приложимото законодателство и/или в компетентността за предоставяне на семейни обезщетения

1. Когато приложимото законодателство и/или компетентността за предоставяне на семейни обезщетения се променят между държавите-членки в рамките на календарния месец, независимо от датите за изплащане на семейните обезщетения по силата на законодателството на тези държави-членки, институцията, която е изплатила семейните обезщетения по силата на законодателството, по което тези обезщетения са присъдени в началото на съответния месец, продължава да прави това до края на този месец.

2. Тя информира институцията на другата заинтересована държава-членка или държави-членки за датата, на която прекратява изплащането на тези семейни обезщетения. Изплащането на обезщетения от другата заинтересована държава-членка или държави-членки се осъществява от тази дата.

Член 60

Процедура за прилагане на членове 67 и 68 от основния регламент

1. Искането за семейни обезщетения се адресира до компетентната институция. За целите на прилагането на членове 67 и 68 от основния регламент се отчита положението на цялото семейство, така както ако всички ангажирани лица биха се подчинявали на законодателството на съответната държава-членка и пребиваваха там, по-специално по отношение на правото на лицето да подава искане за подобни обезщетения. Когато лице, което има право да подаде искане за обезщетения, не упражни правото си, компетентната институция на държавата-членка, чието законодателство е приложимо, взема предвид искането за семейни обезщетения, подадено от другия родител, от лице, което се приема за родител, или от лице или институция, която упражнява настойничество върху детето или децата.

2. Институцията, до която е подадено искане в съответствие с параграф 1, проучва това искане на базата на подробната информация, предоставена от лицето, подало искането, вземайки предвид цялостното фактическо и правно положение на семейството на подалото искането лице.

Ако тази институция приеме, че законодателството ѝ е приложимо с приоритет в съответствие с член 68, параграфи 1 и 2 от основния регламент, тя предоставя семейните обезщетения съгласно законодателството, което прилага.

Ако според тази институция може да съществува право за диференцираща добавка по силата на законодателството на друга държава-членка в съответствие с член 68, параграф 2 от основния регламент, същата институция препраща незабавно искането до компетентната институция на другата държава-членка и информира съответното лице; освен това, тя информира институцията на другата държава-членка за решението си относно искането и за сумата на изплатените семейни обезщетения.

3. Когато институцията, до която е отправено искането, установи, че нейното законодателство е приложимо, но не по силата на правило за предимство в съответствие с член 68, параграфи 1 и 2 от основния регламент, тя незабавно взема предварително решение кои правила за предимство да се прилагат и в съответствие с член 68, параграф 3 от основния регламент препраща искането до институцията на другата държава-членка и също информира подателя искането за това. Тази институция взема становище по взетото предварително решение в срок от два месеца.

Ако институцията, до която е препратено искането, не вземе позиция в рамките на два месеца след получаване на искането, се прилага посоченото по-горе предварително решение и институцията изплаща обезщетенията, предвидени в законодателството ѝ и информира институцията, до която искането е било подадено, за сумата на изплатените обезщетения.

4. Когато съществува разлика в становищата на съответните институции относно това чие законодателство е приложимо с предимство, се прилага член 6, параграфи 2-5 от регламента по прилагане. За тази цел институцията по мястото на пребиваване, посочена в член 6, параграф 2 от регламента по прилагане, е институцията по мястото на пребиваване на детето или децата.

5. Ако институцията, която предварително е предоставила обезщетения, е изплатила повече от сумата, за която в крайна сметка е отговорна, тя може да потърси възстановяване на напълнената сума от институцията, която носи основната отговорност в съответствие с процедурата, предвидена в член 73 от регламента по прилагане.

Член 61

Процедура за прилагане на член 69 от основния регламент

За целите на прилагането на член 69 от основния регламент, Административната комисия изготвя списък с допълнителни или специални семейни обезщетения за сираци, обхванати от същия член. Ако за институцията, компетентна да предоставя по силата на правило за предимство такива допълнителни или специални семейни обезщетения за сираци, не съществува разпоредба за предоставянето им в законодателството, което прилага, тя незабавно препраща всяко искане за семейни обезщетения, заедно с всички необходими документи и данни, до институцията на държавата-членка, чието законодателство се е прилагало за най-дълъг период от време спрямо съответното лице и която предоставя такива допълнителни или специални семейни обезщетения за сираци. В някои случаи това може да означава връщане, при същите условия, към институцията на държавата-членка, съгласно чието законодателство съответното лице е завършило най-краткия си период на осигуряване или пребиваване.

ДЯЛ IV

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Възстановяване на разходи за обезщетения при прилагането на член 35 и член 41 от основния регламент

Раздел 1

Възстановяване на базата на действителните разходи

Член 62

Принципи

1. За целите на прилагането на членове 35 и 41 от основния регламент, действителният размер на разходите за обезщетения в натура съгласно данните в счетоводните сметки на институцията, която ги е предоставила, се възстановява на същата институция от компетентната институция, освен когато се прилага член 63 от регламента по прилагане.

2. Ако в счетоводните сметки на институцията, която е предоставила обезщетенията по параграф 1, не е посочен действителният размер на разходите за тях или част от него, подлежащата на възстановяване сума се определя като еднократно плащане, което се изчислява въз основа на цялата подходяща справочна

информация, получена от наличните данни. Административната комисия определя основите, които следва да се използват за изчисляване на еднократното плащане, както и неговия размер.

3. При възстановяване не могат да се вземат под внимание ставки, по-високи от приложимите за обезщетенията в натура, предоставени на осигурени лица, спрямо които се прилага законодателството, прилагано от институцията, предоставяща посочените в параграф 1 обезщетения.

Раздел 2

Възстановяване на базата на фиксирани суми

Член 63

Определяне на съответните държави-членки

1. Държавите-членки, посочени в член 35, параграф 2 от основния регламент, чиито правни или административни структури са такива, че не е подходящо да се използва възстановяване на базата на действителните разходи, са изброени в приложение III към регламента по прилагане.

2. По отношение на държавите-членки, изброени в приложение III към регламента по прилагане, размерът на обезщетенията в натура, предоставяни на:

- а) членове на семейството, които не пребивават в една и съща държава-членка с осигуреното лице, съгласно член 17 от основния регламент, и на
- б) пенсионери и членове на техните семейства съгласно член 24, параграф 1 и членове 25 и 26 от основния регламент,

се възстановява от компетентните институции на институциите, предоставящи посочените обезщетения, на базата на фиксирана сума, която се определя за всяка календарна година. Тази фиксирана сума е възможно най-близка до действителните разходи.

Член 64

Метод за изчисляване на месечните фиксирани суми и на общата фиксирана сума

1. За всяка държава-членка кредитор, месечната фиксирана сума за едно лице (F_i) за календарна година се определя, като средните годишни разходи за едно лице (Y_i), с разбивка по възрастови групи (i), се разделят на 12 и полученият резултат се намали с (X) по следната формула:

$$F_i = Y_i * 1 / 12 * (1 - X)$$

където:

— индексът ($i = 1, 2$ и 3) представлява трите възрастови групи, използвани за изчисляване на фиксирани суми:

$i = 1$: лица на възраст под 20 години

$i = 2$: лица на възраст от 20 до 64 години

$i = 3$: лица на 65 години и над тази възраст

— Y_i представлява средните годишни разходи за лицата от възрастова група i , определени в параграф 2.

— коефициентът X (0,20 или 0,15) представлява намалението, посочено в параграф 3.

2. Средните годишни разходи за едно лице (Y_i) във възрастова група i се получават, като годишните разходи за всички обезщетения в натура, предоставяни от институциите на държавата-членка кредитор на всички лица в съответната възрастова група, спрямо които се прилага нейното законодателство и които пребивават на нейна територия, се разделят на средния брой лица в тази възрастова група през съответната календарна година. Изчислението се базира на разходите по схемите, посочени в член 23 от регламента по прилагане.

3. Намалението, което се прилага към месечната фиксирана сума, по принцип е равно на 20 % ($X = 0,20$). Когато компетентната държава-членка не е включена в приложение IV към основния регламент, за пенсионерите и членовете на семействата им то е равно на 15 % ($X = 0,15$).

4. За всяка държава-членка длъжник общата фиксирана сума за календарна година е равна на сумата от резултатите, получени чрез умножаване за всяка възрастова група i на определените месечни фиксирани суми за едно лице по броя на месеците, завършени от съответните лица в държавата-членка кредитор от тази възрастова група.

Броят на месеците, завършени от съответните лица в държавата-членка кредитор, е сумата от календарните месеци в рамките на календарна година, през които лицата, поради пребиваването си на територията на държавата-членка кредитор, са имали право на обезщетения в натура на тази територия за сметка на държавата-членка длъжник. Тези месеци се определят на основата на списък, който се води за тази цел от институцията по мястото на пребиваване, основан на доказателствена документация за правата на бенефициерите, предоставена от компетентната институция.

5. Не по-късно от ... (*) Административната комисия представя специален доклад относно прилагането на настоящия член и по-конкретно относно намаленията, посочени в параграф 3. Въз основа на този доклад Административната комисия може да внесе предложение, съдържащо изменения, които могат да се окажат необходими, за да се гарантира, че изчисляването на фиксирани суми се доближава максимално до действително направените разходи и че намаленията, посочени в параграф 3, не водят до небалансирани плащания или дублиране на плащания за държавите-членки.

6. Административната комисия установява методите за определяне на елементите за изчисляване на фиксирани суми, посочени в параграфи 1-5.

7. Независимо от параграфи 1-4, държавите-членки могат да продължат да прилагат членове 94 и 95 от Регламент (ЕИО) № 574/72 за изчисляването на фиксирани суми до ... (*) при условие че се приложи намалението, предвидено в параграф 3.

Член 65

Уведомяване за средните годишни разходи

1. Одиторският съвет се уведомява за средните годишни разходи за едно лице във всяка възрастова група за конкретна година не по-късно от края на втората година след въпросната година. Ако при изтичане на този срок не е изпратено уведомяване, се приемат средните годишни разходи за лице, които Административната комисия последно е определила за предходна година.

2. Средните годишни разходи, определени в съответствие с параграф 1, се публикуват ежегодно в Официален вестник на Европейския съюз.

(*) Пет години след влизането в сила на настоящия регламент.

Раздел 3

Общи разпоредби

Член 66

Процедура за възстановяване на суми между институции

1. Възстановяването на суми между съответните държавите-членки се извършва във възможно най-кратък срок. Всяка съответна институция е задължена да възстанови сумите по искания, веднага щом има възможност преди сроковете, посочени в настоящия раздел. Спор по отношение на определено искане не се възпрепятства възстановяването на суми по друго искане или искания.

2. Възстановяването на суми между институциите на държавите-членки, предвидени в членове 35 и 41 от основния регламент, се извършва чрез органа за връзка. Може да се определи отделен орган за връзка за възстановяванията на суми по реда на член 35 и член 41 от основния регламент.

Член 67

Срокове за подаване и уреждане на искания

1. Искания, основаващи се на действителни разходи, се подават до органа за връзка на държавата-членка длъжник в рамките на 12 месеца след края на календарното полугодие, по време на което сумите по тези искания са били осчетоводени по сметките на институцията кредитор.

2. Искания за фиксирани суми за календарна година се подават до органа за връзка на държавата-членка длъжник в 12-месечния срок от изтичане на месеца, през който в *Официален вестник на Европейския съюз* са публикувани средните разходи за съответната година. Списъците, посочени в член 64, параграф 4 от регламента по прилагане, се представят до края на годината, следваща референтната година.

3. В случая, посочен в член 6, параграф 5, втора алинея от регламента по прилагане, срокът, установен в параграфи 1 и 2 от настоящия член, не започва да тече преди да се определи компетентната институция.

4. Искания, подадени след изтичане на сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, не се разглеждат.

5. Институцията длъжник изплаща сумите по исканията на органа за връзка на държавата-членка кредитор, посочен в член 66 от регламента по прилагане, в срок от 18 месеца, считано от края на месеца, през който са подадени до органа за връзка на държавата-членка длъжник. Това не важи за искания, отхвърлени от институцията длъжник по основателна причина в рамките на този срок.

6. Всеки спор по искане се урежда най-късно в рамките на 36 месеца след месеца, през който е направено искането.

7. Одиторският съвет съдейства за окончателното уреждане на сметките в случаите, когато не може да се постигне споразумение в рамките на посочения в параграф 6 срок, и при мотивирано искане на една от страните дава становище по спора в шестмесечен срок след месеца, през който въпросът е бил отнесен до него.

Член 68

Лихва за просрочени плащания и авансови плащания

1. От края на 18-месечния срок, установен в член 67, параграф 5 от регламента по прилагане, институцията кредитор може да начислява лихва върху неуредените искания, освен ако институцията длъжник не извърши авансово плащане в размер най-малко на 90 % от общата сума по искането, подадено съгласно член 67, параграфи 1 или 2 от регламента по прилагане, в рамките на шестмесечен срок от края на месеца, през който е подаден искът. За тази част от сумата по искането, която не е покрита от авансовото плащане, може да се начислява лихва само след края на срока от 36 месеца, уреден в член 67, параграф 6 от регламента по прилагане.

2. Тази лихва се изчислява на базата на референтния лихвен процент, прилаган от Европейската централна банка за основните операции по рефинансиране. Приложимият референтен лихвен процент е този, който е в сила в първия ден от месеца, през който е дължимо плащането.

3. Никой орган за връзка не е задължен да приеме авансово плащане, предвидено в параграф 1. Ако обаче орган за връзка откаже такова предложение, то институцията кредитор няма повече право да начислява друга лихва върху просрочени плащания по въпросните искания, освен посочената в параграф 1, второ изречение.

Член 69

Годишен счетоводен отчет

1. Административната комисия установява състоянието на подадените искания за всяка календарна година съгласно член 72, буква ж) от основния регламент въз основа на доклада на Одиторския съвет. За тази цел органите за връзка уведомяват Одиторския съвет в сроковете и съгласно реда, установен от него, за размера на подадените, уредените или оспорваните искания (позиция на кредитора) и размера на приетите, уредените или оспорваните искове (позиция на длъжника).

2. Административната комисия може да извърши всички подходящи проверки на статистическите и счетоводни данни, използвани за основа при изготвяне на годишния счетоводен отчет, посочен в параграф 1, по-специално с цел да се увери, че отговарят на определените в настоящия дял правила.

ГЛАВА II

Възстановяване на обезщетения за безработица съгласно член 65 от основния регламент

Член 70

Възстановяване на обезщетения за безработица

Ако няма споразумение съгласно член 65, параграф 8 от основния регламент, институцията по мястото на пребиваване отправя искане за възстановяване на обезщетенията за безработица по силата на член 65, параграфи 6 и 7 от основния регламент, от институцията на държавата-членка, на чието законодателство последно се е подчинявал бенефициера. Искането се отправя в срок от шест месеца, считано от края на календарното шестмесечие, през което е изплатено обезщетението за безработица, за което се отправя искане за възстановяване. В искането се посочва размерът на обезщетенията, изплатени през три- или петмесечния период, посочен в член 65, параграфи 6 и 7 от основния регламент, периодът, за който са изплатени обезщетенията, и данните за самоличност на безработното лице. Исканията се отправят и изплащат чрез органите за връзка на съответните държави-членки.

Няма изискване за разглеждане на искания, отправени след изтичане на посочения в първата алинея срок.

Член 66, параграф 1 и член 67, параграфи 5-7 от регламента по прилагане се прилагат *mutatis mutandis*.

След края на 18-месечния срок, посочен в член 67, параграф 5 от регламента по прилагане, институцията кредитор може да начислява лихва върху неизплатени искания. Лихвата се изчислява в съответствие с член 68, параграф 2 от регламента по прилагане.

Максималният размер на възстановената сума, посочен в член 65, параграф 6, трето изречение от основния регламент, при всеки отделен случай е размерът на обезщетението, на което съответното лице би имало право според законодателството на държавата-членка, на което то последно се е подчинявало, ако лицето е регистрирано в службите по заетостта на тази държава-членка. В отношенията между държавите-членки, изброени в приложение V към регламента по прилагане, обаче, компетентните институции на една от тези държави-членки, на чието законодателство последно се е подчинявало съответното лице, определят максималния размер при всеки отделен случай въз основа на средния размер на обезщетенията за безработица, предоставени по силата на законодателството на тази държава-членка през предходната календарна година.

ГЛАВА III

Събиране на предоставени, но недължими обезщетения, събиране на предварителни плащания и вноски, прихващане и съдействие за събиране

Раздел 1

Принципи

Член 71

Общи разпоредби

За целите на прилагане на член 84 от основния регламент и в рамките, определени в него, събирането на вземания се извършва,

когато е възможно, чрез прихващане или между институциите на съответните държави-членки, или по отношение на съответните физически или юридически лица в съответствие с членове 72-74 от регламента по прилагане. Ако не е възможно да се събере пълният размер на вземането или част от него чрез тази процедура на прихващане, остатъкът от дължимата сума се събира в съответствие с членове 75-85 от регламента по прилагане.

Раздел 2

Прихващане

Член 72

Неоснователно получени обезщетения

1. Ако институция на държава-членка е платила недължими обезщетения на дадено лице, тази институция може при условията и ограниченията, установени в законодателството, което прилага, да поиска от институцията на всяка друга държава-членка, отговорна за изплащането на обезщетенията на съответното лице, да прихване недължимата сума от просрочени или текущи плащания, дължими на съответното лице, без значение на дела от областта на социална сигурност, по който се изплаща обезщетението. Институцията на тази държава-членка прихваща съответната сума, като спазва условията и ограниченията, приложими за този вид процедура на прихващане в съответствие с прилаганото от нея законодателство, по същия начин, както ако самата тя беше извършила надплащането, и превежда прихванатата сума на институцията, която е извършила недължимото плащане.

2. Чрез дерогация от параграф 1, ако при отпускането или преразглеждането на обезщетения за инвалидност, старост или пенсии за преживели лица съгласно разпоредбите на дял III, глава 4 и 5 от основния регламент, институцията на държава-членка е изплатила на дадено лице като обезщетения недължима сума, тази институция може да поиска от институцията на всяка друга държава-членка, която отговаря за изплащането на съответните обезщетения на въпросното лице, да прихване надплатената сума от просрочените суми, платими на същото лице. След като последната институция е информирала, институцията, извършила плащането на недължима сума от своите просрочени плащания, институцията, извършила плащането на недължима сума, съобщава нейния размер в срок от два месеца. Ако институцията, която трябва да изплати просрочените суми, получи това съобщение в рамките на крайния срок, тя превежда прихванатата сума на институцията, която е извършила плащането на недължимата сума. Ако крайният срок изтече, последната институция незабавно изплаща просрочените суми на съответното лице.

3. Ако дадено лице е получавало социални помощи в една държава-членка през период, когато е имало право на обезщетения съгласно законодателството на друга държава-членка, органът, който е предоставял помощта, може, ако има законово право на възстановяване на дължимите на това лице обезщетения, да поиска от институцията на всяка друга държава-членка, която отговаря за изплащането на обезщетения в полза на това лице, да прихване изплатената помощ от сумите, които тази държава-членка изплаща на същото лице.

Тази разпоредба се прилага *mutatis mutandis* за всеки член на семейството на съответното лице, което е получило помощи на територията на държава-членка през период, когато е имало право на обезщетения съгласно законодателството на друга държава-членка във връзка с въпросния член на семейството.

Институцията на държава-членка, която е платила недължимата сума от помощите, изпраща справка за дължимата сума на институцията на другата държава-членка, която след това прихваща сумата, като спазва условията и ограниченията, определени за този вид процедура на прихващане, в съответствие с прилаганото от нея законодателство и незабавно превежда сумата на институцията, която е извършила недължимото плащане.

Член 73

Предварително изплатени парични обезщетения или вноски

1. За целите на прилагането на член 6 от регламента по прилагане, не по-късно от три месеца след като приложимото законодателство е било определено или институцията, която отговаря за изплащането на обезщетенията, е била посочена, институцията, която предварително е изплатила паричните обезщетения, съставя справка за предварително изплатената сума и я изпраща на институцията, която е определена за компетентна.

Институцията, определена за компетентна за изплащането на обезщетенията, приспада дължимата за предварителните плащания сума от просрочените суми по съответните обезщетения, които дължи на въпросното лице, и незабавно превежда приспадналата сума на институцията, която предварително е изплатила паричните обезщетения.

Ако сумата на предварително изплатените обезщетения надхвърля просрочените суми или такива не съществуват, определената за компетентна институция приспада тази сума от текущите плащания при спазване на условията и ограниченията, приложими за този вид процедура на прихващане съгласно законодателството, прилагано от нея, и незабавно превежда приспадналата сума на институцията, която предварително е изплатила паричните обезщетения.

2. Институция, която предварително е получила вноски от юридическо и/или физическо лице, не възстановява въпросните суми на лицето, което ги е платило, докато от институцията, посочена за компетентна, не бъдат потвърдени дължимите й суми съгласно член 6, параграф 4 от регламента по прилагане.

По искане на институцията, определена за компетентна, което се отправя най-късно три месеца, след като бъде определено приложимото законодателство, институцията, която предварително е получила вноски, ги превежда на институцията, посочена за компетентна за същия период с цел да бъде уредено положението по отношение на вноските, дължими от юридическото и/или физическото лице. Преведените вноски със задна дата се считат за платени на институцията, определена за компетентна.

Ако сумата на предварително изплатените вноски надхвърля сумата, която юридическото и/или физическото лице дължи на институцията, която е определена за компетентна, предварително получила вноските институция възстановява надплатената сума на съответното юридическо и/или физическо лице.

Член 74

Разходи, свързани с прихващането

Когато дългът се събира чрез процедурата на прихващане, предвидена в членове 72 и 73 от регламента по прилагане, не се дължат никакви разходи.

Раздел 3

Събиране

Член 75

Определения и общи разпоредби

1. За целите на настоящия раздел:

- „вземане“ означава всякакви вземания, свързани с неоснователно платени или предоставени вноски или обезщетения, включително лихви, глоби, административни санкции и всякакви други такси и разходи, свързани с вземането в съответствие със законодателството на държавата-членка, която извършва вземането;
- „орган-заявител“ означава, по отношение на всяка държава-членка, всяка институция, която е отправила искане за информация, уведомяване или събиране във връзка с някакво вземане, съгласно определението по-горе;
- „орган, получил искането“ означава, по отношение на всяка държава-членка, всяка институция, към която може да бъде отправено искане за информация, уведомяване или събиране.

2. Исканията и всякакви свързани с тях съобщения между държавите-членки по принцип се изпращат чрез определени институции.

3. Практическите мерки за прилагане, в това число и мерките, свързани с член 4 от регламента по прилагане и с определянето на минимален праг за сумите, за които може да се отправя искане за събиране, се вземат от Административната комисия.

Член 76

Искания на информация

1. По искане на органа-заявител, органът, получил искането, предоставя всякаква информация, която може да е от полза на органа-заявител за събирането на неговото вземане.

За да получи тази информация, органът, получил искането, използва правомощията, предоставени по силата на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, приложими при събиране на такива вземания в неговата държава-членка.

2. Искането за информация съдържа име, последен известен адрес и всякаква друга информация, свързана с установяването на самоличността на съответното юридическо или физическо лице, за което се отнася информацията, която ще се предостави, както и естеството и размера на вземането, във връзка с което е отправено искането.

3. Органът, получил искането, не е длъжен да предостави информация:

- а) която не би могъл да получи за целите на събирането на такива вземания, възникващи в собствената му държавата-членка;
- б) която би представлявала разкриване на търговска, промишлена или професионална тайна; или
- в) чието разкриване може да накърни сигурността или да нарушава обществения ред на държавата-членка.

4. Органът, получил искането, уведомява органа-заявител относно мотивите за отказ на искането за предоставяне на информация.

Член 77

Уведомяване

1. По искане на органа-заявител, органът, получил искането, уведомява адресата в съответствие с действащите правила относно уведомяването за подобни правни инструменти или решения в своята държава-членка, всички правни инструменти и решения, включително тези от съдебно естество, произхождащи от държавата-членка на органа-заявител и свързани с вземане и/или неговото събиране.

2. Искането за уведомяване съдържа името и адреса на съответния адресат, както и всякаква друга свързана с установяването на самоличността му информация, до която органът-заявител обикновено има достъп, естеството и предмета на правния инструмент или решението, за което уведомява, и, ако е необходимо име, адрес и всякаква друга информация, свързана с установяването на длъжника и на вземането, до които се отнася правният инструмент или решението, както и всяка друга полезна информация.

3. Органът, получил искането, своевременно информира органа-заявител, относно действията, предприети във връзка с искането за уведомяване, и по-специално относно датата на препращане на решението или правния инструмент до адресата.

Член 78

Искане за събиране

1. Към искането за събиране на вземане, отправено от органа-заявител към органа, получил искането, се прилага официален препис или заверено копие от правния инструмент, позволяващ неговото изпълнение, издаден в държавата-членка на органа-заявител, и, когато е приложимо, оригинал или заверено копие от други необходими за събирането документи.

2. Органът-заявител може да отправи искане за събиране само ако:

- а) вземането и/или правният инструмент, позволяващ неговото изпълнение, не са оспорени в собствената му държава-членка освен в случаите, когато се прилага член 81, параграф 2, втора алинея от регламента по прилагане;
- б) той е приложил в своята държава-членка подходящи процедури за събиране, налични въз основа на правния инструмент, посочен в параграф 1, но предприетите мерки няма да доведат до пълното изплащане на вземането;
- в) давностният срок не е изтекъл съгласно националното му законодателство.

3. Искането за събиране на вземания посочва:

- а) име, адрес и всякаква друга полезна информация, свързана с установяването на самоличността на съответното физическо или юридическо лице и/или на трета страна, държаща активите му;
- б) име, адрес и всякаква друга полезна информация, свързана с установяването на органа-заявител;
- в) посочване на правния инструмент, позволяващ изпълнението, издаден в държавата-членка на органа-заявител;
- г) естеството и размера на вземането, включително главницата, лихвата, глоби, административни санкции и всякакви други дължими такси и разходи, посочени в паричните единици на държавите-членки на органа-заявител и на органа, получил искането;
- д) датата на уведомяване на адресата за правния инструмент от органа-заявител и/или от органа, получил искането;
- е) началната дата и срока, в който е възможно изпълнението по силата на действащото законодателство в държавата-членка на органа-заявител;
- ж) всяка друга полезна информация.

4. Искането за събиране на вземания съдържа също декларация от органа-заявител, с която се потвърждава, че са изпълнени предвидените в параграф 2 условия.

5. Органът-заявител изпраща на органа, получил искането, всякаква полезна информация, свързана с въпроса, който е довел до искането за събиране, която му е станала известна.

Член 79

Правен инструмент, позволяващ изпълнението на събирането

1. В съответствие с член 84, параграф 2 от основния регламент, правният инструмент, позволяващ изпълнението на вземането, се признава пряко и автоматично се приема за правен инструмент, позволяващ изпълнението на вземането от държавата-членка на органа, получил искането.

2. Независимо от параграф 1 правният инструмент, позволяващ изпълнението на вземането, когато е целесъобразно и в съответствие с действащите разпоредби в държавата-членка на органа, получил искането, може да бъде приет, признат, допълнен или заменен с правен инструмент, позволяващ изпълнението на територията на тази държава-членка.

В срок от три месеца от датата на получаване на искането за събиране, държавите-членки полагат усилия да извършат формалностите по приемането, признаването, допълването или замяната на документа, освен в случаите, когато се прилага трета алинея от настоящия параграф. Държавите-членки не може да откажат да завършат тези действия, когато правният инструмент, позволяващ изпълнението, е съставен правилно. Органът, получил искането, уведомява органа-заявител относно основанията за неспазването на тримесечния срок.

Ако някое от тези действия предизвика спор относно вземането и/правния инструмент, позволяващ изпълнението, издаден от органа-заявител, се прилага член 81 от регламента по прилагане.

Член 80

Ред и срокове за плащане

1. Вземанията се събират в паричната единица на държавата-членка на органа, получил искането. Органът, получил искането, превежда на органа-заявител цялата сума по вземането, която е събрана.

2. Когато действащите закони, подзаконови или административни разпоредби в неговата държава-членка го позволяват и след консултация с органа-заявител, органът, получил искането, може да даде на длъжника допълнителен срок за плащане или да разреши разсрочено плащане. Лихвите, начислени от органа, получил искането, за така удължения срок за плащане, също се превеждат на органа-заявител.

От датата, на която правният инструмент, позволяващ изпълнението на събирането на вземането, бъде пряко признат в съответствие с член 79, параграф 1 от регламента по прилагане или приет, признат, допълнен или заменен в съответствие с член 79, параграф 2 от регламента по прилагане, се начисляват лихви за просрочено плащане съгласно действащите закони, подзаконови и административни разпоредби в държавата-членка на органа, получил искането, които също се превеждат на органа-заявител.

Член 81

Оспорване на вземането или правния инструмент, позволяващ изпълнението на събирането и оспорване на мерките за изпълнение

1. Ако в хода на процедурата по събиране заинтересована страна оспори вземането и/или правния инструмент, позволяващ неговото изпълнение и издаден в държавата-членка на органа-заявител, тази страна отнася въпроса до компетентните органи в държавата-членка на органа-заявител в съответствие с действащото в тази държава-членка законодателство. Органът-заявител уведомява незабавно органа, получил искането, за това действие. Заинтересованата страна също може да уведоми органа, получил искането, за това действие.

2. Веднага щом органът, получил искането, получи посочената в параграф 1 уведомяване от органа-заявител или от заинтересо-

ваната страна, той прекратява процедурата по изпълнение до вземане на решение от компетентния по този въпрос орган, освен ако органът-заявител не внесе искане за обратното в съответствие с втора алинея на настоящия параграф. Ако органът, получил искането, прецени, че е необходимо и без да се засяга член 84 от регламента по прилагане, той може да предприеме защитни мерки, за да осигури събирането, доколкото действащите закони или подзаконови разпоредби на неговата държава-членка разрешават такова действие при подобни вземания.

Независимо от първа алинея, органът-заявител, в съответствие с действащите закони, подзаконови и административни практики в неговата държава-членка, може да поиска от органа, получил искането, да събере оспорено вземане, доколкото съответните закони, подзаконови и административни практики в държавата-членка на органа, получил искането, го позволяват. Ако спорът бъде уреден в полза на длъжника, органът-заявител е длъжен да възстанови всички събрани суми, както и всяка компенсация, дължима в съответствие с действащото законодателство в държавата-членка на органа, получил искането.

3. Когато спорът се отнася до изпълнителни мерки, предприети в държавата-членка на органа, получил искането, въпросът се отнася до компетентния орган на тази държава-членка в съответствие с нейните закони и подзаконови разпоредби.

4. Когато компетентният орган, до който е отнесен въпросът в съответствие с параграф 1, е съд или правораздаващ орган, неговото решение, стига да е благоприятно за органа-заявител и да позволява събиране на вземането в държавата-членка на същия, представлява „правен инструмент, позволяващ изпълнението“ по смисъла на членове 78 и 79 от регламента по прилагане, и събирането на вземането се извършва въз основа на това решение.

Член 82

Ограничения по отношение на съдействието

1. Органът, получил искането, не е длъжен:

а) да оказва съдействието, предвидено в членове 78-81 от регламента по прилагане, ако събирането на вземането може, поради положението на длъжника, да предизвика сериозни икономически или социални затруднения в държавата-членка на органа, получил искането, доколкото действащите закони, подзаконови или административни практики в държавата-членка на органа, получил искането, позволяват такова действие при подобни национални вземания;

б) да оказва съдействието, предвидено в членове 76-81 от регламента по прилагане, ако първоначалното искане по членове 76-78 от регламента по прилагане се отнася до вземания, по-стари от пет години, считано от момента, в който е бил установен правният инструмент, позволяващ събирането, в съответствие с действащите закони, подзаконови или административни практики в държавата-членка на органа-заявител към датата на искането. Ако вземането или правният инструмент бъдат оспорени, обаче, срокът започва да тече от момента, в който държавата-членка на органа-заявител установи, че вземането или заповедта за изпълнение, която позволява събирането, вече не може да бъдат оспорвани.

2. Органът, получил искането, уведомява органа-заявител относно мотивите за отказ на искането за предоставяне на съдействие.

Член 83

Давностни срокове

1. Въпросите, свързани с давностните срокове, се уреждат, както следва:

- а) съгласно действащото законодателство в държавата-членка на органа-заявител, доколкото касаят вземането и/или правния инструмент, позволяващ неговото изпълнение; и
- б) съгласно действащото законодателство в държавата-членка на органа, получил искането, доколкото се отнасят до мерките за изпълнение в държавата-членка, получила искането.

Давностните срокове съгласно действащото законодателство в държавата-членка на органа, получил искането, започват да текат от датата на прякото признаване или от датата на приемане, признаване, допълване или заменяне в съответствие с член 79 от регламента по прилагане.

2. Действията по събиране на вземането, предприети от органа, получил искането, във връзка с искане за съдействие, които, ако са били извършени от органа-заявител, биха имали като последствие спиране или прекъсване на давностния срок съгласно действащото законодателство в държавата-членка на органа-заявител, се считат за предприети в тази държава-членка по отношение на такова последствие.

Член 84

Защитни мерки

При обосновано искане от органа-заявител, органът, получил искането, предприема защитни мерки за осигуряване на събирането на вземането, доколкото действащите закони и подзаконовни актове в държавата-членка на органа, получил искането, го позволяват.

За целите на прилагането на предходната алинея, условията и процедурите, установени в членове 78, 79, 81 и 82 от регламента по прилагане, се прилагат *mutatis mutandis*.

ДЯЛ V

ДРУГИ, ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 87

Медицински прегледи и административни проверки

1. Без да се засягат други разпоредби, когато лице, което получава обезщетения или претендира за такива, или член на неговото семейство, има престой или пребивава на територията на държава-членка, различна от тази, в която се намира институцията длъжник, медицинският преглед се извършва по искане на последната институция от институцията по мястото на престой или пребиваване на бенефициера в съответствие с процедурите, установени в законодателството, прилагано от тази институция.

Институцията длъжник информира институцията по мястото на престой или пребиваване за всякакви специални изисквания, които трябва да се изпълнят, и при необходимост, за това какво трябва да се включи в медицинския преглед.

Член 85

Разходи, свързани със събирането

1. Органът, получил искането, събира от съответното физическо или юридическо лице и удържа всички направени разходи по събирането, в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби в държава-членка на органа, получил искането, приложими към такива вземания.

2. Предоставяната съгласно настоящия раздел взаимопомощ по правило е безплатна. Когато обаче по събирането възникне конкретен проблем или то се отнася до разходи в много голям размер, органът-заявител и органът, получил искането, може да се споразумеят за специфичен ред на възстановяване за конкретните случаи.

3. Държавата-членка на органа-заявител остава задължена към държавата-членка на органа, получил искането, за изплащането на всички разходи и загуби, произтичащи от действия, счетени за необосновани, доколкото засягат същността на вземането или валидността на правния инструмент, издаден от органа-заявител.

Член 86

Клауза за преразглеждане

1. Не по-късно от четвъртата пълна календарна година след влизането в сила на регламента по прилагане, Административната комисия представя доклад относно сроковете, уредени съответно в член 67, параграфи 2, 5 и 6 от регламента по прилагане.

Въз основа на този доклад, Европейската комисия може, ако е уместно, да внесе предложения за преразглеждане на тези срокове с цел значителното им намаляване.

2. Не по-късно от ... (*), Административната комисия представя доклад специално за оценка на прилагането на глави I и III от дял IV от регламента по прилагане, по-специално по отношение на процедурите и сроковете, посочени в член 67, параграфи 2, 5 и 6 от регламента по прилагане, както и по отношение на процедурите по събиране, посочени в членове 75-85 от регламента по прилагане.

Предвид този доклад Европейската комисия може, ако е необходимо, да представи подходящи предложения, за да направи тези процедури по-ефективни и балансираны.

2. Институцията по мястото на престой или пребиваване препраща доклад до институцията длъжник, която е поискала медицинския преглед. Институцията длъжник е обвързана от заключенията на институцията по място на престой или пребиваване.

Институцията длъжник си запазва правото да поиска бенефициерът да бъде прегледан от посочен от нея лекар. От бенефициера обаче може да бъде поискано да се завърне в държавата-членка на институцията длъжник, само ако е в състояние да извърши това пътуване, без то да навреди на здравето му, като разходите за пътуване и нощувки се поемат от институцията длъжник.

(*) Пет години след влизането в сила на настоящия регламент.

3. Когато лице, което получава обезщетения или претендира за такива, или член на неговото семейство, има престой или пребивава на територията на държава-членка, различна от тази, в която се намира институцията длъжник, административната проверка се извършва по искане на институцията длъжник от институцията по мястото на престой или пребиваване на бенефициера.

В такъв случай също се прилага параграф 2.

4. Параграфи 2 и 3 се прилагат също за определяне или проверяване на състоянието на зависимост на лице, получаващо или претендиращо за обезщетения за дългосрочна грижа, посочени в член 34 от основния регламент.

5. Компетентните органи или институции на две или повече държави-членки могат да се споразумеят относно конкретни разпоредби и процедури за пълно или частично подобряване на готовността за реализация на пазара на труда на лицата, получаващи или претендиращи за обезщетения, както и на участието им във всякакви схеми и програми, съществуващи за целта в държавата-членка на престой или пребиваване.

6. По изключение от принципа за безплатна административна взаимопомощ по член 76, параграф 2 от основния регламент, действителният размер на разходите за проверките, посочени в параграфи 1-5, се възстановява на институцията, към която е било отправено искане да ги извърши, от институцията длъжник, поискала проверките.

Член 88

Нотификации

1. Държавите-членки нотифицират на Европейската комисия данните за органите, определени в член 1, букви м), р) и с) от основния регламент и член 1, параграф 2, букви а) и б) от регламента по прилагане, и на институциите, определени в съответствие с регламента по прилагане.

2. На посочените в параграф 1 органи се осигурява електронна самоличност под формата на идентификационен код и електронен адрес.

3. Административната комисия определя структурата, съдържанието и подробните условия, включително общ формат и образец, за нотификация на данните, посочени в параграф 1.

4. Приложение IV към регламента по прилагане предоставя данни за публичната база данни, съдържаща посочената в параграф 1 информация. Базата данни се създава и управлява от Европейската комисия. Държавите-членки, обаче, са отговорни за въвеждане на информацията относно собствените им национални координати в тази база данни. Освен това държавите-членки гарантират точността на въведената информация относно националните координати, изисквани съгласно параграф 1.

5. Държавите-членки отговарят за актуализирането на посочената в параграф 1 информация.

Член 89

Информация

1. Административната комисия изготвя необходимата информация, така че заинтересованите страни да бъдат запознати с правата си и с административните формалности, свързани с предявяването на тези права. Когато е възможно, тази информация се разпространява по електронен път чрез публикуване он-лайн на публично достъпни страници. Административната комисия прави необходимото за редовното актуализиране на информацията и наблюдава качеството на предоставяното на клиентите обслужване.

2. Консултативният комитет, посочен в член 75 от основния регламент, може да дава становища и препоръки за подобряване на информацията и нейното разпространяване.

3. Държавите-членки осигуряват предоставянето на необходимата информация на лицата, попадащи в обхвата от основния регламент, така че те да бъдат информирани за измененията, въведени с основния регламент и с регламента по прилагането му, и да могат да предявяват своите права. Те също така предоставят лесни за ползване услуги.

4. Компетентните органи правят необходимото техните институции да са запознати и да прилагат всички общностни разпоредби, законодателни и други, включително решенията на Административната комисия, в областите, обхванати от основния регламент и регламента по прилагането му, и съгласно техните разпоредби.

Член 90

Превръщане на парични единици

За целите на прилагането на основния регламент и регламента по прилагане за обменен курс между две парични единици служи референтният курс, обявен от Европейската централна банка. Датата, които се взема предвид при определяне на обменния курс, се посочва от Административната комисия.

Член 91

Статистика

Компетентните органи изготвят статистика относно прилагането на основния регламент и регламента по прилагане и я изпращат на секретариата на Административната комисия. Тези данни се събират и организират в съответствие с плана и метода, определени от Административната комисия. Европейската комисия отговаря за разпространяване на информацията.

Член 92

Изменение на приложенията

Приложения I, II, III, IV и V към регламента по прилагане и приложения VI, VII, VIII и IX към основния регламент могат да бъдат изменени с регламент на Комисията по искане на Административната комисия.

Член 93

Преходни разпоредби

Член 87 от основния регламент се прилага в случаите, обхванати от регламента по прилагане.

Член 94

Преходни разпоредби относно пенсиите

1. При възникване на осигурителния случай преди датата на влизане в сила на регламента по прилагане на територията на съответната държава-членка и ако искането за пенсия не е довело до отпускане на обезщетение преди тази дата, това искане дава основание, доколкото за съответния осигурителен риск трябва да се отпуснат обезщетения, за двойно отпускане на обезщетения за период преди тази дата:

- а) за периода преди датата на влизане в сила на регламента по прилагане на територията на съответната държава-членка в съответствие с Регламент (ЕИО) № 1408/71 или със споразумения, които са в сила между съответните държави-членки,
- б) за периода, започващ да тече от датата на влизане в сила на регламента по прилагане на територията на съответната държава-членка, в съответствие с основния регламент.

Ако обаче сумата, изчислена съгласно разпоредбите по буква а) е по-голяма от сумата, изчислена съгласно разпоредбите по буква б), съответното лице продължава да има право на сумата, изчислена съгласно разпоредбите по буква а).

2. Искане за обезщетение за инвалидност, старост или за преживели лица, представено на институция на държава-членка от датата на влизане в сила на регламента по прилагане на територията на съответната държава-членка, автоматично налага преоценка на обезщетенията, които са били отпуснати за същия осигурителен случай преди тази дата от институцията или институциите на една или повече държави-членки, в съответствие с основния регламент; такава преоценка не може да води до намаляване на размера на отпуснатите обезщетения.

Член 95

Преходен период за електронен обмен на данни

1. Всяка държава-членка може да се ползва от преходен период за обмен на данни по електронен път, както е предвидено в член 4, параграф 2 от регламента по прилагане.

Тези преходни периоди не надвишават 24 месеца от датата на влизане в сила на регламента по прилагане.

Ако обаче предоставянето на необходимата общностна инфраструктура (системата за електронен обмен на данни за социална сигурност — EESSI) се забави значително спрямо влизането в сила на регламента по прилагане, Административната комисия може да постигне съгласие за подходящо удължаване на тези периоди.

2. Конкретният ред и условия за всички необходими преходни периоди, посочени в параграф 1, се определят от Административната комисия с оглед да се осигури обменът на данни, необходими за прилагане на основния регламент и регламента по прилагане.

Член 96

Отмяна

1. Регламент (ЕИО) № 574/72 се отменя, считано от ... (*).

Независимо от това Регламент (ЕИО) № 574/72 остава в сила и продължава да има правно действие за целите на:

- а) Регламент (ЕО) № 859/2003 на Съвета от 14 май 2003 година за разширяване на обхвата на разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1408/71 и Регламент (ЕИО) № 574/72 до граждани на трети страни, които все още не са обхванати от тези разпоредби единствено на основание тяхното гражданство ⁽¹⁾, докато този регламент не бъде отменен или изменен;
- б) Регламент (ЕИО) № 1661/85 на Съвета от 13 юни 1985 г. относно техническите адаптации на правилата на Общността за социална сигурност на работниците мигранти по отношение на Гренландия ⁽²⁾, докато посоченият регламент не бъде отменен или изменен;
- в) Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽³⁾ и Споразумението между Европейската общност и нейните държави-членки, от една страна, и Конфедерация Швейцария, от друга страна, относно свободното движение на хора ⁽⁴⁾, както и други споразумения, съдържащи позоваване на Регламент (ЕИО) № 574/72, докато тези споразумения не бъдат изменени въз основа на регламента по прилагане.

2. В Директива 98/49/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 година за запазване на правото на допълнителна пенсия на заети лица и самостоятелно заети лица, движещи се в границите на Общността ⁽⁵⁾, и най-общо във всички останали актове на Общността позоваванията на Регламент (ЕИО) № 574/72 се разбират като позовавания на регламента по прилагане.

Член 97

Публикуване и влизане в сила

Настоящият регламент се публикува в Официален вестник на Европейския съюз. Той влиза в сила на ... (**)

(*) Датата на влизане в сила на настоящия регламент.

⁽¹⁾ ОВ L 124, 20.5.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 160, 20.6.1985 г., стр. 7.

⁽³⁾ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 114, 30.4.2002 г., стр. 6.

⁽⁵⁾ ОВ L 209, 25.7.1998 г., стр. 46.

(**) Първият ден от месеца след изтичане на шестмесечния период от датата на публикуване, и във всеки случай не по-рано от 1 януари 2010 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в ...

За Европейския парламент

Председател

...

За Съвета

Председател

...

ПРИЛОЖЕНИЕ I

**РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ДВУСТРАННИ СПОРАЗУМЕНИЯ, КОИТО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СА В СИЛА, И
НОВИ ДВУСТРАННИ СПОРАЗУМЕНИЯ ЗА ПРИЛАГАНЕ****(посочени в член 8, параграф 1 и член 9, параграф 2 от регламента по прилагане)****БЕЛГИЯ—ДАНИЯ**

Размяна на писма от 8 май 2006 г. и 21 юни 2006 г. относно Споразумението за възстановяване на действителната стойност на обезщетение, предоставено на членовете на семейството на заето или самостоятелно заето лице, осигурено в Белгия, когато членът на семейството пребивава в Дания, и на пенсионери и/или членове на техните семейства, осигурени в Белгия, но пребиваващи в Дания.

БЕЛГИЯ—ГЕРМАНИЯ

Споразумението от 29 януари 1969 г. за събирането на вноски за социална сигурност.

БЕЛГИЯ—ИРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 19 май и 28 юли 1981 г. относно член 36, параграф 3 и член 70, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (взаимен отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура и обезщетения за безработица съгласно дял III, глави 1 и 6 от Регламент (ЕИО) № 1408/71) и член 105, параграф 2 от регламент (ЕИО) № 574/72 (взаимен отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

БЕЛГИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумението от 25 май 1999 г. относно възстановяване на обезщетенията в натура в съответствие с разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и 574/72.

БЕЛГИЯ—ФРАНЦИЯ

- а) Споразумението от 4 юли 1984 г. относно медицинските прегледи на погранични работници, които пребивават в една държава, а работят в друга.
- б) Споразумението от 14 май 1976 г. относно отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, прието съгласно член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- в) Споразумението от 3 октомври 1977 г. за прилагане на член 92 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (събиране на вноски за социална сигурност).
- г) Споразумението от 29 юни 1979 г. за взаимен отказ от възстановяване на разходите, предвиден в член 70, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разходи за обезщетения за безработица).
- д) Административната договореност от 6 март 1979 г. за реда за прилагане на допълнителната конвенция от 12 октомври 1978 г. за социална сигурност между Белгия и Франция по отношение на разпоредбите ѝ за самостоятелно заети лица.
- е) Размяната на писма от 21 ноември 1994 г. и 8 февруари 1995 г. относно процедурите за уреждане на взаимни искания съгласно членове 93, 94, 95 и 96 от Регламент (ЕИО) № 574/72.

БЕЛГИЯ—ИТАЛИЯ

- а) Споразумението от 12 януари 1974 г. за прилагане на член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- б) Споразумението от 31 октомври 1979 г. за прилагане на член 18, параграф 9 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- в) Размяната на писма от 10 декември 1991 г. и 10 февруари 1992 г. относно възстановяването на разходи по взаимни искания съгласно член 93 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- г) Споразумението от 21 ноември 2003 г. относно условията за уреждане на взаимни искания съгласно членове 94 и 95 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета.

БЕЛГИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

- а) Споразумението от 28 януари 1961 г. за събирането на вноски за социална сигурност.
- б) Споразумението от 16 април 1976 г. относно отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, предвиден в член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72.

БЕЛГИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

- а) Размяната на писма от 4 май и 14 юни 1976 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).
- б) Размяната на писма от 18 януари и 14 март 1977 г. във връзка с член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разпоредба за възстановяване или за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура, предвидени съгласно дял III, глава 1 от Регламент (ЕИО) № 1408/71), изменена с размяната на писма от 4 май и 23 юли 1982 г. (споразумение за възстановяване на разходите, направени в съответствие с член 22, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71).

БЪЛГАРИЯ—ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

Член 29, параграфи 1 и 3 от Споразумението от 25 ноември 1998 г. и член 5, параграф 4 от Административната договореност от 30 ноември 1999 г. относно отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи.

БЪЛГАРИЯ—ГЕРМАНИЯ

Членове 8 и 9 от Административното споразумение относно изпълнението на Конвенцията относно социалната сигурност от 17 декември 1997 г. в областта на пенсионното осигуряване.

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА—СЛОВАКИЯ

Членове 15 и 16 от Административната договореност от 8 януари 1993 г. относно спецификацията на място на работодателя и мястото на пребиваване за прилагане на член 20 от Конвенцията от 29 октомври 1992 г. относно социалната сигурност.

ДАНИЯ—ИРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 22 декември 1980 г. и 11 февруари 1981 г. относно взаимен отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура, предоставени за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, и на разходите за обезщетения за безработица, както и на разходите за административни проверки и медицински прегледи (член 36, параграф 3, член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72).

ДАНИЯ—ГЪРЦИЯ

Споразумение от 8 май 1986 г. относно частичен взаимен отказ от възстановяване на разходи за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, и от възстановяване на разходи за административни проверки и медицински прегледи.

ДАНИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумение от 11 декември 2006 г. относно авансово плащане, давностни срокове и възстановяване на действителната стойност на обезщетение, предоставено на членовете на семейството на наето или самостоятелно заето лице, осигурено в Испания, когато членът на семейството пребивава в Дания, и на пенсионери и/или членове на техните семейства, осигурени в Испания, но пребиваващи в Дания.

ДАНИЯ—ФРАНЦИЯ

Договореността от 29 юни 1979 г. и допълнителната договореност от 2 юни 1993 г. относно частичния отказ от възстановяване на разходите в съответствие с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и взаимния отказ от възстановяване на разходите в съответствие с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (частичен отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура по отношение на болест, майчинство, трудова злополука и професионални болести, както и отказ за възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ДАНИЯ—ИТАЛИЯ

Споразумение от 18 ноември 1998 г. относно възстановяване на разходите за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и на разходите за административни проверки и медицински прегледи.

ДАНИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

Споразумението от 19 юни 1978 г. за взаимен отказ от възстановяване на разходи, предвиден в член 36, параграф 3, член 63, параграф 3 и член 70, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (разходи за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, разходи за обезщетения за безработица и разходи за административни проверки и медицински прегледи).

ДАНИЯ—НИДЕРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 30 март и 25 април 1979 г., изменена със споразумение от 12 декември 2006 г. относно възстановяване на разходите за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести.

ДАНИЯ—ПОРТУГАЛИЯ

Споразумение от 17 април 1998 г. относно частичен отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и разходите за административни проверки и медицински прегледи.

ДАНИЯ—ФИНЛАНДИЯ

Член 15 на Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г. Споразумение относно взаимен отказ от възстановяване в съответствие с членове 36, 63 и 70 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разходи за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и обезщетения за безработица) и член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (разходи за административни проверки и медицински прегледи).

ДАНИЯ—ШВЕЦИЯ

Член 15 на Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г.: Споразумение относно взаимен отказ от възстановяване в съответствие с членове 36, 63 и 70 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разходи за обезщетения в натура във връзка с болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и обезщетения за безработица) и член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (разходи за административни проверки и медицински прегледи).

ДАНИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Размяната на писма от 30 март и 19 април 1977 г., изменена с размяна на писма от 8 ноември 1989 г. и 10 януари 1990 г., относно споразумение за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура и за административни проверки и медицински прегледи

ГЕРМАНИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

- а) Споразумението от 14 октомври 1975 г. за отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, прието съгласно член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- б) Споразумението от 14 октомври 1975 г. за събирането на вноски за социална сигурност.
- в) Споразумението от 25 януари 1990 г. във връзка с прилагането на членове 20 и 22, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕИО) № 1408/71.

ЕСТОНИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Договореност, финализирана на 29 март 2006 г. между компетентните органи на Република Естония и на Обединеното кралство в съответствие с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно този регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

ИРЛАНДИЯ — ФРАНЦИЯ

Размяната на писма от 30 юли 1980 г. и 26 септември 1980 г. относно член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура) и член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (разходи за административни проверки и медицински прегледи).

ИРЛАНДИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

Размяната на писма от 26 септември 1975 г. и 5 август 1976 г. относно член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно дял III, глави 1 или 4 от Регламент (ЕИО) № 1408/71, и на разходите за административни проверки и медицински прегледи, посочени в член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72).

ИРЛАНДИЯ—НИДЕРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 22 април и 27 юли 1987 г. относно член 70, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (отказ от възстановяване на разходите за обезщетения, предоставени съгласно член 69 от Регламент (ЕИО) № 1408/71) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, посочени в член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72).

ИРЛАНДИЯ—ШВЕЦИЯ

Споразумение от 8 ноември 2000 г. относно отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и на разходите за административни проверки и медицински прегледи.

ИРЛАНДИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Размяната на писма от 9 юли 1975 г. във връзка с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (договореност за възстановяване или за отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно дял III, глави 1 или 4 от Регламент (ЕИО) № 1408/71) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ГЪРЦИЯ—НИДЕРЛАНДИЯ

Размяната на писма от 8 септември 1992 г. и 30 юни 1993 г. относно методите за възстановяване на разходи между институциите.

ИСПАНИЯ—ПОРТУГАЛИЯ

- а) Членове 42, 43 и 44 от Административната договореност от 22 май 1970 г. (прехвърляне на обезщетения за безработица). Този текст ще бъде валиден за период от две години от датата на прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004.
- б) Споразумението от 2 октомври 2002 г., установяващо подробни правила за управлението и уреждането на взаимни искания за здравни грижи с оглед улесняване и ускоряване на уреждането на тези искания

ИСПАНИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Споразумение от 18 юни 1999 г. за възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ФРАНЦИЯ—ГЕРМАНИЯ

Споразумението от 26 май 1981 г. за прилагане на член 92 от Регламент № (ЕИО) 1408/71 (събиране на вноски за социална сигурност).

ФРАНЦИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумението от 17 май 2005 г., установяващо конкретните разпоредби за управление и уреждане на взаимни искания във връзка с обезщетения за здравни грижи съгласно Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ФРАНЦИЯ—ИТАЛИЯ

- а) Размяната на писма от 14 май и 2 август 1991 г. относно условията за уреждане на взаимни искания съгласно член 93 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- б) Допълнителната размяна на писма от 22 март и 15 април 1994 г. относно процедурите за уреждане на взаимните задължения съгласно членове 93, 94, 95 и 96 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- в) Размяната на писма от 2 април 1997 г. и 20 октомври 1998 г. за изменение на размяната на писма, посочени в букви а) и б) относно процедурите за уреждане на взаимни задължения в съответствие с членове 93, 94, 95 и 96 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- г) Споразумението от 28 юни 2000 г. за отказ от възстановяване на разходите, посочени в член 105, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 574/72 за административни проверки и медицински прегледи, поискани съгласно член 51 от посочения по-горе регламент.

ФРАНЦИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

- а) Споразумението от 2 юли 1976 г. за отказ от възстановяване на разходите, предвиден в член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г., за обезщетения в натура за болест или майчинство на членове на семейството на работник, които не пребивават в същата държава, в която пребивава работникът.
- б) Споразумението от 2 юли 1976 г. за отказ от възстановяване на разходите, предвиден в член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 г., за обезщетения в натура за болест или майчинство, предоставяни на бивши погранични работници, членовете на техните семейства или преживелите ги лица.
- в) Споразумението от 2 юли 1976 г. за отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, предвиден в член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета от 21 март 1972 г.
- г) Размяната на писма от 17 юли и 20 септември 1995 г. относно условията за уреждане на взаимни искания в съответствие с членове 93, 95 и 96 от Регламент (ЕИО) № 574/72.

ФРАНЦИЯ—НИДЕРЛАНДИЯ

- а) Споразумението от 28 април 1997 г. за отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи съгласно член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72.
- б) Споразумението от 29 септември 1998 г., определящо специалните условия за определяне на сумите за възстановяване при обезщетения в натура съгласно Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.
- в) Споразумението от 3 февруари 1999 г., определящо специалните условия за управление и уреждане на взаимни задължения във връзка с обезщетения за болест съгласно Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ФРАНЦИЯ—ПОРТУГАЛИЯ

Споразумението от 28 април 1999 г., определящо специални подробни правила за управление и уреждане на взаимни искания за медицинско лечение съгласно Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ФРАНЦИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

- а) Размяната на писма от 25 март и 28 април 1997 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).
- б) Споразумението от 8 декември 1998 г. относно конкретните методи за определяне на сумите за възстановяване за обезщетения в натура съгласно разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ИТАЛИЯ—ГЕРМАНИЯ

Споразумението от 3 април 2000 г. за събиране на вноски за социална сигурност.

ИТАЛИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумението за нова процедура за подобряване и опростяване на възстановяването на разходи за здравни грижи от 21 ноември 1997 г. в съответствие с член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване на обезщетения в натура за болест и майчинство) и членове 93, 94, 95, 100 и 102, параграф 5 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (процедури за възстановяване на обезщетения за болест и майчинство и просрочени искания).

ИТАЛИЯ—НИДЕРЛАНДИЯ

Споразумението от 24 декември 1996 г./27 февруари 1997 г. относно член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71.

ИТАЛИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Договореността, подписана на 15 декември 2005 г. между компетентните органи на Италианската република и на Обединеното кралство в съответствие с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно този регламент и от двете държави, считано от 1 януари 2005 г.

ЛЮКСЕМБУРГ—ИТАЛИЯ

Член 4, параграфи 5 и 6 от Административната договореност от 19 януари 1955 г. относно разпоредбите за прилагане на Общата конвенция за социална сигурност (осигуряване за болест за работещите в селското стопанство).

ЛЮКСЕМБУРГ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Размяната на писма от 18 декември 1975 г. и 20 януари 1976 г. във връзка с член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, посочени в член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72).

УНГАРИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Договореността, финализирана на 1 ноември 2005 г. между компетентните органи на Република Унгария и на Обединеното кралство в съответствие с член 35, параграф 3 и член 41, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 883/2004, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно този регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

МАЛТА—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Договореност, финализирана на 17 януари 2007 г. между компетентните органи на Малта и на Обединеното кралство в съответствие с член 35, параграф 3 и член 41, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 883/2004, за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят съгласно този регламент и от двете държави, считано от 1 май 2004 г.

НИДЕРЛАНДИЯ—БЕЛГИЯ

- а) Споразумението от 21 март 1968 г. за събиране на вноски за социална сигурност заедно с Административната договореност от 25 ноември 1970 г. за прилагане на това споразумение.
- б) Споразумение от 13 март 2006 г. за осигуряване за здравни грижи.
- в) Споразумението от 12 август 1982 г. за осигуряване за болест, майчинство и инвалидност.

НИДЕРЛАНДИЯ—ГЕРМАНИЯ

- а) Член 9 от административните договорености от 18 април 2001 г. относно конвенцията от 18 април 2001 г. (изплащане на пенсии).
- б) Споразумението от 21 януари 1969 г. за събиране на вноски за социална сигурност.

НИДЕРЛАНДИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумението от 21 февруари 2000 г. между Нидерландия и Испания за улесняване на уреждането на взаимните искания във връзка с обезщетения за болест и майчинство при прилагането на разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

НИДЕРЛАНДИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

Споразумението от 1 ноември 1976 г. за отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи, прието съгласно член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72.

НИДЕРЛАНДИЯ—ПОРТУГАЛИЯ

Споразумението от 11 декември 1987 г. за възстановяване на разходите за обезщетения в натура за болест и майчинство.

НИДЕРЛАНДИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

- а) Второто изречение на член 3 от Административната договореност от 12 юни 1956 г. за прилагане на Конвенцията от 11 август 1954 г.
- б) Размяната на писма от 25 април и 26 май 1986 г. във връзка с член 36, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване или отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура), съгласно направените изменения.

АВСТРИЯ — ГЕРМАНИЯ

Раздел II, точка 1 и раздел III от споразумението от 2 август 1979 г. за прилагане на Конвенцията за осигуряване при безработица от 19 юли 1978 г. продължават да бъдат в сила за лица, които към 1 януари 2005 г. или преди това са упражнявали дейност като погранични работници и са станали безработни на и преди 1 януари 2011 г.

ПОЛША—ГЕРМАНИЯ

Споразумението от 11 януари 1977 г. за прилагането на конвенцията от 9 октомври 1975 г. относно пенсиите за старост и обезщетенията за трудови злополуки.

ПОРТУГАЛИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Договореността от 8 юни 2004 г. за други методи за възстановяване на разходите за обезщетения в натура, които се предоставят и от двете държави, считано от 1 януари 2003 г.

ФИНЛАНДИЯ—ШВЕЦИЯ

Член 15 на Скандинавската конвенция за социална сигурност от 18 август 2003 г.: Споразумение относно взаимен отказ от възстановяване в съответствие с членове 36, 63 и 70 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (разходи за обезщетения в натура за болест, майчинство, трудови злополуки и професионални болести, както и обезщетения за безработица) и в съответствие с член 105 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (разходи за извършване на административни проверки и медицински прегледи).

ФИНЛАНДИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Размяната на писма от 1 и 20 юни 1995 г. относно членове 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване или отказ от възстановяване на разходите за обезщетения в натура) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ от възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ШВЕЦИЯ—ИСПАНИЯ

Споразумението от 1 декември 2004 г. за възстановяване на разходите за обезщетения в натура съгласно разпоредбите на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и (ЕИО) № 574/72.

ШВЕЦИЯ—ЛЮКСЕМБУРГ

Договореността от 27 ноември 1996 г. за възстановяване на разходите в областта на социалната сигурност.

ШВЕЦИЯ—ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

Споразумението от 15 април 1997 г. във връзка с член 36, параграф 3 и член 63, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 1408/71 (възстановяване или отказ за възстановяване на разходите за обезщетения в натура) и член 105, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 574/72 (отказ за възстановяване на разходите за административни проверки и медицински прегледи).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПЕЦИАЛНИ СХЕМИ ЗА ДЪРЖАВНИ СЛУЖИТЕЛИ**(посочени в членове 31 и 41 от регламента по прилагане)**

- A. Специални схеми за държавни служители, които не са обхванати от дял III, глава 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004 относно обезщетенията в натура

Германия

Специални схеми за болест за държавни служители

- Б. Специални схеми за държавни служители, които не са обхванати от дял III, глава 1 от Регламент (ЕО) № 883/2004, с изключение на член 19, член 27, параграф 1 и член 35 относно обезщетенията в натура.

Испания

Специална схема за социална сигурност за държавни служители.

Специална схема за социална сигурност за въоръжените сили.

Специална схема за социална сигурност за съдебните служители и административния персонал.

- В. Специални схеми за държавни служители, които не са обхванати от дял III, глава 2 от Регламент (ЕО) № 883/2004 относно обезщетенията в натура

Германия

Специални схеми за злополуки за държавни служители.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

**ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, ИЗИСКВАЩИ ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА РАЗХОДИТЕ ЗА ОБЕЗЩЕТЕНИЯ В НАТУРА НА
БАЗАТА НА ФИКСИРАНИ СУМИ****(посочени в член 63, параграф 1 от регламента по прилагане)**

ИРЛАНДИЯ

ИСПАНИЯ

ИТАЛИЯ

МАЛТА

НИДЕРЛАНДИЯ

ПОРТУГАЛИЯ

ФИНЛАНДИЯ

ШВЕЦИЯ

ОБЕДИНЕНО КРАЛСТВО

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПОДРОБНОСТИ ЗА БАЗАТА ДАННИ, ПОСОЧЕНА В ЧЛЕН 88, ПАРАГРАФ 4 ОТ РЕГЛАМЕНТА ПО ПРИЛАГАНЕ

1. Съдържание на базата данни

Електронният справочник (URL) на заинтересованите органи съдържа:

- а) наименованията на органите на официалния език/езици на държавата-членка, както и на английски език
- б) идентификационния код и електронните адреси в EESSI (системата за електронен обмен на данни за социалната сигурност)
- в) тяхната функция във връзка с определенията в член 1, букви м), р) и с) от основния регламент и член 1, букви а) и б) от регламента по прилагане
- г) тяхната компетентност по отношение на различните рискове, видове обезщетения, схеми и географски обхват
- д) коя част от основния регламент прилагат органите
- е) следните координати: пощенски адрес, телефон, телефакс, електронен адрес и съответния адрес URL
- ж) всякаква друга информация, необходима за прилагането на основния регламент или на регламента по прилагане.

2. Управление на базата данни

- а) електронният справочник е с хостинг в EESSI на равнище Европейската комисия
- б) държавите-членки носят отговорност за събирането и проверяването на необходимата информация за органите, както и за своевременното представяне на Европейската комисия на всяка нова информация или промяна на информация, която е под тяхна отговорност.

3. Достъп

Информацията, използвана за оперативни и административни цели не е достъпна за обществеността.

4. Сигурност

Всички промени в базата данни (вписване, актуализиране, заличаване) се регистрират. Преди получаване на достъп до справочника с цел изменение на информация, потребителите се идентифицират и удостоверяват своята автентичност. Преди всеки опит за промяна се прави проверка дали потребителят има разрешение за подобно действие. Всяко неразрешено действие се отхвърля и регистрира.

5. Езиков режим

Общият езиков режим на базата данни е английски. Наименованията на органите и техните координати следва да бъдат вписани и на официалния език/езици на държавата-членка.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

**ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, КОИТО ОПРЕДЕЛЯТ НА ВЗАИМНА ОСНОВА МАКСИМАЛНИЯ РАЗМЕР НА ВЪЗСТАНОВЯ-
ВАНЕТО, ПОСОЧЕН В ТРЕТОТО ИЗРЕЧЕНИЕ ОТ ЧЛЕН 65, ПАРАГРАФ 6 ОТ ОСНОВНИЯ РЕГЛАМЕНТ, ВЪЗ
ОСНОВА НА СРЕДНИЯ РАЗМЕР НА ОБЕЗЩЕТЕНИЯТА ЗА БЕЗРАБОТИЦА, ПРЕДВИДЕН В ТЕХНИТЕ ЗАКО-
НОДАТЕЛСТВА ПРЕЗ ПРЕДХОДНАТА КАЛЕНДАРНА ГОДИНА (посочени в член 70 от регламента по прилагане)**

БЕЛГИЯ

ЧЕШКА РЕПУБЛИКА

ГЕРМАНИЯ

АВСТРИЯ

СЛОВАКИЯ

ФИНЛАНДИЯ

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ НА СЪВЕТА

I. ВЪВЕДЕНИЕ

На 29 април 2004 г. Европейският парламент и Съветът приеха Регламент (ЕО) № 883/2004 ⁽¹⁾ за координация на системите за социална сигурност (наричан по-нататък „основният регламент“), предназначен да замени Регламент (ЕИО) № 1408/71 ⁽²⁾.

Член 89 от основния регламент изисква приемане на регламент, който да определи процедурата за неговото прилагане. За тази цел на 31 януари 2006 г. Комисията представи на Съвета предложение за регламент. Предложението се основава на членове 42 и 308 от Договора.

В съответствие с член 251 от Договора Европейският парламент представи становището си на първо четене на 9 юли 2008 г. ⁽³⁾. Икономическият и социален комитет изрази становището си на 26 октомври 2006 г. ⁽⁴⁾.

На 15 октомври 2008 г. Комисията представи измененото си предложение, в което възприема 159 от 162-те изменения, приети от Европейския парламент.

В съответствие с член 251, параграф 2 от Договора за ЕО, Съветът прие общата си позиция с единодушие на 17 декември 2008 г.

II. ЦЕЛ

Целта на предложението е да се завърши процесът на модернизация на правилата, приложими понастоящем в областта на координацията на системите за социална сигурност, като се създадат процедури за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 и по този начин се замени сегашният регламент за прилагане (Регламент (ЕИО) № 574/72). По-конкретно, предложението има за цел да определи за всички заинтересовани страни (осигурените лица, техните работодатели, ако има такива, институциите за социална сигурност и компетентните органи на държавите-членки) процедурите за прилагане на практика на установените в основния регламент правила. Предложението има също така за цел да подобри съществуващите процедури, като ги опрости и изясни правата и задълженията на различните заинтересовани участници. Освен това то има за цел да даде възможност за засилено сътрудничество между институциите, в частност чрез обмен на електронни данни между държавите-членки.

III. АНАЛИЗ НА ОБЩАТА ПОЗИЦИЯ

1. Общи бележки:

а) Изменено предложение на Комисията

Европейският парламент прие 162 изменения на предложението на Комисията. 160 от тези изменения бяха включени в измененото предложение на Комисията изцяло, частично или след промяна на формулировката (изменения № 1-25, 27-54 и 56-162). Други две изменения обаче се оказаха неприемливи за Комисията (изменения № 26 и 55).

б) Обща позиция на Съвета:

Съветът може да приеме 146 от 162-те изменения, изцяло или частично включени в измененото предложение на Комисията, а именно изменения № 2, 4, 5, 7, 8, 12-14, 17-25, 27-34, 36-47, 49-54, 56-71, 74-78, 80-88, 90-107, 109-132, 134-146, 147 (първата част), 148 (първата част), 149 и 152-162.

⁽¹⁾ ОВ L 166, 30.4.2004 г., коригиран текст в ОВ L 200, 7.6.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, ОВ L 149, 5.7.1971 г., стр. 2. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1992/2006 (ОВ L 392, 30.12.2006 г., стр. 1).

⁽³⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽⁴⁾ ОВ C 324, 30.12.2006 г., стр. 59.

Съветът прие също така принципите, залегнали в основата на следните изменения, при условие че бъдат преформулирани:

- № 3 (ново съображение 8а): макар да изразява пълно съгласие със същността на изменението, Съветът сче, че последното изречение следва да бъде преформулирано в по-общ смисъл, в духа на последното изречение на съображение № 10 от Общата позиция;
- № 6 и 9, които се отнасят до определенията „точка за достъп“ и „стандартизирано електронно съобщение“ в член 1, параграф 2, букви а) и г): Съветът сче, че тези определения следва да бъдат преразгледани въз основа на резултатите от работата на Административната комисия за социална сигурност на работниците мигранти, в контекста на проекта за електронен обмен на информация за социалната сигурност (EESSI) (член 1, параграф 2, буква а) от Общата позиция);
- № 10 (член 2, нов параграф -1): Съветът бе на мнение, че това изменение следва да претърпи лека редакция и че наред с позоваването на лицата с увреждания следва да се включи и позоваване на възрастните хора (член 2, параграф 1 от Общата позиция);
- № 11 (член 2, параграф 1): Съветът сче за необходимо да използва фразата „без отлагане“ вместо „в рамките на крайните срокове, предвидени в законодателството на съответната държава-членка в областта на социалното осигуряване“, тъй като тези срокове могат в някои случаи да се окажат доста дълги или, напротив, може да не съществуват в националното законодателство. Това е хоризонтален въпрос, общ за всички изменения, свързани със срокове (член 2, параграф 2 от Общата позиция);
- № 15 (член 3, параграф 2): Съветът можа да приеме единствено първата алинея на това изменение, тъй като сметна, че подробните разпоредби, предлагани от Парламента в другите части на това изменение, могат да засегнат вътрешната организация на държавите-членки в тази област, която така или иначе е вече обхваната от Директива 95/46/ЕО (член 3, параграф 2 от Общата позиция);
- № 16 (член 3, параграф 3): както при изменение № 11, Съветът отново бе за използване на фразата „без отлагане“ вместо позоваване на предвидените от държавите-членки срокове, по посочените по-горе причини (член 3, параграф 3 от Общата позиция). Същата забележка се отнася и за член 27, параграф 5, член 49, параграф 1 и член 51, параграф 2 от предложението на Комисията (член 27, параграф 5, член 49, параграф 1 и член 51, параграф 2 от Общата позиция);
- № 26 (член 6, параграф 4): макар да е съгласен със същността на този член, Съветът бе на мнение, че текстът следва да бъде допълнително изяснен съгласно изложеното в член 6, параграф 5 от Общата позиция;
- № 48 (член 17, параграф 3): макар да е съгласен със същността на това изменение, Съветът бе на мнение, че текстът следва да бъде преработен и да включва позоваване на съответната държава-членка, както при член 16, параграф 3 от Общата позиция;
- № 72 (член 26, параграф 2, последна алинея): Съветът сче, че петнадесет календарни дни за отговор на искане за разрешение е срок, който е невъзможно да бъде спазен. Според него срокът следва да се определи от националните законодателства (член 26, параграф 2 от Общата позиция);
- № 73 (член 26, параграф 3): Съветът сче, че единствената цел на тази разпоредба е да предвиди процедурата за определяне на даващата разрешение институция, когато лицето не пребивава в компетентната държава-членка. Тя не обхваща други ситуации, в които не следва да се откаже разрешение, тъй като тези случаи са ясно посочени в основния регламент (член 26, параграф 3 от Общата позиция);
- № 97 и 98 (член 43, параграф 1 и член 43, параграф 3, нова алинея): макар да е на мнение, че тези изменения са приемливи, Съветът все пак сче, че заглавието на този член следва да се промени на „Допълнителни разпоредби за изчисляване на обезщетения“.

Съветът обаче не счете за препоръчително да се възприемат следните изменения:

- № 1 (трето съображение, отнасящо се до защитата на лицата по отношение на обработката и обмена на лични данни): Съветът счете, че това изменение, което е тясно свързано с изменение № 15 (вж. по-долу), не е необходимо, тъй като би било най-добре този въпрос да се разглежда в член 3, параграф 2. Ето защо Съветът бе на мнение, че в това съображение следва да се запази текстът на първоначалното предложение на Комисията (съображение № 3 от общата позиция);
- № 35 (член 12, нов параграф 6а): Съветът реши да заличи тази разпоредба въз основа на доклад на Административната комисия, в който се посочва, че от техническа гледна точка тя не е необходима предвид отсъствието на отрицателно въздействие върху правата на лицата;
- № 55 (член 19, параграф 2): това изменение предвижда в удостоверението, в което се определя приложимото законодателство, да се посочват изплатените от работодателя възнаграждения. Съветът бе съгласен с мнението на Комисията, че настоящото изменение излиза извън рамките на информацията, необходима за целите на социалната сигурност, и следователно надхвърля целите на регламента (член 19, параграф 2 от Общата позиция);
- № 79 (член 26, параграф 6): Съветът бе на мнение, че разходите за пътуване и престой, които са неразделна част от лечението на осигуреното лице, следва да се поемат от компетентната институция, при условие че това е предвидено в националното законодателство на тази институция и че за това е било дадено разрешение. Освен това Съветът не можа да приеме последната част от изменението, отнасяща се до възстановяването на разходите за пътуване и престой на лице, придружавашо лице с увреждания. Той счете, че това излиза извън обхвата на координацията на системите за социална сигурност, тъй като от него би произтекло задължение за държавите-членки да предоставят нов вид обезщетение в областта на здравното осигуряване (член 26, параграф 6 от Общата позиция).

Следва да се отбележи обаче, че специфичните потребности на лицата с увреждания са взети предвид, тъй като Съветът прие изменение № 10 (член 2, нов параграф (-1), вж. по-горе) с уговорката то да претърпи лека редакция;

- № 164, 165, 166 и 167 (член 66 — срокове за заявяване и уреждане на вземания): Съветът счете за необходимо да се удължат предложените от Комисията срокове за заявяване и уреждане на вземания, както и за уреждане на спорове (12 месеца за заявяване на вземания, 18 месеца за уреждане на вземания и 36 месеца за уреждане на спорове). Ето защо Съветът не можа да приеме изменения № 164-167, имащи за цел запазване на предложените от Комисията срокове, като повечето от държавите-членки бяха на мнение, че подобни срокове могат да бъдат въведени единствено от гледна точка на натрупания опит и предвид напредъка на технологиите, което вероятно ще ускори обмена между институциите. Във връзка с това следва да се има предвид, че в проекта за регламент вече са предвидени авансови плащания и лихви по просрочени плащания като стимули за ускоряване на процедурите.

Като се има предвид обаче значението на този въпрос за Европейския парламент, Съветът се съгласи да се въведе специфичната клауза за преразглеждане в член 86, параграф 1 от Общата позиция, съгласно която сроковете, посочени в член 67, параграфи 2, 5 и 6 от регламента за прилагане, се преразглеждат не по-късно от четири години след датата на влизане в сила на регламента за прилагане, въз основа на доклад на Административната комисия. Целта на това преразглеждане е да се съкратят значително сроковете.

Комисията прие Общата позиция, по която бе постигнато съгласие от Съвета.

2. Конкретни бележки

По отношение на член 2, параграф 4 Съветът сметна, че текстът на предложението на Комисията, който Парламентът иска да запази, следва да бъде допълнително изяснен и че следва да се направи позоваване само на органа за връзка, тъй като този параграф се отнася единствено до органите, занимаващи се с обмен на данни, но не и до начина, по който да се обменят такива данни (член 2, параграф 4 от Общата позиция). В същия дух, по отношение на изменение 108, Съветът счете, че настоящото изменение би било приемливо, ако се добави фразата „в качеството си на институция за контакт“, с оглед да се позволи на държавите-членки да организират обмена на информационни системи помежду си (член 47, параграф 1 от Общата позиция). Налице са и случаи, при които обменът на информация между институциите следва да не бъде автоматичен, за да се избегне излишна бюрокрация. Във връзка с това би било също приемливо и изменение 89, ако се добави фразата „при необходимост“ (член 27, параграф 9 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че понятието „бенефициери“ в заглавието на член 3 следва да бъде заменено със „заинтересовани лица“, за да се посочи по-ясно, че тази разпоредба се отнася до лица, обхванати от основния регламент, а не до бенефициерите въобще. Освен това Съветът сметна, че параграфи 4-8 от този член следва да се заличат. Бе счетено, че параграфи 4-7 от предложението на Комисията за потвърждаване на получаването на документи в случай на изпращането им зад граница и свързаните с него правни последици и коригиращи мерки засягат националната компетентност. Що се отнася до параграф 8, отнасящ се до решения, изпратени по електронен път на съответното лице, бе счетено, че този въпрос е свързан в по-голяма степен с член 4. Ето защо тази разпоредба бе включена в член 4, параграф 3 от Общата позиция.

Що се отнася до член 4, параграф 2, Съветът счете, че текстът на първоначалното предложение на Комисията, който Парламентът иска да запази, не е съвместим с организацията, която ще бъде въведена от държавите-членки. По мнение на Съвета тази разпоредба следва да се преформулира и да гласи, че предаването на данни между институциите или органите за връзка се извършва по електронен път, пряко или непряко чрез точки за достъп, като тези точки за достъп изпълняват функциите на електронни точки за контакт (член 4, параграф 2 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в заглавието на член 5 следва да се използва фразата „подкрепящи доказателства“ вместо „подкрепящи документи“ и че същото важи за текста на този член. Това се отнася до подкрепящи доказателства, които представляват основание за издаване на документ и които не са обвързващи за институциите в друга държава-членка, освен ако не са част от поредицата от данни, включени в даден документ. Освен това, Съветът счете, че позоваването в този член на решенията на данъчните органи следва да бъде заличено, тъй като или няма компетентност на Общността, или този въпрос се разглежда в други общностни инструменти (член 5 от Общата позиция).

Що се отнася до член 5, параграф 3, докато по същество е съгласен с предложението на Комисията, поддържано от Парламента, Съветът все пак счете, че текстът следва да бъде преработен и да предвижда, че институциите трябва да се опитват да решават споровете най-малко в продължение на един месец, преди да имат правото да отнесат въпроса до Административната комисия. Това пояснение изглеждаше необходимо, за да се насърчат държавите-членки да постигат двустранни споразумения, вместо споровете да се отнасят автоматично за решаване от Административната комисия. Важно е също такива искания да се отправят чрез компетентните органи, а не чрез отделните институция (член 5, параграф 4 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в член 6, параграф 2 следва да се уточни, че обезщетенията са парични или в натура. Заглавието на член 6 следва съответно да се промени, така че да се използва думата „предоставяне“ вместо „изплащане“ (член 6 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че заглавието на член 7 следва да се преформулира, за да се уточни, че този член се отнася до условното изчисляване на обезщетения и вноски. В параграф 2 от члена следва да се добави фразата „или документи“, за да се даде възможност за включване и в документите на необходимата информация за окончателното изчисляване на вноските или обезщетенията (член 7 от Общата позиция).

Във връзка с член 8, параграф 1 Съветът би могъл да приеме запазване на предложението на Комисията, при условие че се коригира позоваването на член 8, което следва да бъде на член 8, параграф 1 (член 8, параграф 1 от Общата позиция).

В член 9 следва да се направи позоваване на „органи и институции“, тъй като този член не разглежда единствено институциите (член 9 от Общата позиция).

Съветът счете, че понеже членове 53-55 от основния регламент съдържат специфични разпоредби относно съвпадането на обезщетения с други обезщетения или доходи, които не следва да бъдат засегнати от тази разпоредба за съвпадане на обезщетения, в член 10 следва да се добави фразата „независимо от други разпоредби на основния регламент“ (член 10 от Общата позиция).

В член 11 Съветът бе на мнение, че букви в), г) и д) следва да бъдат заличени предвид необходимостта от преработка на параграф 1 (член 11 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в член 12, параграф 5 понятието „осигурено лице“ следва да бъде заменено със „заинтересовано лице“ (за да се осигури съответствие с член 12, параграф 1), тъй като член 6 от основния регламент не се ограничава с осигурените лица. Нещо повече, това понятие не се използва във всички глави от основния регламент (в главата за пенсиите например се използва думата „лица“) (член 12, параграф 5 от Общата позиция).

Член 13 от предложението (член 13 от Общата позиция) се отнася до преобразуването на периоди, изразени в различни единици с цел сумиране. Предложението на Комисията се основава на предположението, че преобразуването е необходимо единствено за периодите, основани на петдневна седмица. Обсъждането в Съвета показва, че това не е достатъчно, тъй като държавите-членки все още изчисляват (поне по някои схеми) на базата на шестдневна или седемдневна седмица (както в случаите на самостоятелно заетите лица). При това положение съществуваше възможността или да се възприеме съществуващата схема в член 15, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета, или да се формулира нова разпоредба. Като се има предвид, че съществуващата разпоредба за преобразуване не е ясна, бе решено да се създаде нова разпоредба, с която да се уредят всички проблеми, възникващи по съществуващата схема.

Целта бе да се създаде нова система за преобразуване на периодите, която да се прилага систематично, така че да се гарантира, че в нито един момент това преобразуване няма да доведе до загуба на осигурителни периоди.

Що се отнася до член 14, параграф 2 от предложението, в който се разглежда „съсредоточаването“ на дейностите за определяне на компетентността на съответната държава-членка в случаите на самостоятелна заетост по член 13, параграф 2, буква б) от основния регламент, Съветът счете за необходимо да добави броя на предоставените услуги (вече изложени в член 12а, параграф 5, буква г) от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета) и да заличи споменаването на държавата-членка, в която заинтересованото лице подлежи на данъчно облагане, тъй като счита, че въпросите на данъчното облагане излизат извън обхвата на координацията на системите за социална сигурност (член 14, параграф 8 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в член 14, параграф 10 вместо понятието „територия извън Съюза“ следва да се използва понятието „трета държава“, за да бъдат обхванати също така ситуации, свързани с Европейското икономическо пространство и Швейцария (член 14, параграф 11 от Общата позиция).

Член 17 се отнася до лица, упражняващи обикновено дейност в повече от една държава-членка. Според член 17, параграф 1 от предложението на Комисията, всички държави-членки следва да бъдат информирани и приложимото право да бъде определено с общо съгласие. Съветът счита, че са необходими ускорени процедури и че решението следва да бъде взето от институцията на държавата-членка на пребиваване. Освен това, параграф 1 от предложението на Комисията също би дублирал втория параграф, съдържащ се в изменение 47. Изменението от своя страна би било приемливо за Съвета, ако член 16, параграф 1 от Общата позиция бъде приет от Парламента. Изменение 48 също е приемливо, при положение че претърпи лека редакция (член 16, параграф 3 от Общата позиция).

Що се отнася до член 20, параграф 2 относно предоставянето на информация за приложимото право от страна на компетентната институция, Съветът предпочете да използва същото понятие като в член 15, за да стане ясно, че не съществува автоматично задължение във всички случаи да се предоставя информация на предишната компетентна институция, но че тази информация трябва да бъде на разположение (член 20, параграф 2 от Общата позиция).

Съветът счете, че в член 22, параграф 2 следва да бъде заличен и да се замени с ново общо съображение (съображение № 16 от Общата позиция). Аналогично, Съветът сметна третия параграф за излишен, тъй като в член 9 вече е предвидена възможността за постигане на съгласие по други процедури (член 22 от Общата позиция).

По мнение на Съвета не следва да се прави позоваване на член 27 в член 23 (член 23 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в член 24, параграф 1 следва да се поясни, че документ, издаван от компетентна институция, следва да бъде издаден по искане на осигуреното лице или на институцията по местопребиваване и че може също така да бъде анулиран от компетентната институция, ако условията вече не са изпълнени (член 24, параграф 1 от Общата позиция).

Съветът счете, че в член 25 следва да се добави нов параграф с цел изясняване на предложената от Комисията разпоредба по параграф 6, алинея 3 (член 25, параграф 7 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в текста на предложението на Комисията следва да се направят няколко промени по отношение на член 27 (член 27 от Общата позиция):

- текстът на член 27, параграф 5 следва да се преформулира, за да стане ясно, че институцията по местопребиваване или престой следва да извършва необходимите административни проверки или медицински прегледи само по искане на компетентната институция. Следва да се използва фразата „без отлагане“;
- Съветът счете, че текстът на параграф 8 в предложението на Комисията следва да бъде пояснен, особено що се отнася до медицинските заключения на преглеждащия лекар или институция, като се уточни, че удостоверението за неработоспособност следва да има същата правна стойност като удостоверение, издадено в компетентната държава-членка;
- по отношение на параграф 9 Съветът сметна, че не следва непременно да се уведомява институцията по местопребиваване, в случай че бъдат отказани парични обезщетения. Ето защо следва да се добави фразата „при необходимост“.

По отношение на член 28 от предложението на Комисията Съветът разбира, че намерението на Парламента с изменение 91, което е напълно приемливо за Съвета, е този член да се ограничи единствено до първия параграф, както при член 29 от Общата позиция.

Член 31, параграфи 1 и 3 от Общата позиция се отнасят до специфични разпоредби за освобождаване от осигуряване, които са необходими на някои държави-членки и имат за цел да запазят равновесието между държавите-членки.

Съгласуваните от Съвета разпоредби в членове 33-42 от Общата позиция (дъл III, глава II, „Обезщетения при трудови злополуки и професионални заболявания и помощи при смърт“) са заимствани до голяма степен от съответните разпоредби на Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета (в частност членове 34 и 40), тъй като Съветът счете, че е важно да се запазят тези разпоредби с оглед защита на работниците. Член 13 от предложението на Комисията (което намалява до известна степен условията за даване на разрешение в случай на трудова злополука или професионално заболяване) бе заличено, а съдържанието му включено в член 36 от основния регламент. Членове 35, 36, 37, 38, 39 и 42 от предложението на Комисията бяха изяснени в Общата позиция (членове 35, 36, 37, 38, 39 и 42 от Общата позиция).

По отношение на член 43 Съветът бе на мнение, че заглавието следва да се направи по-ясно, за да се уточни, че този член предвижда допълнителни разпоредби за изчисляване на обезщетения (член 43 от Общата позиция). Същото се отнася и за член 47, където в заглавието следва да се добави думата „заинтересовани“ (член 47 от Общата позиция).

В член 45, параграф 3 от предложението на Комисията позоваването на член 47, параграф 1, буква б) от основния регламент следва да се коригира и да гласи „член 47, параграф 1, буква а)“, а член 45, параграф 3 от Общата позиция и член 45, параграф 6 следва да се преформулират, за да стане ясно, че когато претендиращо за обезщетение лице умишлено пропусне да предостави информация за заетостта или пребиваването си в държава-членка и впоследствие подаде молба за пенсия в тази държава-членка, искането следва да се счита за ново искане (член 45, параграф 6 от Общата позиция).

Съветът счете, че текстът на член 49, параграф 1 следва да бъде преформулиран, така че да се посочва ясно коя институция следва да взема решението във всеки отделен случай. Освен това в предложението на Комисията следва да се използва фразата „без отлагане“ вместо „незабавно“ (член 49, параграф 1 от Общата позиция).

Съветът бе на мнение, че в член 50, параграф 2 следва да се изясни разпоредбата относно временното плащане на обезщетения или авансовото плащане на обезщетения. Едно плащане се счита за временно, ако е в ход процес на проучване на искането, чийто резултат може окаже влияние върху размера на обезщетението, което да бъде предоставено. Авансовото плащане се извършва от институцията на държавата-членка, по чието законодателство заинтересованото лице ще има право на пропорционална пенсия (член 50, параграф 2 от Общата позиция).

Въпреки че по същество е съгласен с член 51, параграф 2 от предложението на Комисията, Съветът сметна, че следва да се направят някои изменения и че по-специално думата „незабавно“ следва да се замени с „без отлагане“ (член 51, параграф 2 от Общата позиция). Същото се отнася и до член 54, параграф 1 (член 54, параграф 2 от Общата позиция).

В член 55 от предложението на Комисията Съветът счете, че формулировката във втория параграф следва да бъде изяснена. Съветът бе на мнение, че в петия параграф, в началото на второто изречение следва да се добави фразата „при необходимост“. Съветът бе на мнение, че текстът на шестия параграф следва да бъде формулиран по-гъвкаво, като бъде дадена възможност за споразумения между две или повече държави-членки, в които да се предвидят други мерки за улесняване на търсенето на работа. Освен това следва да се добави, че ако компетентните органи или институции на две или повече държави-членки се нуждаят от други специфични процедури и/или срокове, те могат да се споразумеят за това помежду си (член 55 от Общата позиция).

Докато член 56, параграф 1 се запазва по същество, Съветът счете, че са необходими някои изменения, за да се предвиди ръководеща роля за компетентната институция по местопребиваване, която ще отпуска обезщетенията. Така че когато безработното лице реши да бъде на разположение на службите по заетостта на държавата-членка, в която е извършвало последната си професионална дейност, като се регистрира в тях като търсещо работа, то следва да информира компетентната институция на държавата-членка на пребиваване (член 56, параграф 1 от Общата позиция).

Съветът счете за необходимо в Общата позиция да се включи нов член 57, в който да се съдържат разпоредби за прилагане на членове 61, 62, 64 и 65 от основния регламент, отнасящи се до лицата, обхванати от специална схема за длъжностни лица.

Що се отнася до член 59, параграф 5 от предложението на Комисията, Съветът сметна, че тази разпоредба следва да бъде направена по-гъвкава, като се използва думата „може“ (член 60, параграф 5 от Общата позиция).

В заглавието на дял IV, глава I следва да се направи позоваване на член 35 като цяло.

Съветът беше на мнение, че текстът на член 61, параграфи 1 и 3, както и на член 62, параграф 3 следва да се изясни (член 62, параграфи 1 и 2 от Общата позиция и член 63, параграф 2 от Общата позиция).

Съветът счете, че в член 64, параграф 2 от предложението на Комисията е необходимо да се уточни, че средните годишни разходи следва да се определят в съответствие с предходния параграф (член 65, параграф 2 от Общата позиция).

Що се отнася до дял IV, глава III, макар и да възприема общите принципи, залегнали в предложението на Комисията, Съветът направи промени (изложени в членове 71–86 от Общата позиция), за да вземе предвид, от една страна, съществуващите разпоредби (по-специално член 111 от Регламент (ЕО) № 574/72), а от друга — спецификата на социалната сигурност, която изисква отклонение от предложения от Комисията текст, изготвен на базата на текста на Директивата за данъчното облагане.

И накрая, що се отнася до дял V от предложението на Комисията („Други, преходни и заключителни разпоредби“), целта на Съвета беше да се улесни преминаването от съществуващото законодателство на Общността към новото, като се гарантира правна сигурност (например по отношение на двустранните споразумения, сключени в рамките на Регламент (ЕО) № 1408/71, или в случай на отпускане на пенсионни обезщетения в съответствие със съществуващия регламент, преминаване от настоящето законодателство към ново), като се вземат предвид свързаните с логистиката ограничения на електронния обмен и като се осигури защита на правата на лицата.

Основните изменения спрямо предложението на Комисията, включени в Общата позиция, са следните:

— Що се отнася до член 85 от предложението на Комисията, Съветът счете за полезно да се добавят допълнителни пояснения в параграфи 1 и 3 относно качеството на предоставяната информация (член 89, параграфи 1 и 3 от Общата позиция);

- По отношение на член 88 Съветът счете за необходимо към член 9 от основния регламент да се добави нов параграф 3. Целта е да се осигури правна сигурност по отношение на споразумения, сключени от държавите-членки в рамките на Регламенти (ЕИО) № 1408/71 и № 574/72 на Съвета;
- Освен това в член 87 на Общата позиция бе включен нов параграф 4 относно положение на зависимост, с оглед изясняване на условията за определяне на степента на зависимост;
- По отношение на член 89 от предложението на Комисията, Съветът сметна, че член 87, параграф 8 от основния регламент следва да бъде изменен (док. 14518/08 ADD 1 REV 1);
- В член 88, параграфи 2-5 от Общата позиция се съдържат някои уточнения по отношение на приложение 4;
- По отношение на член 91 от предложението на Комисията, Съветът постигна единодушно съгласие по разпоредба, която гласи, че регламентът следва да влезе в сила на първия ден от месеца, след изтичане на шестмесечния период от датата на публикуване на регламента и във всеки случай не по-рано от 1 януари 2010 г. (член 97 от Общата позиция);
- Освен това Съветът въведе в Общата позиция нов член 94, отнасящ се до преходните разпоредби относно пенсиите, по образа на член 118 от Регламент (ЕИО) № 574/72 на Съвета, тъй като тези разпоредби са от особено значение за новите държави-членки.
- Съветът счете за необходимо да добави нов член 95 в Общата позиция, който се отнася до преходния период за обмена на електронни данни, за да се уточни, че преходните периоди за обмен на електронни данни не следва да превишават 24 месеца от датата на прилагане на регламента.

Освен това, Общата позиция съдържа пет приложения, отнасящи се до двустранните споразумения (приложение 1), специалните схеми за длъжностни лица (приложение 2), списък на държавите-членки, които искат възстановяване на разходите за обезщетения в натура въз основа на фиксирани суми (приложение 3), подробности за базата данни, посочена в член 89, параграф 4 от регламента (приложение 4), и списък на държавите-членки, определящи на реципрочна основа максималния размер на възстановяване, посочен в третото изречение на член 65, параграф 6 от основния регламент (приложение 5).

IV. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Съветът приветства духа на сътрудничество с Европейския парламент, който преобладаваше на първо четене на този значим законодателен проект и който вече даде възможност на двете институции в много голяма степен да намалят обхвата на евентуалното си несъгласие.

Съветът счита, че общата му позиция като цяло е насочена в посоката на изразената от Парламента загриженост реформата на координацията на системите за социална сигурност да осигури нови правила, които да подобрят и опростят процедурите както за работодателите (в частност за МСП) и осигурените лица (заети и самостоятелно заети лица), така и за гражданите на ЕС въобще, от една страна, и институциите за социална сигурност, от друга.

Той очаква продължаване на конструктивния диалог с Европейския парламент с оглед възможно най-скоро да бъде постигнато окончателно съгласие предвид първостепенния интерес, който представлява скорошното влизане в действие на новите правила за модернизиране и опростяване на координацията на системите за социална сигурност.

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧИТАТЕЛИТЕ

Институциите решиха, че занапред в техните текстове няма да се съдържа позоваване на последното изменение на цитираните актове.

Освен ако не е посочено друго, позоваванията на актове в публикуваните тук текстове, се отнасят към актуалната версия на съответния акт.